

özgür gelecek

16 - 31 MAYIS 1994 SAYI: 27 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

BİR "ZORUNLU AÇIKLAMA" ÜZERİNE
6. SAYFA
BURSA'DA EMEKÇİLER GÜNEŞİ SELAMLADI
2. SAYFA
KAMU ÇALIŞANLARI YASA TASARISI TARTIŞILDI
14. SAYFA
DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE SAKATLAR
AÇLIK GREVİNDE
15. SAYFA
KÜÇÜK BİR BİLGİ, BİR ZAYIFLIK, BÜYÜK BİR
YIKIMA GÖTÜREBİLİR
12-13. SAYFALAR
"PARTİ İRADESİYLE SORUNLARI AŞMAMIZI HiÇBİR
ÇARPITMA ENGELLEYEMEYECEK!"
11. SAYFA
ZARAKOLU VE GERGER CEZAEVİNDE
5. SAYFA
TUTSAKLAR ÜZERİNDEKİ BASKILAR
YOĞUNLAŞIYOR
4. SAYFA

TİKKO, askeri konvoyu pusuya düşürdü

□ TKP(ML) TİKKO, 21 nisan günü sabah saatlerinde, Dersim'den Ovacık'a doğru yol alan askeri konvoyu pusuya düşürdü. Sabah saatlerinde saldırıyı beklemeyen ve şaşkına dönen TC güçleri 30 ölü verirken, gerilladan kayıp yok.

Sayfa 4

"Tasfiyeciliği makum et! Parti Birliğini Yüce Tut!"

□ TKP(ML) Yurtdışı Bürosu, "Şuursuzlaşan Tasfiyeciliğin Zavallılaştıran Ruh Hali; Tehdit, Provokasyon, İftira, Yalan, Darbe..! Tasfiyeciliği Mahkum Et! Parti Birliğini Yüce Tut!" başlıklı bir bildiri yayınladı.

Sayfa 4

Yeni demokrat kadınlardan yayınevimize destek

□ 14 mayıs günü, tutuklu ve şehit anaları ve yakınlarından oluşan bir gurup yeni demokrat kadın yayınevimize destek amacıyla ziyaret etti.

Sayfa 9

"Darbecilik ve entrikacılık proletarya ve komünistler tarafından mahkum edildi!"

□ "Parti, Parti tüzüğü, hukuku, iradesi ve gelenekler ayaklar altına alınarak Partiye ve proletaryaya karşı darbe yapılmıştır. Ancak bugün ezici çoğunluğumuz tarafından hak ettikleri şamarı da yemişlerdir."

Sayfa 10

EGEMENLER ARASI DALAŞTAN YARARLANI

Sınıf savaşımını hızlandır!

Çiller'i parmak işaretleriyle 'hizaya getirmek' mümkün. Ama ya halkı?

□ Varolan emperyalist sömürü çemberi dışına çıkma düşüncesi dahi olamayacak olan, bunun kendi sonu da olacağını bilen TC ateşli çember içindeki akrepler gibi dolanıp durmaktadır. Çıkışsızdır. Bunun politik yansıması da yönetememe krizidir.

□ Diyebiliriz ki, devlet organları içindeki kendi çelişkileri açısından tek "uyum" sadece ve sadece ordunun karşısında hizaya geçilip selam durulmasıdır.

□ Çeşitli renkteki partileri, yani siyasi temsilcileri ordu örgütlenmesi karşısında hazırolda dururken, gerçekte orduyu yöneten de aynı güç odaklarıdır.

Sayfa 3

Ankara'ya Taşanlar yetmez

□ Ankara'da Tandoğan Meydanı'nın hemen yakınında yapılan 1 Mayıs kutlamalarına DISK, Türk-İş, Hak-İş, KÇSP ve Ankara Demokrasi Platformu'nun yanı sıra devrimci, sosyalist çevreler de katıldı.

□ Yaklaşık 2 saat süren miting sonunda, polis, kitleyi Sıhhiye'ye göndermemek için peşpeşe 3 kere kurduğu barikatlar, kitle tarafından her seferinde kararlı bir şekilde aşıldı. Salman Kaya'yı polis dövdü.

Sayfa 7

Ankara'da yapılan 1 Mayıs kutlamalarında yaklaşık 15 bin kişi yürüdü

Devrim şehitleri anıldı

□ Deniz, Yusuf ve Hüseyin; Mahirler ve İbrahimler İstanbul ve Ankara'da anıldı. Ankara'da Denizlerin mezarları kızıl karanfillerle süslendi.

Sayfa 8

Beşikçi ve Öndül'e hapis

□ Ankara DGM tarafından Beşikçi'ye 3 yıl hapis ve 250 milyon para cezası, İHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül'e de 6 ay hapis ve 53 milyon para cezası verildi.

Sayfa 5

Sünerbank taksit taksit kapatılıyor

□ Bakırköy-Sünerbank'ın kısım bant sayısı daha önce 12 iken bu sayı şu anda 4'e düşürüldü.

Sayfa 14

Okurdan mesajlar

Umut yayımcılık emekçilerine,

Dünya proleteryanının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ın faşist diktatörlüğün, Türkiye halkları üzerinde kurduğu sınıfsal ve ulusal baskı ve sömürü ağının yıkılıp, parçalandığı, Türkiye halklarının ücretli kölelik düzeninden kurtuluşu için yeni atılım ve zafere dönüşmesinin müjdecisi olması dileğiyle devrimci çökümümüzle selamlar, zorluklara göğüs gererek yürüttüğünüz mücadelede başarılar dileriz.

TİKB/GK tutsakları
Çankırı Cezaevi

Güneşin ışıklı yolunda

Bağımsızlık halk demokrasisi sosyalizm ve altın çağa sebatla yürüyen güneşin kızıl ufuklu yolunda el ele omuz omuza verilen kavganın özgür geleceğini yaratma bilinciyle 22 yılı geride bırakırken sizleri MLM çöşkusüyle kutlar ve selamlarım.

TİKKO dava tutsakları adına
Hıdır

Gelecek MLM'dedir

Marksizm-Leninizm, Maoizm'in ışıklı yolunda ödünsüz ilerleyen, Enternasyonal proleteryanın Türkiye temsilcisi Öncünün 22. kuruluş yıldönümünü, gururla ve çöşkuyla selamlıyoruz.....

G. Antep Cezaevi
TKP(ML) Dava tutsakları

Birlik ve dayanışmayla yarınlara

Değerli Özgür Gelecek çalışanları, İşçi sınıfının mücadelesinde, egemenlere karşı birlik ve dayanışma günü olarak tarihe kazınmış olan 1 Mayıs'ı; baskısız, sömürsüz ve özgür yarınlara ulaşma mücadelemizde güçlü bir atılım yaratması dileğiyle kutluyorum. Çalışmalarınızda

başarılar diliyor, kararlı ve inançlı mücadelenizde sizleri selamlıyorum.

ERHAN MEYDAN
E Tipi Cezaevi 1. Koğuş
YOZGAT

Yaşasın 1 Mayıs

Emek cephesinin, sermaye karşısındaki savaşımında sayısız emekçinin canları-kanları pahasına yarattığı ve dünya coğrafyasında, batıdan-doğuya, kuzeyden-güneye savunmuş olduğu, birliğin, dayanışmanın ve mücadelenin enternasyonal kızıl mevzisi 1 MAYIS'ı çöşkuyla selamlıyorum.

G. Antep Cezaevi
TKP(ML) Dava tutsakları

Özgür Gelecek emekçilerine

Komprador patron-ağa düzeni gün geçtikçe gelişmekte olan, sınıfsal ve ulusal mücadele karşısında panikleyerek her türlü katliamı, baskıyı ve sömürüyü emekçi halkımız üzerinde yoğunlaştırdığı gibi halkın, gözü, kulağı ve sesi olan (Özgür Gelecek) devrimci, sosyalist basın üzerinde uygulanmaktadır. Tüm bu azgın saldırılara karşı kararlı ve onurlu mücadelenizde taviz vermeden sürdürdüğünüz yayın politikanızda başarılarınızın devamı diler, Ezilen halkların ve işçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele günü olan 1 MAYIS bayramınızı devrimci çöşkuyla kutluyorum.

Kızıl Selamlar!
-Biji Yek Gulan!

A. İhsan Batasul- Çankırı

Özgür geleceğe sevdalıyız

Emperyalizmin, feodalizmin, faşizmin dünyada yarattığı çelişkiler sürecinden geçmekteyiz. Yaşanan bu süreçte tahtını ayakta tutabilme telaşesi içerisinde acze düşen emperyalistler ve uşakları tüm çabalarıyla hayatın her alanında hunharca bir savaş sürdürmektedir. Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki gün be gün artan faşist TC. terörü devrimci-demokrat-sosyalist basın üzerinde de sürmektedir. Özgür bir gelecek yaratabilme cesaretiyle yüreklerini sınıfsız bir geleceğe sevdalayan güzel insanlara ve insanın en insanca üretebileceği

özgür yaşamın aşkına türküler söylemeyi onur sayıyor, Özgür Gelecek ve diğer devrimci-demokrat-sosyalist basın üzerindeki baskıları kınıyoruz.

Grup TOHUM

Yoldaşıma,..

Alındığını duyduğumda canım yaralandım kurşun yarasına Kayıpmışsın dediler de Ölüp ölüp dirildim

Nerdesin hangi bilinmezlerdesin sesini soluğunun ulaşılmadığı yerde misin, İşkence tezgahlarında, Kurşunun namlusundan mı geçersin Yerin saklıdır bilinmez Gözünün ışığı görünmez

Oy gencim dal çiçeğim,
Oy gül yüzlüm,
Nerdesin, hangi bilinmezlerdesin?
Çağlayanların akışında mısın?
Denizin dalgasında mı?
Uçurumlaştın mı dağların tepesinden
Oy karanlık taş duvarlara mı sakladılar seni
Sevgi canım, dal budağım.

Yürümesin diye binlercesi peşinden
Görmesin diye yenilmez direncim yüzünü
Adını kayıp taktılar.
Korksunlar yılsınlar diye
Ama, bitmez daha nice koç yiğitler yetişir
Binkez ölür binkere dirilir
Onuruyla çıkar işkence tezgahlarından

Bu kadar kolay mıydı kaybetmek,
Sorulmaz mıydı ki hesabı
Sahip çıkılmaz mıydı.

Binlercesi arar seni dört yandan,
Dağlar, taşlar, yollar, yokuşlar,
arasından
Bak anan, kardeşlerin, yoldaşların,
Hepsi de öfke fıskırır, düşmanlarının suratına
Ya ben, ben de deli sevdalın
Yanarım yanarım da sönmez ateşim,
Ulaşılmadıkça sana isyanlaşır hasretim,
Verirmiydim seni kanlı ellere,
Arayıp sormaz mıydım,

Aylar geçti kayıplardasın
İzin bulunmaz,
Yıkılsa da taş duvarlar,
Yıkılsa da bu düzen
Yıkılsa da düşmanların
Hiç unuttur muyum ben seni

Her yıldönümü anmazmıyım
yüreğimde,
Ellerimde karanfillerle,

Bir Özgür Gelecek okuru

Merhaba,

Ben Esenler'den bir Özgür Gelecek okuru olarak, çeşitli milliyetlerden Türkiye Emekçi halkının gözü kulağı olan Özgür Gelecek gazetesine ve tüm sosyalist basına uygulanan her türlü baskıları kınıyorum ve kamuoyunu duyarlılığa davet ediyorum. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda yaşayan emekçi halkların bildiği gibi TC devleti bir çıkmaz içerisindedir her geçen gün çırpındıkça batağa saplanmaktadır. Zira büyük toprak ağaları ve patronlar yükselen ulusal ve sınıfsal mücadele karşısında her geçen gün bitip tükenmektedir. Kendi ömürlerini bir nebze uzatmak için her türlü baskıyı, işkenceyi ve katliamları emekçi halklarımıza hiç çekinmeden yapmaktadırlar. Ama biz emekçiler olarak şunu söylüyoruz, alanlarda, tarlalarda, grevlerde, kentlerde ve kısacası mücadelenin her alanında vardık, varız ve var olmaya devam edeceğiz ve biliyoruz Türkiye halklarının kurtuluşunun ancak ve ancak demokratik halk devrimiyle olacağını ve Türkiye halkının demokratik halk devrimi yolundaki mücadelesini durdurmaya 12 Martların gücü yetmediği gibi 12 Eylül 80 cuntacılarının da gücü yetmedi ve bundan sonrada yetmeyecektir, bu belleklere böyle yazıla ve beyinlere böyle kazıla.

Esenler'den
bir Özgür Gelecek okuru

özgür gelecek

Abone ol, Abone bul!

OKU,
OKUT!

özgür gelecek

ellinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 180.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 360.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayımcılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 180.000 TL/260.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektektir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektektir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Mustafa DEMİRDAĞ

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212)518 23 23,

BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat:4/57 Kartal/İSTANBUL Telefax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR: Kemaliye Cad. Çarşıbaşı Mah. No: 17 Kat: 2, İZMİR:Fevzipaşa Bulvarı 1368 Sok. No: 1/İkbal İş Merkezi K: 4/409 Basmane

ÇUKUROVA: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhanı, Kat:5, No: 26 Tel: (0322) 4 573 780 Adana,

MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sanbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefax: (0422) 322 08 04

KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:605. Tel: (0352) 222 52 10 TOKAT: Meydan Çarşısı Külliöğlü İşhanı Kat:3 No:83, Tel: (0356)- 2149278

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM. Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi, Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şilini: 3001531-3, Baskıya Hazırlık: UMUT YAYIMCILIK, Baskı : Serler A.Ş. Dağıtım: YAY-SAT

Sınıf savaşımını hızlandır!

Egemen sınıfların her alanda bunalım içinde çırpındığı bir süreci yaşıyoruz. '80 öncesinde sınıf mücadelesinin gelişmişliği nedeniyle de ayrıca derinleşen ekonomik-siyasi tanıklık şimdikiğin yanında geride kalıyor. Bugün sınıf mücadelesinin gelişmişlik düzeyi geri seviyelerde seyrediyor. Ekonomik bunalımı daha da derinleştirme işlevini ulusal kurtuluş mücadelesi oynuyor.

Faşizm, tarihinde görülmedik derecede, gerek uluslararası piyasada gerekse de iç piyasada en zayıf ve güvenilmez dönemini yaşıyor. Habire uluslararası emperyalist kuruluşlar güvenilirlik kredisini, yani kredi notunu düşürüyorlar. Önce Standard and Poors kredi notunu düşürüyor, peşinden Moody's aynı işlemi yapıyor. Sonra Standard and Poors bir derece daha düşürüyor (B. artı oluyor) şimdi Moody's in bu notu B'ye düşürmesi bekleniyor. Türk lirası döviz karşısında dengersiz bir zikzak izliyor ancak genel olarak aşırı yüksekliğini koruyor. Enflasyon % 125'lere çıkmış, dolar 35 ile 40 bin lira arasında dolaşıyor. Yatırımlar tamamen durmuş, fabrikaların kapatılması ve küçük esnafın giderek boğazının sıkılması yanında banka sistemi iyice felç olmuştur. Çokça sözü edilen serbest piyasa ekonomisinin kurallarına uyduklarında banka sisteminin çökeceğini gördüklerinden devlet müdahalesine başvuruyorlar. Zaten onların serbest piyasa dedikleri de kendi sınıf iktidarı olan devletin yine kendi çıkarları için kullanılmasından başka bir şey değildir. Devletin olanakları komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının olanaklarıdır. İster adına serbest piyasa isterse devletçilik desinler, her iki durumda da asılan sömürücü sınıfların egemenliği, halkın alınterinin sömürülmesidir. İşte, ekonominin yeniden canlandırılması adı altında başvurulan yöntemler ortadadır. "Herkesten fedakarlık" adı altında emekçilerin satır altına yatırılması ve etiyle-kemiğiyle egemen sınıfların sofralarına sunulmasıdır. Emperyalist tekellere alınan/alınacak kredilerle halkın geleceğinin, doğmamış bebeklerimizin yarınlarının ipotek altına sokulmasıdır.

Komprador patronlar ve büyük toprak ağaları iktidarı bu çıkmaz içinde bocalarken doğaldır ki aynı bocalama ve çıkmazı siyasi alanda da yaşamaktadır. Varolan emperyalist sömürü çemberi dışına çıkma düşüncesi dahi olamayacak olan, bunun kendi sonu da olacağını bilen faşist TC ateşli çember içindeki akrep gibi dolanıp durmaktadır. Çıkışsızdır. Bunun politik yansıması da yönetememe krizidir. Parlamento tablosu ve egemen sınıf partilerinin konumu, ilişki ve çelişkileri; ordu ile meclis ilişkisi, ordunun kendi içindeki çelişkileri bunun göstergeleridir. Diyebilirizki, devlet organları içindeki kendi çelişkileri açısından tek "uyum" sadece ve sadece ordunun karşısında hizaya geçilip selam durulmasıdır. Halk karşısındaki ortaklıklarından söz etmeye pek de gerek yoktur. Diğer müthiş bir çıkar çelişkisi, devasa bir it dalaşmasıdır. Yarış, büyük soyguncular arasında, halkın soyulabilirdiğince soyulması yarışmasıdır. Çeşitli renkteki partileri, yani siyasi temsilcileri ordu örgütlenmesi karşısında hazırolda dururken gerçekte orduyu yöneten de aynı güç odaklarıdır. Göbek bağı emperyalistlerin elinde dolaşan komprador patron-ağalar en temel güvencelerini orduya bağlamışlardır.

Bugüne kadar "en temiz" kurum yutturmacasıyla halkın gözünde yenilmez bir kurum olan ordu da gelişmelerden payını almış, faşist niteliği ve faşist iç disiplini giderek daha fazla kendini göstermektedir. Düzenin kendisinin tüm pisliklerini taşıyan ordu kurumu giderek halkın gözünde gerçekliğiyle görülmeye başlanmıştır. Baskılar, katliamlar, işkenceler, yargısız infazlar, bir birlerine yönelik komplolar, tezgahlar... Egemen sınıf maşaları ve sömürücülerinin çocuklarının göstermelik olarak geçirdikleri askerlikte, emekçi halkın çocukları kendi sınıf karşıtlarının safın-

da haksız bir savaşa sürülmektedir. Egemen sınıflar tarafından yürütülen ve pis savaş diye ifadelendirdiğimiz kuralı ve ahlaki çürümenin boyutunu gösteren savaş içerisinde yer alanlar düzenin çıkmazı içinde yer yer hesaplaşmaya da girişmişler, birbirlerine komplolar/suikastler düzenleyerek karşıtlarını saf dışı etmeye çalışmışlardır. Halen de her türlü yöntemle oyunlarını sürdürmektedirler.

"Dere geçerken at değiştirilmez" ata sözüne uydukları demagojisiyle halkı aldatarak katliamcı generalinin görev süresini uzatanlar kendi yasalarını dahi aşmak için orijinal yöntemler uygulamışlardır. Bugün birkez daha yeni yöntemler araştırıyorlar. Tam da bu sırada, başbakan Çiller'in telefonunu dinleyerek bu noktadaki çalışmaların kamuoyuna yansıtılması egemen sınıf klikler arasında, kamuoyunun gözü önünde daha keskin sürdürülen tartışmalar da dikkate alındığında üst yapıda çalkantıların daha da yoğunlaşacağı görülüyor.

DYP-SHP koalisyonunun zorlamaları ve entrikaları bozulması/ya da korunması yönlü çabalar iyice hızlanmıştır. ANAP içinde Mesut Yılmaz'a yönelik operasyon-karşı operasyonlar da hızlanmıştır. Siyasal çözüm adı altında alternatiflerin çarpıştırılması; parlamento, hükümet, ordu ve bürokrasi içinde ayak kaydırmalar gizli planlar vs. son hızıyla gündemdedir. Bu çalkantı içinde Çiller-Güreş ortaklığı SHP'yi de yedekleyerek şiddetle iyice tırmandırmışlardır. ABD ve Avrupa'nın Kürt sorununa düşündüğü "çözüm" gerekli zemini hazırlarken devletin taviz olarak değil, kendi rızasıyla bazı haklar verdiği demagojisine inanılabilirlik da kazandırmak istiyorlar. TC'nin Türkiye Kürdistanı'nda gerillaya ve halka karşı yoğunlaştırdığı saldırı ve katli-

amlar üzerine halkın Irak Kürdistanı'na göçü gündeme gelmiştir. Zaten uluslararası arenada diplomatik çalışmalarını hızlandıran PKK açısından bu olay daha bir haklılık zemini doğurmuştur, TC'nin uluslararası alanda sıkıştırılmasına neden olmuştur. TC'nin, göçün PKK'nın oyunu olduğu açıklaması sahtedir, kendi katliamcı yüzünü gizlemek içindir. "PKK sorununu gündemin geri sıralarına attıktan sonra" gündeme gelebilecek "çözümü" PKK da kendi açısından zorlamaktadır. Çözümde PKK'nın yerinin ve gücünün ne olacağını gelişmeler gösterecektir.

Peş peşe ekonomik kararlar almak, paketler hazırlamak zorunda kalan hakim sınıflar uyuyan işçi-emekçi yığınlarının kafasına da basmış oluyorlar. Bu basış karşısında işçi ve memurlardan, esnaflardan tepkiler meydana geliyor. Sokaklara dökülerek, işyerlerinde direnişler ve işgaller gerçekleştirerek emekçiler tepkilerini dile getiriyorlar. Demiy yerindeyse herkes rolünü oynuyor. İşçiler ve emekçiler kendiliğinden gelme nitelikli tepkiler gösteriyorlar. Devrimci-demokratlar ve komünistler bu eylemliliğe güç katarken rotasını düzeltmek ve bilinci devrim kavgasına akış sağlamak istiyorlar. Sınıf sendikacılığı perspektifine sahip az sayıdaki sendikacı bu kanala güç aktarıyor. Sarı sendikacılar ve işbirlikçi "çağdaş" sendikacılar da tarihsel görevlerini yerine getirerek düzenle uzlaşmanın kanallarını açma çabasını hızlandırıyor.

Bu tablo içinde ve yaz döneminin hareket olanaklarını gevşetme koşullarında komünistlere düşen görev nedir? Bu olanak nasıl değerlendirilmelidir?

Tarihsel koşullar ve öznel durum açısından sunulmuş bu olanakları birakalım yeterince kullanmayı tam tersine bir klik tarafından kendi grupçu, bölgeci anlayışıyla komünistlerin birliğine balta vuruluyor. Tam anlamıyla; yürüyüşü hızlandıracak olan Proletarya Partisi'nin beline kazmayla vuruluyor.

İşçisiyle, köylüsüyle, memur, öğrencisi ve esnafıyla çeşitli milliyetler-

den emekçi halkımız umudunu çoğaltılmasını beklediği ve güç katmak için çaba gösterdiği süreçte böyle bir olayla karşılaşılıyor. Bu durum karşıdevrimi sevindirirken halk güçlerini üzmüştür.

Ancak, karamsarlığa yer yoktur. Devrimci güçler açısından yakalanmış tarihsel fırsatı en iyi şekilde değerlendirmek için daha fazla çaba, daha fazla özveri ve kararlılık gösterilecektir. Bunu tüm MLM güçler elbirliğiyle, dayanışma ve ilkeli ideolojik mücadeleyle gerçekleştirecektir.

Kimsenin halkın umudunu karartma hakkı yoktur. Heleki komünistlerin hiç yoktur. Bu bilinç ve sorumlulukta olan MLM'ler bu badireyi de atlatacak, sınıf mücadelesinin kendilerine yüklediği tarihsel görevi onurla üstlenecektir.

Biz nelerle ilgilenmek zorunda kalıyoruz. Bir delinin kuyuya attığı taşla! Bu taşı çıkartmak için 40 akıllının uğraşması misali, gerçekte uğraşmamız gereken sorunlara, asil enerji ve gücümüzü yöneltilip aynı zamanda kendi sorunlarımızı da bu süreçte çözmemiz gerekirken böyle oluyor. Zorunlu kalıyorsanızunuz kuyuya atılan taşla ilgilenmeye.

1972 Haziran'ında İbrahim Kaypakkaya yoldaşın yaptığı çağırısı bir kez daha tekrarlamamın zamanıdır:

"Marksist-Leninistler, kendi hatalarına karşı da insafsız olarsaklar, eleştiri ve öz eleştiri ilkesini samimiyetle ve cesaretle uygulayacaklardır. (...)

"Bütün yoldaşlar! Ülkemizin bütün komünist devrimcileri!

Revizyonist kliklerle her türlü bağlarımızı koparalım!

Marksist-Leninist saflarda yıkılmaz bir birlik kuralım!

Onümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım.

Bu mücadelede kahraman içi sınıfımıza, özverili ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım"

(IK. Seçme Yazılar sf. 430-31, Umut Yayıncılık)

Telefon skandalı Doğan Güreş'inde aslında onayladığı "görev süresini uzatma" çabasının noktalanmasına neden olmuştur.

Beşikçi ve Öndül'e hapis

Ankara/ Özgür Gelecek- Devlet sosyolog-yazar İsmail Beşikçi'ye hapis cezaları yağdırmaya devam ediyor.

Halen Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde bulunan Beşikçi bir ceza daha aldı.

IHD'nin yayınladığı İnsan Hakları Bülteni'nin Haziran-Temmuz 1993 sayısında yayınlanan "İnsani ve Moral Değerler" başlıklı yazısından dolayı yargılanan Beşikçi 3 yıl hapis ve 250 milyon para cezasına çarptırıldı.

Beşikçi, Ankara DGM tarafından Terörle Mücadele Yasası'nın 8/1 ve TCK'nın 312/2 maddelerinden yargılandı.

Hakkında onaylanan ve kesinleşen cezaları 30 yılı bulan Beşikçi'nin henüz kesinleşmeyenlerle birlikte süren davalarında istenen hapis süresi 130 yılı buluyor.

Aynı yazı gerekçesiyle, bültenin Yazışmaları Müdürü Hüsnü Öndül de yargılandı.

IHD Genel Sekreteri Hüsnü Öndül de yargılama sonucu, 6 ay hapis ve 53 milyon para cezası aldı.

Ayrıca, IHD Genel Başkanı Akın Birdal da yaptığı konuşması yüzünden yargılandı.

İnsan Hakları Evrensel Bildirge'sinin 44. yılı nedeni ile düzenlenen İnsan Hakları Günü'ndeki konuşması

İnsan Hakları Derneği Genel Sekreteri Hüsnü Öndül

nedeniyle yargılan Akın Birdal ile birlikte, aynı panelde konuşan Hüsnü Okcuoğlu, Av. Ali Yıldırım, Dr. Alparslan Berktaş ve Yalçın Küçük de terörle mücadele yasasının 8/1 maddesiyle yargılandılar.

Öte yandan, IHD Genel Başkan Yardımcısı Av. Sedat Aslantaş tutuklandı.

IHD Diyarbakır Şube eski başkanı olan Aslantaş, Diyarbakır Emniyeti'nin isteği üzerine Ankara polisi tarafından gözaltına alındı. Diyarbakır DGM'nin giyabında verdiği karara istinaden tutuklanan Aslantaş, Diyarbakır'a gönderilmek üzere Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne koyuldu.

Zarakolu ve Gerger cezaevinde

Doç. Dr. Haluk Gerger

İstanbul/ Özgür Gelecek- Belge Yayınları'nın sahibi Ayşe Nur Zarakolu, İsmail Beşikçi'nin kitabını yayınladığı için, Haluk Gerger de Deniz Gezmiş'i anma gecesine gönderdiği mesajdan dolayı cezaevine ginyorlar. Zarakolu 4 Mayıs

'94 günü İstanbul DGM savcılığına teslim olup cezaevine gönderilirken, Gerger'in de önümüzdeki günlerde cezaevine girmesi kesinleşti. Ayşe Nur Zarakolu, İsmail Beşikçi'nin Cumhuriyet Halk Fırkası Programı ve Kürt Sorunu adlı kitabını yayınladığı gerekçesiyle 5 ay hapis ve 41 milyon para cezasına mahkum edilmişti. Zarakolu DGM savcılığında yaptığı basın açıklamasında, Türkiye'de demokratikleşmenin anlamının, cezaevlerine gönderilen yazarlar ve yayıncılar durumuna getirildiğini belirterek; "Bugün Nazım Hikmet'in şiirleri üzerindeki yasak kalktıysa, bu Kültür Bakanlığı'nın lütfü değil, mahkeme salonlarında ölen M. Ali Ermiş gibi yayıncıların sayesinde. Sosyalist literatür serbestçe yayımlanabiliyorsa, gözaltında dövülerek öldürülen İlhan Erdostlar sayesinde. SS karamerine karşı muhalif basın yayını sürdürülebilir, bu, her türlü cezaya karşı çıkma cesaretini gösteren yayıncılar sayesinde." dedi. Gazeteci-yazar Haluk Gerger ise Deniz Gezmiş'i anma gecesine gönderdiği mesajda bölümlük pro-

pagandası yaptığı gerekçesiyle 20 ay hapis ve 208 milyon lira para cezasına mahkum edildi. Bu karar Yargıtay tarafından onaylandı. Kararın kesinleşmesinden sonra Gerger, düşünceyi ve toplumsal taleplerin diletilmesini terör sayan Türkiye'nin bu haliyle uygar bir dünyada yerinin olamayacağını belirtti.

Yayımcı Ayşe Nur Zarakolu

Faşizmin nisan ayı bilançosu

Ankara/Özgür Gelecek- Devletin, Türkiye halklarına yönelik saldırılarında nisan ayında nispi bir düşüş olduğu görüldü. İnsan Hakları Derneği tarafından yayınlanan İnsan Hakları Nisan Ayı Raporu'na göre, mart ve nisan ayları arasında, devlet terörü açısından bir düşüş olduğu görüldü. Şöyleki, mart ayında gözaltında ölüm ve yargısız infazlar 40 iken nisanında 21'e indi. Yine gözaltında kayıp 24'den 13'e indi. Bu aldatıcı-göreceli iniş rağmen işten atılmalar da beş katına fırladı.

IHD Genel Başkanı Akın Birdal yaptığı açıklamada, cumhurbaşkanlığı tarafından bildirilen, yaşam haklarına yönelik ihlallerin, işkencenin, yargısız infazların, ve düşüncenin suç sayılması ile Güneydoğu'daki insan hakları ihlallerinin bir idari uygulamaya dönüştüğü konusuna dikkat çekerek, "İnsan hakları can çekişiyor" dedi.

"Can Çekişen" insan hakları, faşizmin Nisan ayı bilançosu şöyle: Gözaltında infazce sonucu ölümler, yargısız infazlar 21 Gözaltında kayıp 13 İşten atılanlar 2347

Basılan demek, parti ve sendikalar 6
Kapatılan demek ve yayınlar 44
Sivillere yönelik saldırıda ölenler 26
Boşaltılan yakılan köy-mezra 27
Çatışmalarda ölenler 379
Toplatılan yayın 59
Saldırıya uğrayan, bombalanan yerler 9
Verilen hapis ve para cezaları 22 yıl hapis ve 10 milyar 900 milyon TL.

İstenilen hapis ve para cezaları 25 yıl hapis cezası
Faili meçhul cinayetlerde ölenler 30
Gözaltına alınanlar 1757

TÜRKİYE KÜRDİSTANI BİLANÇOSU

Öte yandan, IHD İstanbul Şubesi Kürt Hakları Komisyonu yaptığı bir basın toplantısıyla çalışmalarını kamuoyuna deklare etti. Komisyonun hazırladığı, kirli savaşın Şubat, Mart ve Nisan '94 aylarının bilançosu Zeynep Baran tarafından açıklandı. Açıklanan rapora göre,

son üç ayda T. Kürdistanı'ndaki savaşın faturası şöyle:
Yakılan-boşaltılan köy: 64
Gözaltı: 2115
Gerilla-asker çatışması: 97
Çatışmada ölen korucu: 34
Silah bırakan korucu: 92
Faili meçhul ölüm: 61
Mayın patlaması sırasında yaralananlar: 32
Devlet güçlerinin saldırısında ölen sivil: 16
Gerilla saldırısında yaralanan sivil: 1
Faili meçhul yaralama: 25
Devlet güçlerince yaralanan sivil: 37
Korucuların öldürdüğü sivil: 11
Hizbullah içi çatışmada ölü: 15
Hizbullah içi çatışmada yaralı: 4
Sınırtesi saldırıda ölen insan: 29
Korucuların kaçırdığı sivil: 28
Gözaltına alınan Hizbullahçı: 41
Cezaevlerinde yaralanan tutuklu: 115
Metropolde yargısız infaz: 3
Metropolde kayıp: 1
Gerilla bombalaması sonucu (metropollerde) ölü: 1
Gerilla bombalaması sonucu metropolde yaralı sayısı: 3

İleri adım

Ozan Can Bakış

Darbecilik-komploculuk ve dejenerasyon

"Partinin ve Devrimin Çıkarları" başlıklı yazıda (önceki sayıda) tarihsel sürecin önemi ve MLM'lerin tarihsel misyonunun ne olduğunu, Partinin ve devrimin çıkarlarının kavranmasının bugünkü yol ve yöntemlerine dikkat çekmiştim. Partiyi ve devrime karşı sorumluluk bilincinin tüm yönüyle özümsererek sürecin açılması gerektiğine vurgu yapmıştım.

Anak partinin ve devrimin çıkarlarına karşı sorumluluk bilinci ve duygusundan yoksun ben merkezci, darbeci, komplocu küçük burjuva oportünizmi proletarya partisine ayrılık dayattı. Kendisini Partinin "MK"sı ilan ederek Partinin ve devrimin çıkarlarını bir kez daha dinamitledi. Partinin ve devrimin temel çıkarlarını ve bugünkü avantajlarını, küçük burjuva benciliklerinin şekillerini alan grup çıkarlarına bir kez daha feda ettiler. Kendi burjuva çirkinliklerini, entrikacılığını gizlemek için ise MLM'leri "revizyonist mafya hizibi" olarak gösterme çabalarına girdiler. Bunun için ise her yolu mübah kabul ederek proletaryayı, halkımızı, devrimcileri ve MLM'leri kandırma çabalarına girmişlerdir. Burjuvazinin mantığına uygun bir davranıştır. Mantık şudur: "Malını satmak için önce kandırılmalısın". Evet entrikacılık ve tüm yollar mübahdır anlayışı bunun için devreye giriyor. Şuursuzca, pervasızca kandırmaya, sonra da dejenerasyonun emrettiği tüm yollara başvurarak malını satmaya çalışıyorlar. Malını satmanın yöntemi olarak da her türlü burjuva çirkinliğini, saldırganlığı bir "kültür", bir anlayış olarak enternasyonal proletaryaya, emekçi halklara dayatmaktadır. Seviyesizce, düşmanca dayatılan bu "kültür" bu anlayış hangi sınıf ve tabakanın ideolojik-politik yansımasıdır? Sorunun bu yanımda olduğuna eminimdir.

Komploculuğu ve Darbeciliği meşru bir politik mücadele aracı olarak sezen bu "kültür" yine yapısına uygun olarak korsanca bastırıp dağıttığı ve yukarıdaki tanımlamalara varmamıza neden olan Partizan dergisi özel sayısındaki düşünceler, orta yerde durmaktadır. İbret-i alem için herkesin bunu okuması yararlı olacaktır. Orada gerçek yüz her yanıyla görülecektir. Orada entrikacılık, darbecilik, yalan, komplo teorileri ve dejenerasyonun varmış olduğu boyut çok açık görülecektir. Görülecek ve utanç duyulacaktır. Ben utanç duyuyorum.

MLM'ler açısından her davranış, her ifade ediş, her sonuçlama onlarca yüzlerce ayrıntılı nedenlerden çıkagelmektedir. Bu ayrıntıların her biri ise iki temel ayrıma (proletarya-burjuvazi) tekbül etmektedir. Bu genel anlamdaki ayrımlar herkes tarafından görülebilir iken, ayrıntıların bu kadar kolay görülmeyişi, çoğu zaman birbirine karıştırıldığı bilinir. Doğru ile yanlış, haklı ile haksızın ayrımı oldukça zorlaşır. Çoğu zaman yanlışlar egemen olur. Küçük yanlışların bileşimi ise sistemleşmiş yanlış düşünceyi ortaya çıkmasına neden olur. Sistemleşmiş yanlış düşünceler ise MLM biliminin yeterince kavranamaması ve özümsererek bir yöntemler bütünü haline getirilememesindedir. Yani MLM biliminin donanım boyutuyla ilintilidir. Sorgulayıcılık, araştırma, analiz ve gerçekleri olgulara arayıp bulma konusundaki kısırlık, tek yanlış ve anti-bilimsellik birçok yaklaşımın yanlış ve sapmanın önemli nedenidir. Bilimsel yöntemler bütünü dumura uğramış-ugratılmışsa orada işlenen ve egemen olan anti-bilimsellikler. MLM yöntemler bütünü dejenerasyon ise orada burjuva yöntemler bütünü egemendir ve rağbet görendir.

Ortaya çıkan-çıkarılan sonuçlar önemlidir. Fakat sonuçlardan daha önemli nedenlerdir. Nedenler görülmeden ve hangi yöntemlerle sonuçların ortaya çıkarıldığı görülmeden sonuçları sağlıklı tahli etmek mümkün olmaz.

Bugün proletarya partisine dayatılan ayrılık ve yıkıcılık bir sonuçtur. Bunun nedenlerinin ne olduğu ise araştırılmalıdır. Darbecilik, komploculuğun hangi sınıf ve tabakanın çıkarlarına hizmet ettiğinin görülmesi önemlidir. Bu burjuva oyunların hiçbir haklı ve meşru gerekçesinin olmadığı MLM'ler tarafından bilinmelidir. Zira MLM'lerin her türlü sorunun çözümünde kullandığı onlarca bilimsel MLM yöntem vardır. Her sorunu bu yöntemlerle çözer. Meşru ve haklı olan MLM yöntemlerdir. Peki darbeciliğin, komploculuğun, entrikacılığın, bireyciliğin MLM yöntem olduğunu söyleyebilir miyiz? Söyleyemiyoruz. O halde kendini "MK" olarak adlandıran klik meşru olur mu? Olmaz.

Partide belli bir kükleşme sürecinde şekillenen ve giderek hakim hale getirilmeye çalışılan "kültür" kimin kültürüdür, kimin çıkarlarına hizmet etmektedir? Proletaryanın yaşamı, kültürü, ahlakı, hukuku yerine küçük burjuvazinin bencilliği, lumpen proletaryanın kural tanımaz anarşistliği ve toplumdaki çürümeye ve yozlaşmanın bir yansıması olan ideolojik-politik dejenerasyonun ürünü olan birçok biçim hakim hale getirilmeye çalışılmaktadır. Bunlara karşı çıkmak ise "ordu bozguncululuğu", "Hizipçilik", "grupçuluk", "revizyonist mafya hizibi" (literatüre katkı. Kendileri de MLM mafya mı oluyor acaba?) vb. vb. saldırılara maruz kalmaktadırlar. İşte saldırıların ve şuursuzluğun temeli buradadır.

Politik-ideolojik mücadelede ilkeleri korumak, geliştirmek, MLM normları kalıcı gelenekler haline getirmek yerine, şef tipi örgüt modelini geliştirerek, bireyin çıkarlarını Partinin çıkarlarının, bireyin hukukunu proletarya hukukunun, bireyin iradesini Partinin iradesinin önüne çıkarmak ve bunun için her türlü entrikaya baş vurmakta bir model olma çığnılığı başta MLM'ler olmak üzere tüm devrimci-demokrat kamuoyu tarafından ibretle izlenmektedir. Bu ibret verici gelişmeler kuskusuz ki bir dejenerasyonun sonucudur. Bu dejenerasyon (belli bir aşamada proletarya, devrim ve parti düşmanlığına kadar gidebilecek bir boyuttadır. (Bkz. Partizan özel sayıya) Zira dejenerasyonun boyutu politik-ideolojik mücadelede her yolu mübah saymaktadır. Partiyi, devrime ve yoldaşlara karşı geliştirdiği şuursuzca saldırı yöntemleri geliştirmektedir. Ağzına geleni söylemekte, önüne geleni yıkmaktadır. Bütün kuralları ve ilkeleri bu anlayış için anlamsızdır. Kafasında somut bir değer yoktur. Değer yitimi yaşıyor. Herşey içine geçmiş, keşmekeş bir ruhi şekillenme egemendir. Dejenerasyonun kafalardaki tahribatı şekilsizlik ve saldırganlıktır. Yıkıcılıktır. Herşeyi kafasındaki dumura uğramışa paralel kılmak ister. Kelle almayı, şiddeti körüklemeyi, küfürnameler dizmeyi bir kültür haline getirmeyi hedefliyor. Tüm bunların görülmesi gerekir.

MLM'ler çok önemli bir tarihi dönemden geçmektedirler. Her türlü burjuva anlayışa, komplolara, darbeciliğe, entrikalara, şefçiliğe, bireyciliğe karşı politik-ideolojik mücadelede daha kararlı, daha güçlü olmak zorundadırlar. Süreci aşmanın yolu dejenerasyonun saflarımızdaki etkilerini her yönlü eğitim ve dönüşüm konusu yaparak MLM donanımına sahip olmaktır. Bu donanıma şekillenen yöntemlerden asla taviz vermemeli, seviyesizliklere düşmemeliyiz. Bu çok önemli bir tarihi sınavdır. Bunu kavramak gerekir.

Bir "Zorunlu Açıklama" üzerine

Okuyucularımızın da bildiği gibi, birileri "Partizan 17. özel sayı" olarak korsan bir yayın çıkardılar. Bu yayını korsan olarak çıkardıkları yetmiyormuş gibi, aynı yayının 5. sayfasında yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali bir "açıklama" yaptılar. Hem de "zorunlu" cinsinden.

Öncelikle belirtmek gerekir ki bu "açıklama" bir tek şeyi açıklıyor: Korsan yayın bastıran baylarımızın yayın sürecimize ne kadar yabancı olduğunu. "Açıklama", daha ilk satırlarda dökülüyor. Dinleyelim: " **Umut yayıncılık olarak 26. sayı olarak çıkarmayı planladığımız Özgür Gelecek dergimizin...** (abç). Bir kere Özgür Gelecek dergi değil gazetedir ve eğer günlük gazetelere verdiğimiz ilanları takip ediyorsanız, orada "15 günlük siyasi gazete" diye ibare düşür.

"Açıklama" bizlere küfür edip, "zorunlu açıklama"cı yazarlarının siyasi seviyesini ortaya koyduktan sonra, köşe yazarımız İsmail Yıldız'ın, Özgürce köşesinde yazdığı **Birlik Mücadele Zafer** başlıklı yazıyı, **TKP (ML) ve TIKKO tüzüklerini ve Birliğin Baltalanmasına Karşı Komünistler Tavrı Koydu** başlıklı yazıyı yayınlamamıza bildik küfürlerini kusuyor. Aynen alıyoruz: " **Dergimizin normal yayın programı değiştirilerek 'birlik mücadelesinde zafer' başlıklı kimin adına konuştuğu belli olmayan köşe yazısı, TKP(ML) nin bize ulaştırdığı MK imzalı açıklama, YDB imzalı açıklama ve diğer belgeler için planladığımız orta sayfalara tüzük ve 'birliğin baltalanmasına karşı komünistler tavrı koydu' başlıklı yazılar konulmuştur. Yazılar mafya hizbine koltuk değneği olan bazı unsurların ayak oyunları sonucu dergiye yansımıştır.** (abç)

Bu ibret belgesini aynen aldık çünkü yazılar ve öncünün tüzüğü küfürlerle anılmaktadır. Kaldı ki **Birliğin Baltalanmasına Karşı Komünistler Tavrı Koydu** başlıklı yazı, tüzüğün, öncü açısından gündemde olan bir soruna nasıl uygulanacağını dosdoğru ve tamamen tüzük çerçevesinde gösteren bir yazıdır.

Gelelim **Birlik Mücadele Zafer** başlıklı yazıya. Yazarımız İsmail Yıldız, 1993 yılının Ağustos ayından beri **Özgürce** isimli köşesinde yazmaktadır. Yazarımızın kimin adına konuştuğunu 10 aydır anlayamamışsanız, bu, olsa olsa sizin anlama kabiliyetinizin ne düzeyde olduğunu gösterir.

Yıldız ne yazmış da, sizi bu kadar küfür etmeye "zorunlu" kılmış? "Parti iradesinin ifadesi olan kararlar çiğneniyor." yazdığı için mi? "Doğru ve yegane sağlıklı rota; halihazırda ki ortak iradeyi şaşırmanın yeniden iradenin meşruluğuna dönmesi, her işin hukuk kuralları içinde yürütülmesi ve yeni bir iradenin onayına başvurulmasıdır." rotasını gösterdiği için mi? Başkan Mao'nun "Birleşilebilecek bütün güçlerle birleşmek" şiarını tekrarladığı ve "...Başkan Mao'nun öğrencileri olan bizler, yanyana gelinebilecek en yakın güçlerden bile uzaklaşarak, her sorun çıktığında birliği dinamitleyerek nasıl Mao'nun öğrencileri olduğumuzu söyleyebileceğiz?" sorusunu sorduğu için mi? Yoksa beyler, lütfen samimi olunuz, "...Herkes hesap verecek" sloganı utarılacak değil arınacak bir olguyu ifade etmektedir." yazdığı için mi?

" **Yazıdan da anlaşılacağı gibi neyi ve kimi temsil ettiği meçhul bir yazıdır.** (abç) diyorsunuz. Maoist bir kafa doğruların apoletsiz de olsa doğru olduğunu, akıntıya karşı küre çekmeyi, burjuva karargahları bombalamayı bilen kafadır. Kusura bakmayın ama bizler inek değiliz. Ve şunu beyinize iyi kazıyın: **Bol apoletli imzalar gerçek dışı zıvaları gerçeğe dönüştüremez.**

Niçin yazarımız Ozan Can Bakış'ı küfürnamelerinizle karamıyorsunuz? O da imalı olarak aynı şeyleri yazıyor. Bu sayımızda bütün köşe yazarlarımız; Ozan Can Bakış, İsmail Yıldız ve Ferhat Ali sizin küfürnamelerinize siyasi olarak cevap veriyorlar. Yani size, sizin pek sıkıldığınız bir yöntemle, Maoist siyaset yapma yöntemiyle sesleniyorlar. Biz sorunlara siyasi olarak yaklaştık ve yaklaşmakta ısrarlıyız. Sizi de küfürname alanından çıkmaya ve siyasi arenada tartışmaya davet ediyoruz.

"Zorunlu Açıklama"nın, **tek satır dahi katkınının olmadığı** gazetemizi, çalışanlarımızın el emeği ve göz nurunu nasıl gaspetmeye çalıştığınızı yazmıyor. Ama sanki bir program yapmışsınız da, bunu biz çalmışız gibi gerçekleri çarpıtarak iftira kurguladığınızı veriyor. Bir kere "disketler çalınarak" gazete çıkarılmaz beyler. Yine çuvalladınız. Disketleri çalan biri, resim ait yazılarına uygun resimleri ve kadrajlı resim börtülerini, fotoğrafları vb. sizin yabancı olduğunuz teknik birtakım işlemleri yapamaz.

10 aydır aynı köşeden okurlarımıza seslenen yazarımızı hatırlayamayan sizler belki şu çağrımızı hatırlarsınız: **Başkan Mao'nun dediği gibi, "Siyasi çalışma bütün çalışmaların can damarıdır." Siyasi olun beyler, siyasi...**

**özgür
gelecek**

PARTIZAN, ÖZGÜR GELECEK, YENİ DEMOKRAT GENÇLİK'TEN HALKIMIZA!

Tarihsel kazanımlara eklenerek, 21 yıllık özveriyle sürdürülen namuslu mücadelenin kazanımları ve değerleri üzerinde yayın hayatını sürdüren ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın gözü, kulağı ve tavizsiz sesi olan **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik** dergilerinin yanına '93 yılının 1 Nisan'ında **Özgür Gelecek** gazetesini de eklerken, halkın umudunu çoğalttığımızın da bilincindeydik. Bunun onurunu taşıyor ve MLM bayrağını yeni yeni burçlara dikmenin güzelliğini yaşıyoruz.

Bugün de aynı onuru taşıyor, aynı özveri ve kararlılıkla MLM bayrağını yukarılarda dalgalandırıyoruz.

1 Nisan 1993'te **Özgür Gelecek** gazetesini çıkardığımız süreçte, devrimci saflarda hiçbir zaman unutamayacağımız olumsuz örnekler de yaşanıyordu. Devrimci-Sol örgütü içerisinde gündeme gelen sorunların çözümünde hiç de devrimci olmayan yöntemler gündeme sokulmuştu ve uygulanıyordu.

Biz MLM bilimine sahip olmanın ve kişisel, grupsal, bölgesel küçük çıkarları elinin tersiyle bir yana itip Demokratik Halk Devrimi yolunda tavizsiz yürüyenlerin sesi olarak, kavgada yeni bir mevzi açarken bu olaya da sessiz kalamadık. Okurlarımız bilir, neredeyse her sayımızda bir sayfa yer ayırarak Devrimci-Sol içerisinde gelişen olayları haber yaparak ve değerlendirecek okurlarımıza sunduk. Aynı olumsuzluk bugün de sürdürülüyor ve biz de aynı duyarlılıkla devrimcileri devrimci yöntemlere çağırıyoruz.

Ne acıdır ki şimdi '94 Nisan'ında benzeri olaylarla TKP(ML) içerisinde karşılaşıyoruz. Kendisine MLM bilimini rehber ve eylem klavuzu edindiğini söyleyen ve bugüne kadar DS olaylarında doğru bir rotada hareket eden komünistlerin bir kısmının bu duyarlılığı yitirdiğine tam tersi davranışlara girdiklerine şahit oluyoruz. "Onlar zaten hiçbir zaman MLM bilimine samimiyetle inanmamışlardı" ya da "MLM'nin ruhunu bilmiyorlardı" demiyoruz. Buna sınıf mücadelesi tarihi karar verecektir. Ancak, dev-

rimciler arası şiddet olayında, bir diğerine komplocu tarzda yöntemlerle gitme ve alt etme çabasında bunu görüyoruz.

Çeşitli milliyetlerden emekçilerin önderliğine soyunan ve özgür geleceğin yaratılmasında rehber olacak niteliğe sahip TKP(ML) içerisindeki bu olaylar karşısında da (nasıl ki DS içindeki olaylara

Korsan çıkan Partizan

sesiz kalmadıysak) sesiz kalamazdık. Marksizm-Leninizm-Maoizm'in keskin kılıcı ve karanlıkları korkusuzca ışıklandırma cesaretiyle bu olaylar üzerine de tavrımızı belirledik, yayını bu çizgi- de sürdürüyoruz. Darbeciliğe, komploculuğa, ticaretine ve karşı devrime hizmet eden şiddet yöntemlerine karşı sesimizi yükselttik. Aslolanın şu ya da bu etiket değil, komünistlerin iradesi olduğunu ortaya koyduk.

Ancak bu, aynı darbeci tavırların oklarını bizim üzerimize yöneltmesine de neden oldu. Ideolojik-siyasal mücadele yerine şiddeti komünistler arasına sokma cesareti gösterenler yasal bir alan olduğuna da bakmaksızın yayınevimize baskı yapmaya ve çıkmak üzere olan **Özgür Gelecek** gazetesinde olumlayıcı tarzda MK'nin hukuk dışı bildirisini basmaya zorladılar. Faşizmin ve her türlü gericiğin zorbalığına karşı direnenek yarattığımız değerleri komplocu, grupçu ve hizipçi baskılarıyla parçalatıramadık.

Komünist bir yayınevimize ve yayına yakışanı yaparak, komünistlerin birliğinden yana, halkın mücadelesinin parçalanmamasından ve elbirliğiyle geliştirilmesinden yana yayın çizgisi izledik.

Çeşitli milliyetlerden

halkımızın değerlerine saygısı olmayanlar bu tutumuzu büromuza baskın düzenleyerek yanıtladılar. Legal bir kuruluş üzerinde bu tür oyunların kime hizmet edeceği, kimlerin devrimciler arası sorunlarda şiddet yoluyla çözüme yöneleceği açıktır. Bununla da kalmadılar bir muhabir arkadaşımızı kaçırdılar. İki buçuk gün zorla tutuktan sonra tehditler yollayarak bıraktılar. Yetmedi. Çünkü, bir kez devrimci hukuk çiğnenmişti ve nerede duracağı belli olmazdı. Haberimiz ve iznimiz olmadan dergimiz Partizan adına **korsan** bir özel sayı çıkardılar.

Bütün bunlar açıktır ki, devrime değil, karşı-devrime hizmet etmektedir. Devletin zaten her türlü oyunu tezgahladığı, baskı, yasak ve işkencelerle yıldırımaya çalıştığı bir ortamda bu tutumlar **PROVOKASYON**'lara hizmet edici bir ortam yaratmaktadır. Yapılan çürümüş saldırıların halk için yapıldığı söylenerek olumlanması mümkün değildir. Eğer "ben halk için yaptım" sözü her yapılanı kurtarsaydı/aklasaydı zaten yanlış diye bir şey olmazdı. Devrimci normları çiğneyen her kim olursa olsun tarihin ve halkımızın önünde hesap verecektir. İlan ediyoruz: Yayınlarımız, çıkışındaki ideolojik-siyasi ve pratik hattında sebatla yürümektedir. Komünistlerin birliğini, devrimcilerin birliğini, halk güçlerinin birliğini bozucu hiçbir tavrı benimsememiz ve yayın çizgimizi bu rotaya kırmamız mümkün değildir. Hiçbir baskı ve şiddet bunu başaramayacaktır.

Tarih buna tanıklık edecek. Her koşulda, çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının gözü, kulağı ve tavizsiz sesi olmaya devam edeceğiz.

-FAŞİZME, EMPERYALİZME, FEODALİZME, ŞOVENİZME VE HER TÜRDEN GERİCİLİGE KARŞI PARTIZAN SESİMİZ SUSMAYACAK!

- GENÇLİK GELECEK, GELECEK KOMÜNİZMDİR!

-BİZ HALKIZ. GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Ankara'ya Taşan'lar yetmez

Ankara/ Özgür Gelecek- Ankara'da yapılan 1 Mayıs kutlamaları, delikanlı emniyet müdürü Taşanlar'ı "yerinden etti."

Ankara'da yapılan işçi-memur eylemlerinde, bizzat adamları ile birlikte halka meydan okuyup adam dövmesiyle adı "delikanlı"ya çıkan Ankara'nın kabadayı emniyet müdürü Orhan Taşanlar son olayların ardından görevden alındı.

Bu gelişmelere yol açacak olan 1 Mayıs kutlamaları, saat 11'de Sıhhiye Köprüsü üzerinden yapılan yürüyüşle başladı. 12 Eylül 80'in ardından mitinge kapatılan Tandoğan Meydanı'nın hemen yakınında yapılan 1 Mayıs kutlamalarında DİSK, Türk-İş, Hak-İş, KÇSP ve meslek odalarıyla DKO'lerin bulunduğu Ankara Demokrasi Platformu nun yanı sıra devrimci-sosyalist çevreler de katıldı.

Yaklaşık 15 bin kişilik kortej, Sıhhiye Köprüsü üzerinden, Tandoğan'a kadar pankartlar ve sloganlarla yürüdü.

1 Mayıs ve Sivas şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başlayan miting sloganlar ve halaylarla sürdü.

Miting sırasında dağıtılan yasal bildirilerin yanı sıra "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın Sosyalizm" yazılı TKİH imzalı ve "Yaşasın Halk Ordusu TİKKO", "Yaşasın Altın Çağ Mücadelemiz", "Biji Yek Gulan, Yaşasın 1 Mayıs" yazılı TKP(ML) TMLGB imzalı kuşlamalar yapıldı.

Mitinge 5 ayrı pankartla katılan ve "Partizan Güçler" yazılı pankartın arkasında toplanan grubun sık sık, "Dersim, Tokat, Erzincan Savaşıyor Partizan", "Yaşasın Kızıl Gençlik Örgütü TMLGB", "Asker Giteme, TİKKO'ya Katıl", "Nilüfer ATAV Yoldaş Ölümüşüzdür" ve "Marks, Lenin, Mao Önderimiz İbo Savaşıyor TİKKO" gibi sloganlar attığı görüldü.

Yaklaşık 2 saat süren miting, konuşmaların tamamlanması ile sona erdi. Burada pankartlarını toplayan kortejlerin dağılmasıyla, kitle dağınık bir şekilde aynı yoldan Sıhhiye yönüne doğru yürüyüşe geçti. Polis, kitleyi Sıhhiye'ye göndermek için pespeşe 3 kere kurduğu bariyerler, her seferinde kararlı bir şekilde aşıldı.

Esasen miting bittiği ve kortejler dağıldığı için sabahki disiplini sağlamaması yüzünden, kitlenin

sayısı giderek azalıyordu. Yapılan bu yürüyüş programsız ve örgütsüz olduğu için sürekli güç kaybetmesine rağmen, polisin bütün engellerini aşarak Sıhhiye Köprüsü üzerine kadar geldi.

Örgütsüzlüğün zayıflığı burada kendisini gösterdi. Köprü'nün üzerinde kalan grubun, eylemin en zayıf anında polisle çatışmayı göze alması, cılız bir karşı koyuş olsa bile, polisin gösteriyi dağıtabilmesine yol açtı.

Asıl olarak hiçbir grubun bulunmadığı, fakat her gruptan insanın bulunduğu son olayların örgütsüzlüğü, polisin, özellikle kitle azaldıktan sonra attığı provokasyon çabalarının başarılı olmasına yol açtı. Polisin tek tek insanları itip kakması ve tartaklaması üzerine kitlenin içinden birkaç kişinin polis otosunu tekmelemesi polisin saldırıya bahanesi oldu. Bir anda halkın üzerine saldıran çevik kuvvet jop ve kalaslarla insanları dövmeye, yerlerde sürüklemeye başladı. Kitlenin direniş kısa sürede sona erdi. Bunun ardından polis, yakaladığı tek tek insanları alabildiğine döverek gözaltına aldı.

Olayların başladığı ana kadar polis ve halk arasında yatıştırıcı (!) olmaya çalışan SHP Ankara Milletvekili Salman Kaya da sivil ve resmi polisler tarafından yere yatırılarak dövüldü. Bu süreçten sonra tavır değiştiren (!) iktidar partisi milletvekili Salman Kaya'nın "Sizin sağladığınız güvenliğiniz...., orospu çocukları" diye polisleri bağışladığı görüldü.

Her ne kadar, göstermelik bir tedbir olarak, Ankara'nın kabadayı polisi Taşanlar görevden alınsa da, yerine gelecek olanın onu aratmayacağı bellidir. Ki, yapılan göstermelik soruşturmalarda, Taşanlar'ı "akladı" Demokrasilik oyununun bir parçası olarak sözde Taşanlar'ın soruşturmaya uğraması bir takım yanlış hedefli tepkileri yatıştırmaya yetti.

"Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankartına yürüyüş başlarken el konuldu. 2 arkadaşta bu esnada polis tarafından alındı. Kitlenin kararlı tavır sonucu arkadaşları bırakmak zorunda kaldılar.

200-250 kişilik kitle ile "Biz Halkız Gelecek Ellerimizdedir" yazılı pankartın arkasında yürüyüşe başlandı. "Yaşasın 1 Mayıs" İktidar Namlunun Ucundadır", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kürdistan Kızillaşacak Faşizme Mezar Olacak" ve nice slogan ardi ardına patladı. Fomara Meydanı slogan sesleriyle inlemeye başladı. 1,5-2 saatlik yürüyüş ve kutlamadan sonra kitle belirli aralıklarla dağıldı.

Kısacası, Bursa'da 1 Mayıs'ta özgürlüğü namluda seçen emekçilerde vardı. 18 Mayıs Marşı'nı bu alanlarda topluca söyleyenlerde vardı.

Özgürce

Ismail Yıldız

"Herşeyin başı dürüst olmaktadır!"

Frederich Engels

İki sözcüğü yanyana getirdiğinde hilkat garibeliği yaratanlar her ne kadar alıntılı yazı yazmayı küçümsemeye çalışsalar da, önderlerin ve halkın yaşamın candamarından süzup damıttıkları özlü söz ve anlatımları kullanmak konunun anlaşılması için yararlıdır. O nedenle yazımın başlığına büyük öğretmen Engels'in sözünü koydum.

Evet! "Herşeyin başı dürüst olmaktadır." Zira olgulara ve gerçeklere dürüstçe yaklaşmayan biri, adına ne derse desin diyalektik materyalizmi de kendine rehber edemez. Çünkü materyalizm herşeyden önce kendi dışında nesnel olgunun varlığını kabul etmektedir. Bilimsel bilgi ise, bu olgunun objektifliğinin doğru algılanmasıyla olanaklıdır. Olguyu objektif değil de subjektif (yanılgı ya da kendi çıkarı-kişisel, grupsal, bölgesel vb. için yanlı) ele alanlar doğruyu yakalayamazlar. Ve birakalım dünyayı değiştirmeyi doğru yorumlamayı dahi beceremezler. Oysa Marksizm doğayı ve toplumu sadece yorumlamakla da yetinmez, onu değiştirmek için bir eylem klavuzu niteliği de taşır.

İşte değerli dostlarım, bunu yapmak için de herşeyden önce başta kendimize karşı olmak üzere emekçi halklara, dostlarımıza, proletarya partisine karşı dürüst olmak zorundayız.

Okurlar bilir. 1-15 Nisan 1993 tarihinde yayın hayatına başlayan Özgür Gelecek gazetesinin 1-15 Ağustos tarihli 9. sayısından itibaren İ.Yıldız imzasıyla Özgürce köşesinde yazıyorum. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halklarının ve onların değerli evlatları komünistlerin gözü, kulağı ve sesi olmaya çalışıyorum. Bugüne kadar yazdıklarım ve değerlendirmelerim ortadadır.

Proletarya Partisi'nde meydana gelen, fırsatçılıkla bezelenmiş darbeciliğin, güçleri bölmeye karşı eleştirel bir tutum aldım. Kendisine MLM bilimini rehber edinmiş, hiçbir küçük hesap peşinde koşmayan insanların böyle yalvarı bir sorunda tavır alması ve halkların umudunun baltalanmasına karşı durması gerektiğine inanıyorum. Zira bizler, kendimize küçük dünyalar yaratmak ve oralarda saltanatlar sürmek, egomuzu tatmin etmek değil, sınıfların ve sınırların, ulusal çitlerin ve ayrıcalıkların olmadığı büyük bir dünya yaratmak için yola çıktık. Ve her olaya bu tarihsel bilinç ve sorumlulukla bakmak, ona göre tavır koymak zorundayız.

Fakat darbeciliğin ve fırsatçılığın sınırı yoktur. Nasıl ki kar oranı arttıkça kapitalizm kudurganlaşıyor, tekeleşiyor ve zalim, kudurgan bir saldırganlıkla emekçi halkların kanını bir kene gibi emiyorsa, fırsatçılık motoruyla yola çıkanların ilkesizlikte giderek daha fazla yol alacakları da gözüküyor.

"PARTİZAN Özel Sayı" adı altında korsanca çıkardıkları dergide yalanlar diziyorlar. Örneğin; "**Birlik Mücadele Zafer**" başlıklı yazım için "kimin adına konuştuğu belli olmayan köşe yazısı" diyorlar. Arkadaşların bu soruyu sormaları için önce bugüne kadar kimin adına konuştuğumun yanıtını da vermeleri gerekir. İkincisi, "**Bu isyanın dili ükeli ve tutarlı komünistler olmaktadır. Komünistler genel irade kararlarını ve tüzük hükümlerini çiğneyenlere karşı barikat oluşturup parti birliğini korumak isterlerken aynı zamanda eskiden suç işleyenlere karşı da aynı tutarlılıkla tavır değiştirmektedirler.**" dediğim o yazıda kimler adına konuştuğum bellidir. Ancak, gözleri omuzlardaki apoletlere endekslenmiş olanlar ve rotasını bol apoletli olanlara göre çizenler bu devrimci tutumu anlayamazlar.

En hayret ettiğim şey de şu: Üzerinde fırtınalar kopartılan... ticareti olayını arkadaşlar en az 1 yıl önce bildikleri halde olayı gizliyorlar, suç ortaklığı ediyorlar, gizlenmesi için parmak kaldırıyorlar. Şimdi tepede çoğunluğu sağlayınca dürüstlük timsali kesiliyorlar. Ve "vicdan azaplarını" giderirken hiçbir yol-yöntem, kural-kaide gözetmiyorlar. Herkesi de (apoletlerini gösterecek) kendilerini tanımaya çağırıyorlar.

Yok daha neleri! Sen genel iradeyi çiğne, sana apoletli verenlerin iradelerini tepele; ama o iradeyi taşıdığını iddia ederek herkesi kendine itaate çağır. Buna ancak beyinde komünistlerin birliğinin temelini, Leninist parti ilke ve işlerliğini taşımayanlar biat edebilirler.

Bir kez daha yazıyorum: Kem-küm etmeye, ortahığı iftira ve suçlamalarla, deşifrasyonla, ilkesizlik ve kural-sızlıklarla doldurmaya gerek yoktur. Bunun devrime hizmet etmeyeceği açıktır. **Eğer komünistlere inanılıyorsa ve Leninist parti ilkeleriyle hareket ediliyorsa, tüm konular komünistlerin irade süzgecinden geçirilmeli ve herkes hesap vererek herşey yerli yerine oturtulmalıdır.** Aksi tüm davranışlar, hele hele baskınlar, adam kaçırılmalar, silahsızlandırma girişimleri ve tutuklamalar vb. işi tamamen devrimci rotanın dışına taşımak olacaktır. Üstelikte, dün komünistlerin birliğine karşı çıkıp mücadeleyi bırakanları, devrimci değerlerden nasibini almamış kavga kaçkını serserileri ve rezil, kişiliksiz unsurları yetkilendirip ortaya salarak hiçbir yere varmak mümkün değildir.

"**Bana dostunu söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim**" sözü bugün bazıları için yeniden gündemdedir. Buna fırsat verilmemeli, doğru rotaya tez elden girilmelidir.

Bursa'da emekçiler güneşi selamladı

Bursa/ Özgür Gelecek- 1 Mayıs, anlamı ve kızılığını; direniş geleneğinden, işçinin alın terinin sokaklara dökülmesinden, belki kana bulanmış, özgürlük çığlıklarıyla inleyen alanlardan alıyor. Ne yenilen joplar, ne haykırışın doğrudunda üzerlerine sıkılan kurşunlar işçi sınıfını ve ezilen yığınların 1 Mayıs'ı onurluca kutlamasını engelleyemiyor, zafere de engelleyemeyecek.

Bu uzak dağbaşlarından, alanlara vuran kızıl rügarın sınıfımda yarattığı sevdanı adı olmuş artık. Sökülüp atılabilir mi yüreklerden jopla, rüzgarın şiddetlenişi? Engellenbilir mi dağlar yok olmadan, sömürü ağı parçalanmadan? Bırakın onlar rüya görmeye devam etsinler. Artık üretmeden gelen gücü daha sert sınıfımın, daha acımasız... Ne metropolde jop, kurşun, işken-ce, ne vatanımda özgürlüğe susa-

yanlara ve halkımıza sıkılan yağlı kurşun mani olabiliyor çığ gibi akışa.

Ve alanlar yine coşkunun adı oldu.

Bursa'da 1 Mayıs; işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kutlandı. 1 Mayıs artık salt işçi sınıfının değil artık günümüz koşullarında ezilen halk katmanlarını da sarıyor bağrına. Yansımasını da alanlarda buluyor elbet. Ve öyle de oldu.

1 Mayıs sabahı yürüyüşün yapılabacağı alana emekçi yığınlar, yavaş yavaş gelmeye başladı. Kızıl bayraklar, sömürü ve isyanı anlatan pankartlar bir bir güneşi selamladı. Saat 12:00'de 8 bin kadar emekçi insan, bir o kadar da polis alanı hinca hinç doldurdu. Ve sloganlar birer birer patlamaya başladı.

Alana 2 pankartla giren Partizan güçlerin "Yaşasın 1 Mayıs-Parti-

26. sayımız da toplatıldı

Haber Merkezi- Gazetemizin 1-15 Mayıs 1994 tarihli 26. sayısı da İstanbul DGM tarafından toplatıldı.

Toplatma kararına, TIKKO Deşt'i Bastı; TKP(ML) Ve TIKKO Tüzükleri; TIKKO-Faşist TC'yi Namlularla Yanıtıyor: "Ya Kazanacağız, Ya Kazanacağız!"; Konya'da TKP(ML) Yazılamaları, TKP(ML) TIKKO Pankart Astı; TMLGB-TKP(ML)'yi 22. Kuruluş Yıldönümünde Selamladı ve TIKKO'dan Gülsuyu Batakhanelerine Set başlıklı haber ve belgelerde "Yasadışı örgüt propagandasının yapıldığı" gerekçe olarak gösterildi.

ayrıca, aynı sayıda yer alan 25. Sayımız Toplatıldı başlıklı haber de, "İDGM Başsavcısı Yahya Erdoğan'ın terör örgütlerine hedef gösterilmesi" gerekçesiyle toplatmaya konu edildi. Yazışmaları müdürümüz Mustafa Demirdağ, yaptığı basın açıklamasında şunları kaydetti: "Hiçbir güç, halktan ve haklıdan yana doğru haber vermeye engel olamayacaktır."

Devrimci Proletarya ve Mücadele'nin yayını durduruldu

İstanbul/ Özgür Gelecek-Sosyalist, devrimci, yurtsever basına yönelik saldırıların bir biçimi olan kapatma cezaları son dönemlerde daha da hızlandı. Özgür Gelecek'in kapatılmasından sonra Özgür Gündem, Devrimci Emek, Yeni Dünya İçin, Emegin Bayrağı gazete ve dergilerinin yayınları süreli-süresiz durdurulmuştu.

En son olarak Devrimci Proletarya dergisi ve Mücadele gazetesinin yayınları 5 Mayıs günü durduruldu. Devrimci Proletarya'ya 1 aylık, Mücadele'ye ise 15 günlük kapatma cezası verildi. Kapatma cezasıyla ilgili olarak Devrimci Proletarya tarafından yapılan açıklamada, faşist devletin topyekün savaş ile Kürt, Türk emekçi kitleler ve devrimci güçlere karşı topyekün bir savaş açtığı, bu savaşta devrimci-yurtsever basının payına da gözaltılar, tutuklamalar, ödümler ve kapatmalar düştüğü belirtilerek "dergimiz Devrimci Proletarya'ya 1 ay kapatma ve eski yazışmaları müdürümüz Naile Tuncer'e 2 yıl ağır hapis cezası geldi. Kapatmalar ve hapis cezaları, Kürt-Türk halkı ve emekçilerinin sesi olmamızı engellemeyecektir. Faşist devletin topyekün savaşına karşı, topyekün karşı koyma şiarıyla hareket edilerek Kürt-Türk halkına ve emekçilerine kalkan her el, tüm devrimci güçler tarafından birlikte kırılmalıdır. Faşist devletin son dönemdeki küstah atağı, tüm cephelelerde topyekün bir karşı saldırı ile yanıtlanmalıdır." denildi.

Yine aynı tarihte 15 günlük yayın durdurma cezası verilen Mücadele gazetesi tarafından yapılan açıklamada Mücadele gazetesine 15 günlük kapama cezası verilirken, gazete sahibine 100 milyon lira para cezası, eski yazışmaları müdürü Kemal Cıbaroğlu'na 50 milyon para cezası ve 6 ay hapis cezası verildiği belirtilerek "halklarımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm kavgasının onurlu sesi olmaya bundan böyle devam edeceğiz. Hiçbir şekilde taviz vermeyeceğiz." denildi.

Devrim şehitleri anıldı

Ankara/ İstanbul Özgür Gelecek- Deniz, Yusuf, Hüseyin'in idam edildikleri tarih olan 6 Mayıs'ta tüm devrim şehitleri anıldı.

68'liler Birliği Vakfı'nın düzenlediği anma töreni Ankara, Karşıyaka Mezarlığı'nda gerçekleşti.

Deniz Gezmiş'in mezarı başında başlayan anma, saygı duruşu ile başladı. Daha sonra genç-ihyiar, yaklaşık bin kişilik kitle, yumrukları havada, şiirlerle saygı duruşunda bulundu. Ellerdeki kızıl karanfiller, Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in mezarlarına bırakıldı.

Burada bir konuşma yapan 68'liler Birliği Vakfı Başkanı Necla Kuglin, "Hiçbir arkadaşımız boşuna ölmedi, öldükleriyle kalmadılar, anıları bize önder olsun" dedi. Kuglin'den sonra söz alan, Deniz'lerin avukatı Halit Çelenk "22 yıl önce bu gün, salt düşüncelerinden dolayı asıldılar. Yurtseverdiler, inançlı ve yürekliydiler. İdam cezası onları korkutmadı. Onlar inançları uğruna her cefayı göze almışlardı." dedi. Denizlerin, idam sehpasında "Kahrolsun emperyalizm, Kahrolsun Faşizm!" haykırışlarıyla inançlarını sergilediklerini söyleyen Çelenk, "Ben güzel insanları savundum, onlar bir çiçek gibi arı ve temizdiler, insan olma suçu, anıları devrimcilere ışık tutsun." diyerek konuşmasını tamamladı.

Polisin, etraftan sinsice seyredip, kameraya almakla yetindiği kitle toplu olarak yürüyüşe geçerek Ulaş Bardakçı'nın mezarına başına geldi.

Ulaş'a da karanfiller bırakan kitle mezarın başında, "Yığıldım Aslanım Burda Yatıyor" türküsünü söyledi. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganı atan kitle, yaptıkları eylemi, 68'liler'in beklediği kadar radikal bir eyleme çevirerek "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet!" ve "İş, Emek, Özgürlük, Kahrolsun Faşist Diktatörlük!" sloganları ile yürüyüşe devam etti.

"DENİZ, İBO, ÇAYAN SAVAŞA DEVAM!"

Ulaş'ın mezarından ayrılan kitle, "Hey Dev Genç'li" marşı ile birlikte, sloganları ile yürüyerek Niyazi Yıldızhan, Koray Doğan ve Mahir Çayan'ın mezarlarını ziyaret etti.

Anaların tek-tek mezar taşlarını öptüğü devrim şehitlerinin mezarları, birer kızıl karanfil bahçesine çevrildi.

68'liler Birliği'nin nostaljik ziyaretinin aksine, kavganın bitmediğini, mücadelenin 68'de kalmadığını farkında olan kitle, attıkları, "Deniz, İbo, Çayan Savaşa Devam!" ve

Denizler Ankara'da ki mezarlarının başında anıldılar.

"Mahir, Hüseyin, Ulaş Kurtuluş Kadar Savaş!" sloganları ile devrim şehitlerinin anılarda değil kavgada yaşadığını ilan etti. Aynı yerde bulunan Sivas Şehitleri'ni anmaya giden kitle, "Sivas'ın Hesabı Sorulacak!" ve "Sivas'ın Katili Faşist Diktatörlük!" sloganları ile yürüdü.

Burada konuşma yapan Pir Sultan Abdal Demeği Başkanı Murtaza Demir, Sivas Şehitleri'nin, devrim şehitleri ile birlikte anılmasının olumlu bir tavır olduğunu söyledi.

Anma sırasında, mezarları uzakta bulunan Hüday Arıkan, Sinan Kazım Özüdoğru, Esari Orhan, Erdal Eren ve Nejdet Adalı, oluşturulan komiteler aracılığıyla ziyaret edildi. Anma, olaysız olarak sona erdi.

Öte yandan İstanbul- Zeytinburnu Halkevi'nde de Denizler anıldı. 7 Mayıs günü düzenlenen anmaya yaklaşık 100 kişi katıldı. Anmaya bir tekstil işçisi ve gazetemizi temsil eden bir arkadaşımız konuşmacı olarak katıldılar. Gazetemiz adına söz alan arkadaşımız, "Denizler, Mahirler ve İbrahimler, Mustafa Suphi'nin TKP'sinden sonra, '70'lere kadar gelen 50 yıllık reformizmi, sessizliği parçaladılar. Bu insanların ortak özellikleri silahlı mücadele şiarıyla yola çıkmaları, gerilla mücadelesi vermeleridir ve özellikle üzerinde durulması gereken budur."

dedi.

Bir tekstil işçisinin de konuşmasından sonra, video gösterimine geçildi. Denizlerin ve Mahirlerin o dönemden sağ kalan arkadaşları, yakınları ve avukatlarının konuşmaları; Mahirlerin ve Sinan Cemgillerin çıktığı dağlar; o dönemin gazete kütüphaneleri tek tek gözümüzün önünden geçti. Anma, "Devrim İçin Ölenleri Unutmadık, Unutmuyoruz" türküsünün hep bir ağızdan söylenmesiyle sona erdi.

12 Mayıs günü de Marmara Üniversitesi Nişantaşı İletişim Fakültesi Kampüsü'nde, katledilen devrimciler, komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve Deniz'ler coşkun bir şekilde anıldı.

18 Mayıs 1973'te Diyarbakır İşkencehanelerinde katledilen komünist önder İbrahim Kaypakkaya ve 1972'de 12 Mart faşist cuntası tarafından idam edilerek katledilen 3'ler (Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan) halaylarla, türkülerle anıldı. Marmara Üniversitesi Öğrenci Demeği'nin organizasyonunu yaptığı anmada, kitle coşkuluydu. Devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşundan sonra, anmaya davet edilen 68'liler Vakfı kurucu üyeleri 68'liler Vakfı'nın özgün bir kuruluş olduğunu ve gittikçe genişleyen bir kurum olacağını belirtti-

ler. Daha sonra konuşmacı olarak gelen İnsancı dergisi sahibi Cengiz Gündoğdu bir konuşma yaptı.

"TRAGEDYA KAHRAMANLARI"(!)

İlginç(!) değinmeler yapan Gündoğdu "Bir trajedi var, insanlar bazen trajedi yaparlar. Ama bu trajedi; yenilmesi mümkün olmayan kuvvetlere başkaldırıdır." diyerek başladığı konuşmasını büyük(!) bir saptamalarla sürdürerek "Burda bugün şehit diyorsunuz, ben şehit demiyorum... Biz ona başka bir kavram bulmalıyız, onlara tragedya kahramanları diyorum... Spartaküs de yenileceğini biliyordu, Seyh Bedrettin, Pir Sultan, İbrahim Kaypakkaya, Deniz Gezmiş... Bir anlamda bu insanlar kültürün, eşitlikçi dünya kurma, sömürsüz bir dünya, dostlukların kurulduğu bir ütopyayı gerçekleştirmek için ayağa kalktılar." dedi.

Ayşe Gülen Halk Sahnesi'nden iki kişi kitleye Nazım Hikmet'ten şiir dinletisi sundu. MKM'den Koma Amed kitleyi Kürtçe türkülerle coşturdu. Bu arada sık sık "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Şan Olsun Halkı İçin Toprağa Düşenlere!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganı atıldı.

Hırsızlık yelpazesi renkleniyor!

İstanbul/ Özgür Gelecek- 26 Nisan günü, Sirkeci Büyük Postane önünde toplanan memurlar "Zorunlu Tasarruf" kanununu protesto etti.

Memurlar, KÇSP'nin çağrısı üzerine, Başbakanlık'a gönderilmek üzere hazırlanan dilekçeleri,

Memurlar, Sirkeci Büyük Postanesi önünde, öfkelerini dile getirdiler

saat 12.30 PTT kanalıyla postalandılar. 1988 yılında, ANAP hükümetinin icraatı olarak çıkan "Zorunlu Tasarruf" kanununu memurun cebindeki para zorla alınıp-kesilmesi. Şimdiki hükümet 58 trilyonu bulan bu kesintileri, memura vermemenin yolunu arıyor. Me-

murdan zorla alınan paranın üstüne nasıl yatacağının hesabını yapan hükümet, hırsızlık yelpazesinin rengini çoğaltıyor. Bu durum karşısında memurlar, Başbakanlık'ta protesto eden dilekçeler gönderdi.

İstanbul Sirkeci Büyük Postane önünde KÇSP dönem sözcüsü İsmet Aktaş'ın okuduğu basın açıklamasında "Emekçilerden zorla kesilen ve hiçbir demokratik temeli olmayan bu maddi kesinti halen tüm çarpıklığı, anti-demokratik niteliğiyle emekçilerden yapılan soygunların bir belirtisi olarak yeniden gündeme gelmiştir" dedi.

Hükümetin göz koyduğu kesintilerin 58 trilyonu bulduğu ama bunun nerde, nasıl, niçin kullanıldığının meçhul. Devletin hırsızlık yelpazesinin rengini çoğaltmanın yolunu nedense işçide, köylüde, memurda, gençlikte aradığı açıklandı. İsmet Aktaş "Halen, zorunlu tasarruf, fon kesintisi, vergi oyunları oynanıyor. Zorla ve hiçbir söz hakkımız olmaksızın bizlerden, aşımızdan, emeğimizden yapılan kesintiler sürüyor. Bu zorunlu tasarrufla üzerindeki haklarımız

bile gaspedilmeye uğraşılıyor." dedi. Bunca yıldır memurlardan kesilen "Zorunlu tasarruf" kesintilerine göz koyan hükümete karşı, memurlar sessiz kalmayacaklarını belirttiler. Bu doğrultuda memurların istemleri şöyle; "İstemimiz bugüne kadar bizlerden kesilen tasarruf nemalarının tamamının işveren payları ve banka nemalarıyla birlikte tasarruf sahiplerine ödenmesi. Tasarrufun zorunlu bir yasayla gerçekleştirilemeyeceğini kişinin kendi istem ve iradesiyle yapılan bir uygulama olmasından hareketle kesintiye son verilmesidir. Bizim istemlerimiz dışındaki tüm kesintileri, büyük patronlara onların bankalarına aktarılan bizim yarattığımız değerleri geri istiyoruz." Aktaş sözlerini "Karşımıza özelleştirmelerle, zamlarla, dondurulan ücretlerle, işsizlik ve yolsuzluk politikalarıyla çıkanlara ancak beraber olabilirsek karşı durabiliriz" diyerek basın açıklamasını bitirdi.

700'e yakın memurun olduğu protestoda memurlar slogan attıktan sonra dağıldı.

DEVİRİMCİ DEMOKRAT KAMUOYUNA:

Darbecilik ve entrikacılık proletarya ve komünistler tarafından mahkum edildi

Enternasyonal proletarya ve emekçi halkımıza karşı, sorumluluk duymayan, partinin ve devrimin çıkarlarını kendi kariyerist, bireyci, küçük burjuva çıkarlarına feda eden dargurupçu, darbeci klik çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü örgütü TKP(ML)'yi temsil edemez. Parti iradesini, proletaryanın hukuk ve erdemlerini ayaklar altına alarak kendisini "TKP(ML) MK" olarak lanse etmeye çalışan bu gayri-meşru darbeci klik TKP(ML)'nin en geniş kitlesi tarafından, devrimci demokrat güçler tarafından ve biz komünistler tarafından tanınmayarak entrikacılığıyla baş başa bırakıldı.

Proletarya partisinin temel işleyiş biçimi olan iki çizgi mücadelesinde yaşadıkları politik-ideolojik zavallılıkları sonucu sorumsuzca ve şuur-suzca saldırılara başvuran darbeci klik geniş halk yığınlarını ve partinin kitlesini aldatmak için "mafya hizibi" vb. seviyesizliklere başvurmakta ve bunun için kılıktan kılığa girerek senaryolar üretmektedirler. Bin dereden getirdikleri sularla bizleri yalanlarına inandırmaya çalışmaktadırlar.

Proleter kültür, ahlak ve yaşam tarzından kopuş bir başladı mı nerede duracağı

belli olmaz. Kullanılan yöntemlerden de anlaşılacağı gibi küçük burjuva yöntemlerle bütünüyle komünistlere saldırılar geliştirmektedir. Küçük burjuva mantık ve yöntemler ön plana çıkmıştır. Küçük burjuva mantığın işleyiş biçimi şöyledir: "malını satmak için önce aldatacak" Darbeci mantık da bu entrikalara başvuruyor. Önce aldatmak! Bunun için ise her yol mübah sayılıyor.

İşçiler, Emekçiler, Yoldaşlar,

Yüzlerce şehidimizin kanıcanı pahasına yaratılan değerlere ve bu değerlere canıcanı pahasına sahip çıkan biz komünistlere karşı bin bir entrika ve seviyesizliklerle saldırmaktadır. Partimiz ve değerlerimiz kirletilmek istenmektedir.

Parti iradesi yerine bireyin iradesi, Parti hukuku yerine bireyin "hukuku"nu yerleştirmeye çalışan bu mantık hiç kuşku yok ki şef tipi örgüt yaratma mantığıdır. Parti organları, işleyiş, tüzüğü hatta partiyi ortadan kaldırarak şeffliğini ilan etme mantığına karşı gelişen MLM tepkiler, darbe yaparak ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır.

Parti, Parti tüzüğü, hukuku, iradesi ve gelenekler ayaklar altına alınarak Partiye ve proletaryaya karşı darbe ya-

pılmıştır. Ancak bugün ezici çoğunluğumuz tarafından hak ettikleri şamarı da yemişlerdir. Yemeye de devam edeceklerdir. Tüm yoldaşlarımızın partinin ve devrimin çıkarlarını ön planda tutarak süreci sorgulamaları mevcut sonuçların politik-ideolojik nedenlerini görmeleri ve buna uygun tavır belirlemeleri tarihi bir görev ve sorumluluktur. Bu tarihi sorumluluktan kaçarak kolaycılığı seçmek Partiye ve devrime karşı sorumluluktan kaçmaktır. Şimdi her zamankinden daha güçlü, her zamankinden daha sağlıklı ve kararlı olmalıyız. Partinin ve devrimin çıkarları bunu emrediyor.

☆ Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ördumuz TIKKO, Gençlik Öncümüz TMLGB!

☆ Darbeciliğe Karşı Çıkmak; Parti Birliğini Korumak, Mücadeleyi Yükseltmek!

☆ Parti İradesine Evet; Kişi, Grup İradesine Hayır!

☆ Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

17 Mayıs 1994
TKP(ML) TIKKO
Tutsakları adına
Cemal RAKİP

**PARTİMİZİN İRADESİNİ DARBELEYENLER,
UNUTULMAYACAKTIR.**

ÇAĞRI

TASFIYECİLİĞİ MAHKUM ET! PARTİ BİRLİĞİNİ YÜCE TUT!

Partimiz içinde '94 Nisan'ında çıkan darbeci ve tasfiyecilerimizin partimize karşı başlattığı, yalan ve karalama kampanyasına her yönüyle açığa çıkarılması, gerçeklerin bütün devrimci-demokrat kamuoyuna anlatılması, tasfiyeciliğin ve darbeciliğin daha yakından tanınması amacıyla düzenlediğimiz toplantılara devrimci-demokrat, örgüt, kuruluş ve kişileri katılmaya çağırıyoruz.

Toplantı tarihleri

Almanya (merkezi): 21. Mayıs '94 Duisburg

Avusturya: 28. Mayıs '94, Viyana

Avusturya: 29. Mayıs '94, Innsbruck

İsviçre (merkezi): 28. Mayıs '94, Zürih

Fransa: 29. Mayıs '94, Mulhouse

Fransa: 05. Haziran '94, Paris

Hollanda/ Belçika: 04. Haziran '94, Den Haag

TKP (ML) YDB

SINIFSIZ BİR DÜNYA İÇİN

Öncü'nün birliğini koruyalım

Komprador burjuvazi, feodal beyler ve onların parlamentodaki işbirlikçileri "Duvara dayanmış" sömürü ve talan düzenlerini biraz daha ayakta tutmanın telaşına düşmüşlerdir. "İstikrar paketi" ve yapılan devalüasyonlar, hakim sınıfların çırpınılarını, çırpındıkça daha hızlı battıklarını, IMF ve Dünya Bankası'nın müdahalesi faşist TC'nin yaklaşan sonunu göstermektedir.

Tıkanan ve sürekli çözümsüzlükler üreten faşist devlet, Kürt ulusal hareketi ve MLM güzergah-ta ilerleyen köylü gerilla savaşıyla sarsılmakta, tarihin yaratıcısı yığınlar bu savaşında ağırlıklarını giderek daha da hissettirmektedirler. Başta işçi sınıfı olmak üzere, geniş halk yığınları, her gün biraz daha yönelmekte, açlığın, yokluğun, kan ve şiddetin sorumlularından hesap soracak güçlere yanaşmaktadır.

Kıscası süreç lehimize gelişmektedir. İşte burada DHD (Demokratik Halk Devrimi) yolunda köylü gerilla savaşı veren Proletarya Partisi'ne acil görevler düşmektedir. Bu Proletarya Partisi'nin tarihsel sorumluluğudur. Yani Öncü önderlik görevini layıkıyla yerine getirmeli, yükselen devrimci duruma göre anında politikalar üretmeli, seferber ettiği güçleri savaşın ihtiyacına göre konumlandırmalı, sürece uygun taktiklerle mücadeleyi boyutlandırmalıdır.

İşte bu tarihsel sorumluluğu yerine getirmek için 1992 Nisan'ında MLM'ler arasında sağlanan birlik, ardından 1993 yılında yapılan OPK ve alınan kararlar DHD yolunda atılan önemli adımlar oldu. Öncünün atılımı ve yükseltilen ge-

rilla savaşı, yokluk ve zulüm altındaki emekçi halkımızın umudu büyütmesini sağladı. 1994 baharı hayatı yeniden üretmenin habercisi olacaktı. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının beklentisi bu yöndeydi.

Fakat ne yazık ki; bu beklenti Proletarya Partisi'nin önderliğindeki bir kısım insan tarafından boşa çıkartılmak isteniyor. Politik uyanıklığın yerini köylü kumazlığı almıştır. Küçük hesaplar, kişisel hırs MLM ideolojinin önüne geçirmiştir. Dorukları feth etme kararlılığı ayak oyunlarıyla "hasımları" alt etmek şeklinde anlaşılmalıdır. Biz Öncü'nün kitlesi olarak bu tür gelişmelere elimizden geldiğince müsaade etmeyeceğiz.

Yazılanları, söylenenleri burada yeniden tekrarlamak istemiyoruz. Öncü'nün şu anki durumunun gerekçesi olarak gösterilen ticaretini, öncelikle şiddetle reddettiğimizi belirtelim. Hiç kimse hiçbir neden ... ticaretini haklı çıkartamaz. Ayrıca biz bunun ciddi ideolojik hastalıkların tezahürü olduğunu düşünüyoruz.

Fakat! ticareti gerekçe gösterilerek insanların atılmasını, organların fesh edilmesini, komutan ve gerillaların silahsızlandırılmasını, tutuklama, soruşturma, cezalandırma tamimlerinin yayınlanmasını, yayınevine baskın yapılmasını, çalışanların kaçırlmasını, P. sırlarının ifşa edilmesini, mücadeleden yan çizen insanların bu durumda bir şeyleri korumak adına can siperane bir şekile ortaya çıkarılmasını, Öncü'nün birliğinin parçalanmasını; bu anlamda çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının umudunun yok edilmesini de asla bağışlamayaca-

ğımızı belirtelim. Yapılanların darbecilik olduğu inancındayız.

Tüzük açıkça defalarca çiğnenmiş ayaklar altına alınmıştır. P. önderliğindeki bir kısım insana tüzüğü bizim mi hatırlatmamız gerekiyor? Eğer öyleyse hatırlatalım. Beyler; Tüzük Öncü'nün işleyişinin ruhudur. MLM ideolojinin bireylerde ve kolektifte şekillenişidir, sorumluluklardır, ödevlerdir, haklardır. Alt alta yazılmış harf ve rakamlar değildir.

Gelişmeler devletin provokasyonunu, insanların deşifre edilmesini, sırların açıklanmasını doğuracak niteliktedir. Önderlik kitleler nezdinde güvenini yitirmiştir. Darbecilik ideolojik mücadelenin yerine geçmiştir. Proletarya Partisi'nin program anlamında görevlerini yerine getirebilmesi için;

1- MK'da yer alan Darbeciler ve ... ticaretine bulaşmış insanların dışında oluşturulacak bir komisyonla acilen OPK çalışmalarına başlamalı böylece p. iradesinin yansımaları sağlanmalıdır.

2. Kamuoyuna sunulan MK, YDB, AK, GK gibi imzalı yazılar en kısa zamanda geriye çekilmelidir.

3..... ticareti, Darbecilik gibi ideolojik hastalıklardan arınmak için ideolojik mücadeleden başlatılmalıdır.

Öncü'nün birliğini zedeleyenleri tecrit et!

Yaşasın Proletarya Partisi'nin Birliği!

12.5.1995

Partizan İşçiler
Partizan Kamu Emekçileri

"Partinin çizgisi doğruysa her şey yolunda gider"

"...Parti değerlerini hiçbir kaygı duymadan ayaklar altına alabilen tasfiyeci savaş ağaları, şimdiye değin yaratılan değerleri uzun bir süredir, organsal ve idari yetkilere dayanarak kendi tasarrufuna almaya çalıştığı gibi, burjuva yozluğa başkaldıran PÜ'si, savaşçı yoldaşlarımızı tam da kendi özgün karakterine uygun biçimde çeşitli hilelerle silahsızlandırmakta, kendilerine karşı tavır geliştirebilecek yoldaşları tehditlerle, baskılarla, taakiplerle her zaman yaptığı gibi itaate boyun eğmeye zorlamaktadır.

Oysa, proletaryanın gönüllü savaşçılarından elinden uyuylarken silah alan bu savaş ağaları, en büyük silah olan komünist coşkuğu büyük terek en güçlü silahların sahiplerine yenik düştüklerini çok geçmeden anlayacaklardır. Komünistler açısından temel belirleyici olan insan unsurudur. Zordan varetmek komünistlerin yaşam tarzıdır. Hiçbir engelleme bu feda ruhu üzerin de şekillenen proleter yaratıcılığı durduramaz...

Parti birliğini sağlama ve bunun tek koşulu da sorunların açık bir mecrada tüm PÜ'leri ile tartışılmasını salık veren kararlarımızı diğer birliklere iletme için gönderdiği-

miz yoldaşlarımızın (...) elinden silahları alan savaş ağaları savaşçıların protesto mahiyetinde topluca silah bırakma girişimleri karşısında şaşkına dönerken, sorunu henüz bir kopuş aşamasına getirme niyetinde olmayan yoldaşlarımız, durumu yatıştırarak savaşçı yoldaşları tavırlarından vazgeçirdiği durum da proletaryanın kendisine yakışanı, burjuvaziden ayrıtı bir belirginlikle ortaya koyması ideolojik ayrışımın güzel bir göstergesidir...

Hiçbir gelişmeden haberi olmayan ve salt yaşadığı olumsuzluklar ve savaş ağası uygulamaların muhalifi olmaktan öte bir örgütlü çalışmanın tamamen uzağında olan yoldaşlara, tam uç bir tercih konusu olabilecek ve zaten geliş biçimiyle de kafalarda şimşekleri uyandıran "hizipçi misin, partiden misin?" türünden sorularla, "İlle de tavır" diyen tasviyeci hizip, tavır koyan yoldaşların dış fırçalarından özel defterlerine varana kadar her şey el koyarken, kendi gerçekliklerini olduğu gibi sergilemektedirler...

Gelinen bu süreçte de, bu gün onların safında olup, onlarla birlikte olma niyetinde olmayan birçok yoldaş bu uygulamaların benzerleriyle karşı karşıyadır. Bu yönde ta-

vir koyabilecek yoldaşlardan silahları alınarak çeşitli askeri araç gereçleri vermeme yönünde kısıtlamalar getirerek bir tür etkisizleştirme yöntemi izlenmektedir.

Ve bir kez daha bu durumda olan yoldaşlara, burjuva savaş ağası kargahları terk edip, proleter saflarda yerlerini almaları çağrısı yapıyoruz. Unutulmamalıdır ki, proletaryanın en güçlü silahı, onun kendi bilimsel dünya görüşü ve onun nitelendirdiği patlamaya hazır en güçlü silah olan dinamit dolu yüredir.

Esas güvencemiz proletaryanın siyasi-ideolojik cephaneliğine ve onun güçlü silahına sahip olmamızdır. İnsan, savaşta ve her yeni yaratmada esas belirleyici unsurdur. En tehlikeli olanı proletaryanın bilimsel gücünden yoksun olmaktır. Bunu elde tutmayı ya da edinmeyi isteyen her yoldaş, hiçbir tereddüt göstermeden demir parçası denilen silahtan yoksun kalma pahasına da olsa, burjuva safları terk edip proleter saflara girmelidir."

Mayıs 1994

TKP (ML) 1 No'lu Gerilla Bölgesi Ordu-Parti Organı bildirisinden

Devrimi samimiyetle istiyorsan, sorgula!

Nisan ayı başlarında, proletarya partisi taraftarları ve bir kesim p. üyesi MK tarafından "mafya hizibi" diye adlandırılan kesime (özünde belli bir anlayışa) karşı açılan cihatta karşılaştılar.

Eroin ticareti olayını duymak P.P.'sine gönül verenler için umut kırıcı bir olay oldu. Zira 22 yıllık tarihinde bu tür bir olumsuzluk yaşamamıştı ve ilke olarak buna karşıydı. Bu ticarete karışanların yargılanması zamanında mutlak yapılmalıydı. Bugün yapılmak isteniyorsa bu da mutlak tüzük ilkelerine ve OPK kararlarına uygun olmak zorundaydı. MK, OPK kararlarını çiğneyerek meşruluğunu yitirmişti. İşin bir yanı bu. Diğer yanı ise GBMK zamanında bilinen, OPK'da tartışılan, verilen O.E yeterli görülerek tekrar seçilen bu insanlar artık bu olaya karşı çıkan halka açıklansın diyen insanlara dahi neden bir den bire bugün üstelik usulüne uygun olmadan cihat açtı, OPK iradesi çiğnendi? Neden Parti kaos içine sokuldu? Acaba MK

siyasi, örgütsel olarak eleştiriliyor muydu? Beyni olan herkes bu soruların cevabını ister. Ama MK alemi kör herkesi sersem sanıyor. İmza koyup bir sürü büyük laflarda peşpeş sıraladı mı herkesin peşinden geleceği hayaline kapılıyor. Bilmeleri gerekir ki P.Partisi kişilerin değil ilkelerin peşinden gider. Bu anlayış devrimimizin ve geleceğimizin garantisidir.

Dün ticaret olayını gizleyenlerin bugün namus timsali kesilmelerinin kabullenebilir bir tarafı yoktur. Bu olay bahane edilerek deşifreyon yapılmasının, burjuva politikacılığı mantığıyla kullanılmak üzere saklanan kirlili çamaşırların ortaya dökülmesinin ki her kötülük, her suç zamanında yargılanıp mahkum edilmelidir- partiyeye hiçbir yararı yoktur. Bu durumun devrimci umut bağlamış, devrimcilerle güven duyan halkın, parti kitlelerinin yüreğinde nasıl derin yaralar açtığını, nasıl utanç içinde bıraktığını bilebilselerdi, birazlık sorumluluk duysalardı, halkın içinde halkın nabzını az da

olsa tutabilselerdi bu kadar pervasızca davranma hakkını kendilerinde bulamazlardı.

Ezilen işçi-emekçi halk siyasi, politik, örgütsel önderlik beklerken, zemin buna uygunken, sistem ekonomik ve siyasi krizden dolayı duvara dayanmışken, duvarın ardındaki önderlik misyonunu bir kenara bırakıp koltuk kavgasına düşmüşlerdir.

Ama, P.Partisi kültür devriminin mirasıdır. O bu badireyi atlatacağıdır. Partiyeye zarar veren herkes Parti iradesi karşısında hesap verecektir. Yaşanan tüm bu olumsuzluklar P.Partisine ideolojik olunma sorumluluğu yüklemiştir. Bu arınma mutlak ve mutlak yapılacaktır. Halkımızın biricik umudu P.Partisi şanlı kızıl bayrağını daha da yukarılarda dalgalandıracaktır. Umudumuz, isteğimiz ve çabamız bu yöndedir.

Emeğimizin ve umudumuzun çarçur edilmesine asla izin vermeyeceğiz.

Yeni Demokrat Kadınlar.

Parti iradesiyle sorunlarımızı aşmamızı hiçbir çarpıtma engelleyemeyecek!

"Yoldaşlar, Hepimizin bildiği gibi P'miz ciddi sorunlarla boğuştuğu bir dönemde geçiyor. Sorunların P'ye tüm yönleriyle yansımaları ise 'Yargılanmaktan Korkan Mafya Hizbi Partimize Cephe-den Savaş Açma Cüretine Kalkıştı!' ve 'TKP (ML) Merkez Komitesi'nin Açıklamasıdır!' başlıklı Nisan '94 ve 18 Nisan '94 tarihli 'PMK imzalı bildirilerle başladı. Bu bildirilerde ve kendine 'PMK' diyen savaş ağası tasviyeci kılığın bunların ardından yayınladığı bildiri ve yazılarda yanıtlanması, açıklanması ve mahkum edilmesi gereken birçok önemli konu yer almaktadır.

... Görülüyor ki doğrudan savaş ağası-tasviyeci kılığın kendi beldeleri P'nin sorunlarının tek çözümü yolunun P. iradesine gidilmesi olarak gören PMK üyelerine herhangi bir MK Toplantı'sı çağrısı olmadığı ispatlanmaktadır. Ve bu yaşananları da yansıtmaktadır. Benim de dahil olduğum ve söz konusu tarihlere 1 No'lu bölgede ancak ayrı bir miktarda bir arada bulunan 3 MK üyesine, ne yazılı ne de sözlü hiçbir MK Toplantı çağrısı ulaşmamıştır. Açıkça ki salt 'yaptık' demek için yapılan, planlanan tezgahların bir parçası olan, ancak onu da yüzlerine, gözlerine buluşturdukları bir çağrı'nın ötesinde bir çağrı yoktur. Dolayısıyla da bizim haberdar bile olmadığımız bir toplantıya yönelik şu ya da bu yönde bir tavır almamız söz konusu olamaz, olmamıştır. Biz sözde toplantı 'çağrı'larından ve 'toplantı'dan savaş ağası-tasviyeci kılığın yalanlarını, diğer bölge ve alanlara yayması sonucu, olan biteni bizden öğrenmek isteyen gençlik alanından y.ş'la ya-

pılan bir ... görüşmesiyle haberdar olabildik. O zamana kadar savaş ağası-tasviyeci kılık 'PMK' imzasıyla bilinen bildirilerini her yana yollamıştı.

İşte 'toplantıya çağırma', 'gel-meme' iddialarının ardındaki gerçekler özlü olarak bunlardır. ... Savaş ağası-tasviyeci kılık çeşitli yazılarında 'bayrak aç-mak'tan, 'ayrılık ilan etme' ten söz ediyor. Bazı yazılarında 'bayrak açmanın', 'ayrılık ilan etmenin', 'toplantı çağrısı' sonrası olduğunu bazı yazılarında ise, 'toplantı çağrısı'ndan önce 14 Nisan tarihinde olduğunu söylüyor. Ama hiçbir yazısında 'bayrak açmayı', 'ayrılmayı' belirgeleyen bir kanıt sunamıyor.

Bunun nedeni gerçekte 'bayrak açma', 'ayrılık ilan etme' vb. söz konusu değildir. Söz konusu olan P. iradesine gidilmesi çağrılarıdır. Ancak savaş ağası-tasviyeci kılık P. iradesine gidilmesinden korktuğu için, bu çağrıların P'ye ulaşmasını engellemek, PÜ'leri, savaşçıları ve kamuoyunu istediği şekilde yönlendirmek için P. kitlemizin hassas olduğu 'birlik', 'ayrılık' sorununu gündeme sokmuş ve P. iradesine gidilmesini isteyenleri 'ayrıldılar', 'bayrak açtılar' iftiralalarıyla damgalamak istemiştir. Sormak gerek, madem P. iradesine gitmek isteyenler en ağır suçları işlediler o halde neden onları tüm P'nin huzurunda alt etmeyi, yargılamayı göze alamıyor-sunuz? Evet, neden?

9 Mayıs 1994
TMLGB Genel Sekreteri

Birlik, eleştiri, daha yüksek birlik!

Bugün dünya konjonktürü ve ülkemiz koşullarında sınıf mücadelesinin gelişimi yönünde tarihi bir fırsat yakalanmıştır. TC, ekonomik kriz içinde savrulurken, emekçi kesimler talepleri için ayaklanmışken, Kürt Ulusal Önderliği teslimiyetin sınırına gelmişken, bizler, kendi iç sorunlarımız içinde boğuşup durmaktayız.

Sınıfın çıkarları, Öncü'nün çıkarları bugün her zamankinden daha çok önemlidir. Bu tarihi fırsat görülmelidir. Eğer yakalanması gereken bu gelişim halkasını yakalayamazsak, yine onlarca yıl mücadelemizin gerisinde sürünür gideriz.

Bir KP'nin, can düşmanı olan burjuvazi tarafından altilmesinin en iyi yolu, onu, kendi iç sorunlarıyla boğuşur hale getirmesidir. Bu sorunlar içerisinde boğulan bir KP için ise, sınıfın sorunlarıyla uğraşacak ne zaman ne de güç kalmaz.

Öncü'müzün içinde bulunduğu bu son durum buna örnektir. Ve ne acıdır ki bu olay, dünya KP tarihlerinde bile görülmeceği bir şekilde ayrılık nedeni olarak gündeme getirilmiş, dayatılmıştır. Ne acıdır

ki iki çizgi mücadelesi içinde halidilebilecek Öncü içi bir sorun darbeci bir yöntemle ayrılık nedeni olarak kamuoyuna açıklanmıştır. Öncü'nün hukuku, tüzüğü ayaklar altına alınmış ve en önemlisi OPK'ya gölge düşürülmüştür.

Bizler Öncü'nün iradesini her şeyin üzerinde gören taraftarlar olarak, yapılan bu darbeyi onaylamıyoruz. Yeni bir OPK süreci ile herkesi (Tüm MK'yı hatta tüm parti üyelerini) hesap vermeye çağırıyoruz.

Sınıf mücadelesi hiçbir zaman beklemez. Biz komünistler Öncü'nün uçuruma itilmeye çalışıldığı böyle bir duruma engel olmalıyız. Çünkü ezilen halklar bir gün hesap sorar.

Tüm bunlar ışığında Özgür Gelecek'le dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiyoruz. Kızıl selamlar.

-Şehitlerimizin Canları, Kanları Pahasına Yaratılan Değerlerin Çar-Çur Edilmesine İzin Vermeyeceğiz!

-Birlik-Eleştiri-Daha Yüksek Birlik!

PARTİZAN SAĞLIK EMEKÇİLERİ

Darbecilğe ve darbeci oluşumlara

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları devletinin halkımız üzerinde estirdiği terör günbe gün artarak sürerken, işçi sınıfı, memurlar, öğrenciler tüm emekçiler ayağa kalkıp sesini daha bir gür duyururken, dünyanın yeni yeni mücadelelere gebe olduğu şu günlerde Parti içinde kaos yaratıcılar tarih ve halkımızın önünde hesap vereceklerdir.

Biz TKP (ML)'li komünistler olarak MLM ışığında yolumuzu aydınlatırken, parti iradesinin dışındaki oluşumları, darbeci, küçük burjuva çıkışları tasvip etmediğimizi bildirirken partimiz TKP (ML)'nin saflarında olduğumuzu duyuruyoruz.

Dostlukla.

Elbistan'dan
İşçiler, köylüler ve esnaf

PARTİZAN

BELGELERİ YAYINLIYORUZ

- 1- Salt askeri bakış açısı üzerine
- 2- Tüm partiyeye çağrı
- 3- Parti birliğini korul Mafya hizbine karşı tavır al!
- 4- Bir kez daha partiyeye hesap sormaya çağırıyoruz
- 5- Parti iradesiyle sorunlarımızı aşmamızı hiçbir çarpıtma engelleyemeyecektir
- 6- Lortlar kamarası ve şövalyeleri
- 7- Parti şehirlerde, ordu kırlarda mı?
- 8- Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçi halkına

Sayı 17 ÇIKTI!

UMUT YAYIMCILIK

JEAN DABUER

ÇİN KÜLTÜR DEVRİMİ TARİHİ

UMUT YAYIMCILIK

Küçük bir bilgi, bir zayıflık

Bu konuda yaşadığım bir pratik vardı. Yakalandığım daha önceki bir dönemde, bir yoldaş ölümü göğüslemeceğini düşünerek bazı şeyleri kabul etmiş "durumu idare etme" yöntemine başvurmuştu. Gerçekten de cellatlar o dönem bizi kesin olarak ortadan kaldırmayı düşünüyorlardı. Tüm planları bu yöndeydi. İşkencenin dozu da buna göre en vahşi, en kaba biçimiyle boyutlu. Pervasızca işkence sonucu ilk bir iki günde fiziki olarak tamamen çöktürülmüştük. Bizim hakkımızda hiçbir bilgiye sahip değildi. Sadece TIK-KO'cu olduğumuzu biliyordu. Bilgi edinmemenin çığırını yaşıyordu. Kim olduğumuzu öğrenmede tıkanıp kalmıştı. Yeni sorular soramıyorlardı. Sordukları tek şey; "siz kimsiniz, burada ne arıyorsunuz, teröristlerle niye görüştünüz?" şeklindeydi. Cevap alamayınca örgüte yönelik sorular soramıyorlardı. Belli bir aşamada yoldaşlardan birisi "durumu idare etme" mantığıyla düşmana verdiği bilgiler sonucu düşman rahat bir nefes almaya başladı. Şimdi durum değişmişti. Daha somut sorularla yüklendiler. Şunu da söyleyeyim ki bir ara bize daha yoğun yüklendiler ama esas olarak ipin ucunu bizde değil onda elde etmişlerdi. Arkasını getirmeye çalışıyorlardı. Elini vermişti. Onlar kolunu, vücudunu, kellesini istiyorlardı. Dolayısıyla daha fazla yüklendiler. Oysa o bunu hiç düşünmemişti. "Bazı şeyleri verirsem, işkence hafifler, bizi öldürmezler, fazla işkence görmem..." diye düşünmüştü. Cellatlar özellikle ona söz vermişlerdi. "Sana namus sözü veriyoruz, konuş sana hiç işkence yapmayacağız" demişlerdi. O da buna inanmıştı. Sonuç öyle olmayacaktı. Düşmanın ne sözü, ne insanlığı, ne de namusu vardı. Tamamen aldatmacaydı. Bunu o da sonradan görecekti. Ama iş isten geçmişti. Ama geç de olsa bunu görmüştü. Sonuçta düşman yoldaşı bütünüyle teslim alamamıştı. Fakat ondan edindikleri bilgileri bizim önümüze koyarak ya kabul edeceğimizi veya öldürüleceğimizi söyledi. Tavrim da değişiklik olmadı. Konuşmayacağı, konuşacağım bir şeyim yok diye cevaplamıştım. Bunun üzerine konuşan arkadaşı gefinip yüzüme karşı konuşurdular. Hemen peşinden de "bak biz her şeyi biliyorduk. Şimdi bu arkadaşınızda söyledi. Sen kabul etmesen ne olur? Nasıl olsa biliyoruz. Kabul et, işkenceden sen de kurtul, biz de kurtulalım" diyorlardı. Tavrim devam edince zavallılaştan cellatlar, arkadaşta yakaladıkları zayıf yanı kullanarak bana tokat attırdılar. Buna üzül-düm. Ancak ne kendime kahrettim, ne de yıkıldım. Çözülen bir insanın bunu, hatta daha başka şeyler de yapabileceğinin bilin-dindeydi.

Düşmanın tahriklerine kapılmadım. Küçük burjuva gururumun esiri olmadım. Arkadaşa kızdım. Ancak kesinlikle kinlenmedim. Kızdım. Zira çözülmüştü. Yoldaşlarına, Partiyeye zarar vermişti. Onununu, onurumuzu koruyamadığı için kızdım. Yoksa bana tokat attığı veya hakaret ettiği için sorunu kişiselleştirip kızmadım. Onun çözülmemesi sınırlı bir çözülmeydi. Sınırsız da olabilirdi. Bir bütün olarak ihanet ve soysuzluk boyutunda da olabilirdi. Fakat boyutu ne olursa olsun çözülmemeliydi. Biliyorum ki onun orada yaptığı, yapacağı her türlü çirkinlik, onun burjuvaziye teslim oluşunun boyutuydu. O işkencede düşman tarafından kısmi teslim alınmadan önce bana ne hakaret etmişti, ne de tokat atmıştı. Hatta beni çok sever ve sayardı. Peki değişen neydi? Oramın koşullarında onun düşmanla uzlaşan yanlarının ön plana çıkmasıydı. Bu noktanın görülmesi önemlidir. Ben de buradan hareketle onun üzerime ifade vermesini şöyle yanıtladım: "Biliyorum sana çokca işkence yaptılar. İşkence zoruyla sana benleri söyletiyorlar. Yoksa ne sen beni tanırın, ne de ben seni tanıyorum. Kendine karşı biraz saygılı ol, dürüst ol. Hiç tanımadığın bir insana iftira etmek insana yakışır mı?" Ayrıca "Biliyorum senin benimle bir alıp veremediğin yok. Beni tanıyorsun (gerçekte tanıyor, birlikte yakalanmıştık) bile. Dolayısıyla bana tokat atmaya kızmıyorum. Biliyorum onlar istediği için bunu yapmak zorunda kaldın..." şeklinde bir tavir göstererek o yoldaşın kendisini yeniden sorgulamasına, sarsılmasına olanak tanımak, bir noktada frenlemek ve daha da olumsuz olmamasına yardımcı oldum. Nitekim bu etkili oldu. Daha sonra konuşup durumu değerlendirdiğimizde tavrımın

olumluluğunu ve kendisini yeniden toparlmasına yardımcı olduğunu kendisi de söylemişti. Demek ki sadece çözülmemek değil, diğer bir görevimiz daha var. Çözülme-leri engelleyici tavırlar geliştirmek. Çözülme-lerimize karşı kazanıcı yaklaşmak, çözülenlerin çözülmüşünün ve iğrençliklerinin karşısında sarsıntı yaşamamak direnmek kadar önemlidir. Direnişin bütünü kavramak önemlidir. Düşünün ki o kadar işkenceye dayanıyorsun ama bilmem kimin soysuzlaşmasına dayanamayıp, sen de soysuzlaşıyorsun. Bu kabul edilebilir bir şey değil. Soysuzluğun devam ettirilmesidir.

Yeniden işkence merkezine dönersek; odada gerekli mesajları verdikten bir süre sonra yeniden aldılar. Henüz tezgaha indir-memişlerdi. Bu beni biraz şaşırttı. Bunun nedeni ise kim olduğumu bilmemelerinden-di. Bilselerdi bu kadar bekletmezler, direkt indirirlerdi. Kim olduğumu sordular. Aynı cevap. Ev sordular. Aynı cevap. İsrarla avukat istemimi tekrarladım. Bu kez sayıları fazlaştırdım. Seferleri ve bütün cellatlarla oradaydılar. Tezgah için hazırlık yapıyorlardı. Aradan birkaç saat geçmişti. Bu süreçte esas olarak kim olduğumu çıkarmaya çalışıyorlardı. Fotoğraflardan bazı bulgulara ulaştıklarını ancak emin olmadıklarını düşünüyordum. Sonra netleştirdiler. Büyük bir zafer sarhoşluğuyla "Vay vay ne çok değişmişsin. Seni bu kadar çabuk beklemiyorduk..." diyerek beni tanıdıklarını, örgüt içindeki konumumu bildiklerini, bu konumda olmanın önemli olduğunu dolayısıyla bunun bedelinin de önemli ve ağır olacağını söylediler. Bu bedeli ödemek zorunda olduğumu, bunu ister konuşarak, isterse öldürülerek ödeyeceğimi ama bunun tamamen bana bağlı olduğunu söylediler. Daha önce yakalananların hepsinin konuştuğunu, işkencede hiç kimsenin direnmediğini, direnemeyeceğini, sakın direnirim diye bir aptallık yapmamam gerektiğini öğütlediler! Cellatları ben de tanıyordum. Onların beni öldürebileceklerini düşünüyordum. Buna hazırdım. Direnmeye kararlıyım. Direnmek için gerekli donanıma sahiptim. Kendime, bilincime, inancımaya güveniyordum. Bunun için cellatların epeyce uzun denilebilecek bu sözlü teslim alma politikasına, onların yaşamın güzelliği (!) üzerine çektikleri nutuklara karşı da hazırlıklıydım. Nutuklardan ve ölüm tehditlerinden etkilenmedim. Bu konuda kendimle küçük bir hesaplaşma dahi yaşamadım. "Bazı şeyleri kabul edip durumu idare etsem mi?" türünden bir ikilemi hiç yaşamadım. İki sabit nokta arasındaki düz çizgi kadar kesin ve nettim. Bunu cellatlar da görüyorlardı. Onca sorusuna, onca suçlamalarına karşı konuşma gereği duymamam onlara bu kararlılığımı gösteriyordu. Bu kararlılık karşısında genel istemler veya esas istemlerinden vazgeçmiş gibi yaparak istemlerini daraltıyorlardı. "Hiçbir şey istemiyoruz. Kimliğini kabul et ve evini ver..." Bundan amaçlanan belliydi. Önce elimi istiyorlardı. Nasıl olsa elimi verdiğimde kolumu kapacaklardı. Mantıkları buydu. Bir süre sonraki istemleri ise önüne koydukları belgeleri kabul etmem durumunda bana birşey yapmayacakları sahtekarlığıydı. Deneyimsiz ve zaafı insanları bu yöntemle çok aldatıp çözdükleri belliydi. Bana da aynı yöntem. Bu onların çıkmazıydı. Kabul etmeyince gelişti güzel çullandı üzerime. Yere yıkarak vahşi hayvanlar gibi parçalamaya, kemiklerimi kırmaya, çiğ çiğ yemeye çalışır gibiydiler. Bu seanstan sonra vücudumun çeşitli yerleri işlevini yerine getiremez duruma getirdi. Fiziki olarak kötüydüm. Ancak en küçük bir sarsıntı yaşamıyorum. Hazırlıklıyım. Kararlıyım. Mutluyum.

PSİKOLOJİK İŞKENÇE DÜŞMANIN EN BÜYÜK (!) SİLAHI DIR

Cellatlar da rahat görünmeye çalışıyorlardı. "Biz devleti korumak için varız. Devlet bize para veriyor. Bunun için her şeyi yaparız" diyorlardı. İşkence yapmaktan da zevk aldıklarını, yakaladıkları ve çözdükleri her kişi başına en 20 milyon TL aldıklarını, dolayısıyla beni mutlaka konuşuracaklarını ve yeni insanları ele geçireceklerini söyleyerek aşağıdaki esas işkence tezgahına indirtiler. İndirirken tavırlarımı sürekli izliyorlardı. Sakindim. Korkum yoktu. Soyunmamı istediler. Soyunmadım. Bunun karşısında bozuntuya vermeden küstahça gülerek "Bizim işimiz ne, biz soyarız, sonra da oyarız. Sonra gerekirse yeniden giydir-

riz. Biz bunlar için para alıyoruz." diyerek soydular. İlk soğuk su. Kaba dayak, sonra filistin askısı, askıda haya sıkma şeklinde başlayan tezgah seansı; askıda kollarım tutmadığı için belli bir süre bekletildim. Küstahlıkları, iğrençlikleri devam ediyordu. Tecavüz tehditleri, sarkıntılık devam etti. Bunların hiçbirine tepki göstermedim. Bu iğrençlikleri yapabileceklerini biliyordum, bekliyordum. Tepki göstermeyince zayıflık olarak değerlendiriyor ve üzerime gelmiyorlardı. Ancak zayıf olarak belirledikleri yönler üzerine özellikle gidiyorlardı. Vücutta insanın keskin acılar hissettiği çok hassas noktaları buluyor ve özellikle buraları üzerine yükleniyorlar. Tıpkı kişilikteki eksik, çürük, zaafı yanları tespit edip yüklenildikleri gibi. Fiziki işkenceler sonucu insana keskin acılar vererek "o anı" yakalamaya çalışıyorlar. Bunun sabırsızlığıyla en iğrenç, en vahşi biçimlere başvurmaktan kaçınıyorlar. Fiziki işkenceye başvurmalarının en büyük nedeni; psikolojik olarak yıkamadığı insanı yıkmak, soysuzlaştırmaktır. Ancak birçok ortamda, özellikle tezgahta bunların ikisine (hem fiziki, hem psikolojik) birden

başvuruyorlardı. Fiziki boşluğu ve zayıflığı tamamlayıcı, çözücü esas yöntemi psikolojik saldırının sürekileştirilmesidir.

Dolayısıyla işkence tezgahında, askıda, elektrik şokunda, falakada vb. vb.'lerinde yine en çok başvurdukları yöntem, işkencenin psikolojik yanındır. Söz gelimi, Filistin askısında en çok kullandıkları tehdit şudur: "Birazdan kolları dayanamayacak, birkaç kas, sinir kopacak, o zaman kendisi bülbül gibi ötmek isteyecek. Ama kolları kopana kadar indirmeyelim, nasıl olsa öldüreceğiz. Ha kolları ölmüş ha kolsuz ne farkeder?" şeklindedir. Bir başka yanıyla; yine askıda hayalari sıkarken gururu rencide edici yöntemlerle saldırıyorlardı. "Bu i. 'yi hadım edelim. Bir daha kadınlara bile bakamasın. Böylelikle karısı varsa onu bırakır başka erkeklere gider" vb. diyerek toplumdaki en ilkel kişiliğin "erkeklik" gururunun bendeki boyutuyla bana darbe vurmaya çalışıyorlardı. Yine tecavüz girişimleri ve sarkıntılık bu iğrençliklerinin ve amaçlarının birer parçalarıydı. Tecavüz girişimleri ve jopu bacak aralarım ve makata sürerek diğer taraftan da o iğrenç, aşağılık kahkahalarıyla biraz

Turhal Belediyesi'nde İşçi Kıyımı

Tokat/ Özgür Gelecek- Burjuva partilerinin mensupları iş başına gelip! biz koltuk kapana kadar halkı aldatmada birbirleriyle yarışa gelmişlerdir. Kendilerini gömecekleri koltuklarının sevdiğine halk yığınlarının umutlarıyla oynamışlardır hep... İşte bu olayların tipik bir örneğinde Tokat'ın Turhal ilçesinde belediye seçimleri ve sonuçları süresince yaşanmıştır. 27 Mart yerel seçimlerinden bir ay kadar önce, SHP'li Belediye Başkanı Muhsin Pehlivan seçim yatırımı için 64 kişiyi belediyeye geçici işçi olarak alıyor. Bu onun seçimi kazanmasına yetmiyor. "Faşizm zanlısı" MHP'nin adayı olan Duran Evren seçimi kazanıyor. Kendini koltuğa atar atmaz 64 kişiyi kapı dışarı ediyor. Ayrıca 5 yıldır geçici işçi statüsünde çalışan işçilere; kendisine sunulmak üzere hazırladığı: "yeni bir karara kadar ücretsiz çalışacağım" içerikli dilekçelerden dağıtıyor. Bunu imzalamak istemeyen 64 kişinin daha isim listesini yayımlayarak işlerine son veriyor. İmzalayan işçilerde halen; ne zaman çıkacağı belli olmayan bir karara kadar çalışmaya devam ediyorlar. Ödenek yok bahanesiyle bir taraftan işçilerin işine son veren Duran Evren'in öte yandan ihtiyaç var diye belediyeye kendi partisinden adamlar doldurduğu da gelen haberler arasında...

"Oğlum İşkencede Öldürüldü"

Haber Merkezi: Baki Erdoğan'ın babası Mahmut Erdoğan, Aydın Emniyeti'nde gözaltında katledilen oğlunun işkence sonucu öldürüldüğünü söyledi. Aydın Emniyet Müdürlüğü'nce 10 Ağustos '94 günü gözaltına alınan Baki Erdoğan, 22 Ağustos gecesi kaldırıldığı Aydın Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirmişti. Baki Erdoğan'ın babası Mahmut Erdoğan ve avukatları Aydın Cumhuriyet Savcılığı'na yaptıkları suç duyurusunda, Baki Erdoğan'ın işkence sonucu öldürüldüğünü söyleyerek sorumlular hakkında suç duyurusunda bulundular. Soruşturmayı yürüten savcılık, operasyonda görevli Terörle Mücadele Şubesi Müdürü, İbrahim Türedi, komiser Abdurrahman Çetinkaya, polis memurları Ayhan Erdal, Cahit Sandıkçı, Ali Kumal ve Necmettin Aydın hakkında "efrada kötü muamele" yaptıkları gerekçesiyle açtığı davada 5'er yıl hapis cezası isteminde bulundu. Sanık polisler suçlamaları kabul etmezken, tanık olarak dinlenen doktor, hemşire ve sağlık görevlileri, Baki Erdoğan'ın vücudunda yara izlerini gördüklerini belirttiler. Mahkeme, dinlemeyen tanıkların ifadesi için ileri bir tarihe ertelendi.

Sümerbank taksit taksit kapatılıyor

İstanbul/Özgür Gelecek- Ülkemizdeki özelleştirme ve kapatmalar, 5 Nisan "İstikrar paketi"nin açıklanmasından sonra büyük bir hız kazandı. Bu kapatmalardan biri de Bakırköy-Sümerbank'ta yavaş yavaş yaşanıyor. Her hafta 100 kişinin çıkışı veriliyor. Fabrikaya özellikle kumaş gönderilmiyor. Gönderildiğinde ise çok az miktarlarda gönderiliyor. Ambarlar kapatılmış. Fabrikanın büyük kantini kapatılmış. Fabrikadaki birinci kısım bant sayısı daha önce 12 iken bu 8'e düşürülmüş. Bu sayı şu anda 4'e düşürülmüş durumda. Aynı durum diğer kısımlarda da yaşanmış. Üretim durma noktasına varmış.

Sümerbank'ta çalışan bir işçi konuyla ilgili olarak şunları söylüyor: "İki haftadır işçileri zorunlu-ücretsiz izinlere çıkarmaya başladılar. Daha önce izine çıkan işçilere para ödendiği için, çalışan işçilere para verilmiyor. İkramiyeler, vergi idareleri, maaşlar verilmedi. Fabrika bilinçli bir şekilde ekonomik krize sürükleniyor. Buna karşı bir örgütlülükte yok. Zaman zaman işçiler toplanıyor, sendika temsilciliğini basıyor. İşçilerin çoğu sadece ekonomik mücadele veriyorlar. Bu siyasi mücadeleye dönüştürülmediğinden, gerçek anlamda örgütlülük olmadığından fabrikada bir kriz yaşanıyor. Fabrika zarar ediyor gibi gösterildiği için, işçiler de zaten bilinçsiz, özelleştirmeyi ele aldığımızda, özelleştirmenin ne olduğunu bilmiyorlar. Çok az insan özelleştirmenin özünü biliyor. Fabrikaya gecikmeli olarak kumaş gönderiliyor, aylık gönderiliyor. İş az olduğu için biz bunu taşıyamıyoruz, kaldıramıyoruz, zarar ediyoruz şeklinde bir görüntü yaratılmaya çalışılıyor. Orası 3 büyük konfeksiyon ve 1300 kişi çalışıyor. Ben bant birinci kısımdayım. Bizim bölümümüzde daha önce 12 bant vardı. İşten "gönüllü" çıkarılmalar oldu. Bu da nasıl oldu? Patronun pro-

Sümerbank işçisinin Temmuz 1993 direnişinden bir görüntü

pagandasıyla oldu. Patron "Özelleştirme ve kapatmalardan dolayı tazminatlarını alabilmek için işlerinden ayrıldılar. Şu anda işçilerin çoğunun çıkışı verilmiş durumda. Sendikadan buna karşı hiçbir tavır yok. Sendikadan ne bir temsilci geliyor ne de Teksif başkanı geliyor. Ziyret etmeye bile gelmiyorlar. Bizim sesimizi kamuoyu duymuyor. Boyalı basın devletle, patronlarla elele olduğu için sorunlarımızı hiçbir şekilde yansıtmıyor. Bazıları ise küçük bir köşede çarpıtarak veriyor. Sosyalist basın geldiğinde de işçiler rahat konuşuyor. İşçilerin çoğu şu şu söylüyor: "Bir sürü eylemlilikler yapıyoruz, basın bunu hiç duyurmuyor." Biz de sesimizi duyurmak için ne yapıyoruz? Sos-

yalist basın geldiğinde hiçbirine sahip çıkmıyoruz, biz işçiler olarak en alt tabakadan insanlar olduğumuz için sosyalist basın bizim sorunlarımızı yansıtmıyor dediğimizde basite alınıyor. Tabiki şunu düşünüyorlar; artık yetti canımıza, kapatılacaksa biran önce kapatılsın, biz de tazminatımızı alır gideriz. İşçiler tazminatlarını alacaklarını düşünüyorlar. Onun ötesinde birşey düşünmüyorlar. Bu işten atılmaların neler doğuracağını bilmiyorlar. Ben şunu söylüyorum. İşten atılacak. Burada ortalama tazminatın 80 milyondu. 7 yıllık işçilerin tazminatı 80 milyon. İşten atıldıktan sonra ne olacak? Tazminatlarımız kuşa düşecek. 6 ayda mı öderler, taksitle mi öderler artık onu bilemiyoruz.

Bu tazminatlarımız 7 aya bölündüğünde hepimizin ancak birer mutfak masrafı. Daha çok paketler açılacak. Şu anki gelişmeler Sümerbank'ın çok kısa zamanda kapitalcağını göstermektedir. İşçilerin canlarını birden değil, yavaş, yavaş, alıştırma-alıştırma alıyorlar. zaten basından, medyadan işçileri özelleştirmeye alıştırıyorlar. Özelleştirmeyi hoş gösteriyorlar. Özelleştirme yapılmıca ülke kalkınacak demagojileri yapıyor. Artık herkese sorulduğunda "olsun tazminatımız ödenecek, başka işe gireriz" diyorlar. Başka işi nerede bulacaklarsa, birinci sınıf makinacı 2,5 milyonmu alır, 3 milyonmu çalışır. Görecikleri günleri bilmiyorlar." diyor gördüğümüz Sümerbank işçisi...

Kamu Çalışanları Yasa Tasarı Tartışıldı

İstanbul/Özgür Gelecek- Kamu Çalışanları İstanbul Şubeler Platformu 7 Mayıs '94 günü Kamu Sendikaları Yasa Tasarısı konulu bir panel düzenledi. İstanbul Üniversitesi Maden Fakültesi'nde düzenlenen paneli yaklaşık 200 kişi izledi. Saat 11.30'da başlayan panelde Çalışma Bakanlığı Çalışma Genel Müdür Yardımcısı Perihan Sarı, Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu, Prof. Dr. Toker Dereli, Milliyet gazetesinden Atilla Özsever, Petrol-İş Sendika Uzmanı Erkan Aslan ve KÇSP sözcüsü Orhan Altuğ hazırlanan yasaya ilgili düşüncelerini anlattıkları birer konuşma yaptılar.

İlk sözü yasanın hazırlayıcıları adına Çalışma Bakanlığı Çalışma Genel Müdür Yrd. Perihan Sarı aldı. Sarı konuşmasında; memur sendikaları tarihçesini ve hazırlanan yasa tasarısının sürecini anlattıktan sonra, özellikle yasanın anayasaya aykırılığının gündeme getirildiğini belirtti.

Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu, sendika hakkının tanımının yapılabilmesi için sosyal hakların tanımlanması gerektiğini, sosyal hakkı tanımlarken, karşıtıza devletin çıktığını belirterek, "Sosyal haklar insanın yaşama hakkıdır. Grev ve sendika gibi sosyal haklar ise insanın yaşama hakkını, korumayı teminat altına almasıdır. İLO sözleşmelerine göre 87. maddede çalışanlar arasında ayrım gözetilmemesi (silahlı kuvvetlere sınırlama getirilmiş) ilkesi var. Bu sözleşme bireysel değil kurumsal olarak kullanılabilir, örgütlenme ve devlete karşı güvence ilkelerini kapsıyor. 151 nolu maddede ise devlete karşı çalışanların güvencesi, çalışma koşullarının belirlenmesi yöntemlerini ele alıyor. 65 ve 71. dönem istisna tutularak, çok geciktirilmiş bir yasadır.

Bu bir olumsuzluktur. Bu hakkın mücadele sonucu elde edilmiş bir hak olması ise olumlu bir yöndür. Bu yasa tasarısında adalet ve güvenlik işkollarının, askeri-sivil personelin kurulmuş sendikalara üye olamayacakları, grev hakkını kullanamayacakları belirtilerek işkolları çok geniş tutulmuş. Madem ki sendika özgürlüğü bu kadar kısıtlanmış o halde grevin verilmesinin hiçbir anlamı yok. Ancak bu olumsuzluklara rağmen böyle bir olanağın tanınması olmasın bir olumsuzluktur. Böylelikle geleneksel devlet anlayışı değişmiş olur. Türkiye'de ki sosyal çalkantılar, sosyal haklardaki kısıtlama ve yasaklamalardan kaynaklanmaktadır." dedi.

Kaboğlu'ndan sonra söz alan Prof. Dr. Toker Dereli'de yasa tasarısının savuncululuğunu yaparken dünyadaki işçi sendikacılığı ve memur sendikacılığının tarihçesini anlatarak "Memur statü hukukuna tabi olup kendi hakları için devletle pazarlık yapamaz. Memur temelde devletin kamu gücünü kullanmasını temsil eder. Tarihçede memurun sendika ve toplu pazarlık hakkı yok ama istihdam güvencesi var. Ancak şimdiki koşullar değişmiştir. Kamu çalışanlarının sendika ve grev hakkının yıllar önce verilmiş olması gerekiyordu." dedi.

Dereli'den sonra söz alan Milliyet gazetesi yazarlarından Atilla Özsever yasa tasarısını eleştirerek, bakanlığın mezar taşlarına bakarak sendika üyelerinin tespit edildiğini, yetkili sendikaların referandumla seçilmesi gerektiğini belirterek, yasanın tahkim kararını eleştirdi. Özsever konuşmasında "Devlet dairelerinde memurların sınıflandırılmasıyla memurların siyasi amaçlı şeylerle uğraşmaması ve üst kademedeki me-

murların sendika üyesi olamayacağı şeklindeki kısıtlamalar doğru değildir. Grev hakkına bakıldığında bunun göstermelik olduğu görülüyor. Öğretmenler, TEK, DŞİ çalışanlarına grev hakkı verilmiştir. Son maddede bakanlar kurulu üyeleri de greve katılmıyor. Böyle saçma bir yasa olamaz" dedi.

Petrol-İş Sendika Uzmanı Erkan Aslan ise, işçi ve memur sendikalarını karşılaştırarak işçi ve memur ayrımının yanlış olduğunu belirtti. Aslan "Ücret karşılığı çalıştığı için emek sarfettiği için memurlarda işçi sınıfına dahildir. Hak arama mücadelesini sürekli kılması, hak verilmez alınır kuralından hareket etmeliyiz. En basit bir hakkın siyasi mücadeleden geçtiği düşünülürse hepimizin birliği sağlanmalıdır." dedi.

KÇSP sözcüsü Orhan Altuğ ise memurların kendi sorunlarına sahip çıkması noktasında eksik olduğunu, ülkemizin bir sosyal devlet ve hukuk devleti olmadığını, dolayısıyla ancak güçlü olunduğu sürece haklarını alabileceğini belirterek şöyle devam etti; "Bugünlere gelmemiz kolay olmamıştır. Bugün kamu çalışanlarının sendikal hakkından sözdebiliyorsak bu bizim mücadelemizin ürünüdür. Hükümet süreci uzatarak kamu çalışanlarının bu mücadelesini geriletmeye çalışıyor. Bu noktada biz kendi sorunumuza sahip çıkmalıyız. Hazırlanan yasa tasarısına göre, biz vizite eylemi bile yapacak yasadışı sayılacak ve sendikamız kapanacak. Böyle bir tasarının oyanlanması bizim için herhangi bir hakkın elde edildiğini göstermez. Hükümet bizimle ilgili yasa tasarısı hazırlıyor ve bizden görüş bile almıyor. İşçi ve işveren sendikalarına soruluyor ancak sorun bizim sorunumuzken bize so-

rulması gereği duyulmuyor. Devlet kendi memuruna güvenmiyor. Memura bazı haklar verilince sanki devletin kuyusunu kazacakmış gibi düşünülüyor. Verdiğimiz sendikal mücadele sadece iyi ücret almamız için değildir. Bizim mücadelemiz ülkenin demokratikleşme sürecine de katkıda bulunacaktır. Bir avuç insanın hazırladığı yasalara karşı çıkmak vatan hainliği sayılıyor. Oysa ülkede asgari bir demokrasi olsaydı sorunlar daha kolay çözüldü ve sosyal patlamalar olmazdı. Bu yasa zaten toplu sözleşme hakkını vermiyor. Grev hakkını veriyor ama bakanlar kurulunun onayına bırakıyor. Bakanlar kurulu bunu zaten onaylamayacaktır. Biz kendi sendikamızı alabilmek için haklı olduğumuz inancıyla örgütlü bir şekilde hareket ederek, sendikal birliğimizi sağlayarak, kendi haklarımızı alabiliriz. Bu birlikteliği sağladıktan sonra üretimi durdurduğumuzda sendikal hakkımızı veriyor mu vermiyor mu o zaman görüşürüz. İşçi sendikalarının bizi fiili olarak desteklemesi hem bizi güçlendirecek hem de kendi önerilerini açacaktır. Ne kadar mücadele o kadar hak diyoruz"

Yasaya muhalif konuşmacıların başından sonra yasa kadavrettiler. Memur memuruna kadar devletin hazırladığı yasa kadavrettiler. "Yasa"ya razı oldukları ve uzlaşmacı bir tavır sergiledikleri gözleniyordu. Panelin sonunda izleyicilerin soruları yanıtlanırken özellikle KÇSP sözcüsü Orhan Altuğ'a yöneltilen, sınırların devletin belirlediği bir yasaya evet demenin kitlelerin uzunca bir süre pasifize edilmesini ve tüm mücadelelenin yasaya endeksenmesini öngördüğünü böyle bir anlayışla hareket etmenin sınıf düşmanlığı olduğu şeklindeki eleştiriler de dikkat çekiciydi.

Demokrasi Mücadelesinde Sakatlar açlık grevinde

Istanbul/Ozgür Gelecek- 10 Mayıs günü, kendilerini Demokrasi Mücadelesinde Sakatlar olarak niteleyen sakatlar tarafından Aksaray'daki Sakatlar Derneği'nde süresiz açlık grevi başlatıldı.

Birleşmiş Milletler'in 1981 yılında almış olduğu kararla 1981'i izleyen on yıl içerisinde 10-16 Mayıs tarihlerini Sakatlar Haftası olarak ilan etmiş. Bu süre 91 yılında bitti.

Bu süreç içerisinde sakatlar haftası Türkiye'de şöenlerle, şenliklerle, pikniklerle, gezilerle kutlandı. Bugün Türkiye'nin nüfusunun yaklaşık % 10'u sakatlardan oluşuyor. Bu oran gelişmiş ülkelerin nüfusuna göre ayarlanmış. Bu oran Türkiye gibi geri kalmış bir ülkede daha yüksek. Hergün iş kazalarında, işkencelerde, kirlî savaşta, trafik kazalarında birçok insan sakatlar ordusuna katılıyor. En ufak, bir hak alma mücadelesinin devlet terörüyle bastırıldığı ülkemizde açlığa ve ölüme terk edilmiş milyonlarca sakat TC vatandaşı bile sayılmıyor. Sakatların en temel hakları olan çalışma, ulaşım, barınma, eğitim gibi hakları gaspedilmiş. Hayati gereksinimleri olan sakat alet ve araçları, ortopedi şirketlerinin elinde, insan hayatının ticareti yapılmakta. Toplu taşıma araçlarını kullanamayan milyonlarca sakat dört duvar arasında hapsedilmiş. Çalışamayacak durumda olan sakatlara ayda 300.000 TL geçim parası la-yık görülmüş ve bu insanlar açlık ve ölüme terk edilmiş. 1993 yılında Çapa Hastanesi'nde yatmakta olan bir sakat hastaya oldukça yüklü bir fatura gelmiş. Bu faturayı ödeyemeyen hasta devletin ilgisizliğini protesto etmek amacıyla kendini yakmış. 15 gün yoğun bakımda kaldıktan sonra ölmüş. Milletvekilleri halkların alınterinden çaldıkları paralarla Amerika'da tedavi olurken, hastane giderlerini ödeyemeyecek durumda olan birçok insan ya sakat kalıyor ya da ölüme terk ediliyor. Devletin, toplumun birçok kesimine uyguladığı zam, zulüm politikaları sakatlar için de geçerli. Bu bilinçle hareket eden sakatlar kendi haklarını kazanabilmek için mücadele ediyorlar. Açlık grevinin 6. gününde ziyaret ettiğimiz eylemcilerin sağlıkları ve moralleri oldukça iyiydi. Açlık grevine katılan dernek üyelerinden biri, dernek yöneticilerinin kendi sorunlarına sahip çıkmadığını, devlet yöneticileri gibi kafaların bürokrattıştığını belirterek "Bu dernek 1960 yılında kurulmuş. 34 yıldır devletle-dernek yönetimi arasındaki ilişkiler

Demokrasi Mücadelesinde Sakatlar "Onurlu bir yaşam için mücadeleye devam" diyorlar

artarak devam etmiştir. Yönetim devletle ilişkilerinde sürekli birbirlerini kutlayarak kendi kitleleriyle olan ilişkilerini açmış, sürekli yabancılaşarak bu güne kadar gelinmiş. 1981 yılından beri kullanılan Sakatlar Haftası, valiliğin dayatmış olduğu bir programla yürütülüyordu. Dernek yöneticileri de bu programı kendi "katkılarıyla" iyice bir şenlik havasına sokuyorlardı. Biz sorunlarımızı bilen, toplumumuza değerlendiren sakat kişiler olarak tam 4 yıl içinde, bu şenlikleri bayram havasından çıkarmaya çalışıyorduk. Bunu yürüyüşlerle, pankartlarla, sloganlarla, dövizlerle bir dereceye başardık.

Sakatlar Haftası her ne kadar valiliğin dayatmış olduğu programla kutlanıyorsa da bunu verilmiş bir hak olarak kabul ediyoruz. Bu hakkımızı bize sormadan, danışmadan kimse bu konuda karar veremez. Tabiki devletin bu konudaki politikası da şuydu: 3 Aralık Dünya Sakatlar Günü olarak kabul edilmiş. TC de bunu bir günde geçiştirmek istiyor. Devlette bir reddediş var. Biz Demokrasi Mücadelesinde sakatlar olarak bu hakkımızı geri almak amacıyla, dernek yöneticilerinin yapması gereken işlevleri biz direniş başlattık. Aynı şekilde bize kör derneklerinden destek geldi. Onlarda açılan imza kampanyasında çok büyük fedakarlıklarda bulundular. Şube yönetimi ve Sakatlar Derneği yöneticilerinin hiçbir katkıları olmadı. Onlar devletle bütünleşmelerini sürdürüyorlar. Biz kapitalizmin dayatmış olduğu sorunları daha katmerli yaşadığımızdan dolayı, kamuoyuna sesimizi duyurabilmek, dernek yöneticilerini ve devletin gerçek yüzünü teşhir etmek için direniş hakkımızı kullanarak açlık grevine başladık. Bu açlık grevimizde derneği işgal ettik. Bizim genel merkez federasyonunun üzerinde olan konfederasyon dahi buna taraf değildi. Hatta son gönderdiği genelgede açıkça devletle işbirliği yaptığını; faşist bir sistem olduğunu göstermiştir. Biz hakkımız olan bir şeyi yapıyoruz. Bu çalışmamız koordineli bir şekilde körlerle devam ediyor. Kör arkadaşlarımız sembolik olarak iki arkadaşı tabutla gömme protestosu gerçekleştirdiler. Bu eylemle "bizler diri diri mezara girmek istemiyoruz" mesajını verdiler.

Biz bu derneğin üyeleri, dernek bizimidir. Ve sorun son derece meşrudur. Ancak açlık grevimizin ilk gününden beri Terörle Mücadele ekipleri ve valiliğin engellemeye çalışmasıyla karşılaştık. Bizim haklı olduğumuzu belirtiyor ancak bizi vazgeçirmeye çalışıyorlardı. Asıl amaçları bizim özümüzü boşaltmak idi. Ama biz buna izin vermedik. Bizim temel bir sloganımız var "sakat-sağlam elele" diye.

Bugün sakatlar aşığılıyor, soyutlanıyor hor görülüyor. Hat-

ta sakatların kendisi kendini toplumdaki soyutluyor. Biz sorunlarımızı toplumsal sorunlardan, toplumsal mücadeleden soyutlamıyoruz." diyor.

"Yıllardır çok vaatler dinledik çok sözler aldık, hep aldatıldık, artık gözümüz açıldı diyen demokrasi mücadelesinde sakatlar taleplerimiz yerine getirilmeye kadar süresiz açlık grevine devam edeceğiz" diyorlar ve taleplerini şöyle sıralıyorlar.

- Çalışamayacak durumda olan sakatlara en az asgari ücret düzeyinde maaş verilmesi
- Sakatların kullanmak zorunda olduğu cihaz, protez, tekerlekli iskemle, araç ve gereçlerin devlet tarafından karşılanması
- Sakatları tedavi giderlerinin devletçe karşılanması.
- Çalışabilir durumdaki sakatlara iş sağlanması.
- Sakatlara uygun mimari düzenlemenin yapılması.
- Toplu taşıma araçlarının sakatlara uygun hale getirilmesi.
- Sakatlığa neden olan trafik kazaları, akraba evliliği, iş kazalarının ve işkencenin önlenmesi.
- Sakat çocukların eşit eğitim olanaklarından faydalanması için gerekli düzenlemelerin yapılması.
- Sakatların rehabilitasyonu için gerekli hizmetlerin yeterli hale getirilmesi.

Gazetemiz yayına girdiğinde sakatlar Başbakanlığa gitmek için Ankara'ya hareket ediyorlardı.

karıldı. İşten atmaların devam edeceği söyleniyor.

IHD ADANA ŞUBESİ KAPATILDI

Adana'da kapatmalar bitmiyor. İşçi atılmaları bir yandan sürerken bir yandan da DKÖ'ler (Demokratik Kitle Örgütleri) üzerinde senaryolar yazılmakta. Son olarak Adana IHD Şubesi 6.5.1994 tarihinde polis tarafından, gelen protokollere yasadışı denilerek 15 gün kapatıldı.

di. Bir grup İnsan Hakları Derneği üyesi kapanan IHD önünde yaptıkları açıklamada varlık nedenlerinin insan haklarını korumak ve bu hakların ihlallerini kamuoyuna açıklamak olduğunu belirttiler. Üyeler, "Demokratik bir ülkede sivil toplum örgütlenmeleri demokrasi için olmazsa olmaz koşullardır" diyerek olayı protesto ettiler. Bu arada aldığımız bilgilere göre Mersin Tuncelililer Derneği de aynı gerekçeyle kapatılmıştır.

Elbistan'da çatışma, gerilla cenazesini teşhir

Elbistan/ Özgür Gelecek- Elbistan İlçesi Cela (Ekinözü) Kasabası Çiftlikkale köyü mevkinde ARGK gerillaları ile Çoğulhan jandarma birlikleri arasındaki çatışmada 2 ARGK gerillası vurulurken 2 gerilla çemberi yaparak kaçmıştır. Vurulan gerillalardan ikisi de Elbistan doğumlu. Biri Sevdili Köyü diğeri İstanbul Teknik Üniversitesi'nde okuyan gerillaya katılan Çiftlikkale Köyü doğumlu olup birinin cenazesi İstanbul'da, Elbistan doğumlu gerilla ise ailesinin isteği ile Elbistan Sevdili köyünde toprağa verildi. Gerillaların vurulması ile cenazeyi jipin üzerinde Elbistan sokaklarında gezdirdiler. Yerel TV ekipleri gerillaların resmini çekerken askerler TV kameramanlarına "Biz doya doya vurduk sizde doya doya çekin" demesini tepkiyle karşılayan halk buna tepkisini korkudan gösteremedi. Arkasından olayı lanetlediler. "Bu kanemici güçler bize gözdağı vermek için gerillaları öldürüp cesedini bizlere teşhir için gezdiriyorlar" diyerek tepkilerini dile getirdiler. Ayrıca bölgemizde bulunan DEP üyeleri ve yöneticileri K. Maraş ekiplerinin sürekli gözetiminde. Polis, DEP'lileri gözaltına almak için bahaneler aramakta.

Patrona dayak

Gebze/ Özgür Gelecek- Gebze'de RP'nin Belediye Başkanı'ı 140 işçiyi isten attı. Bunun üzerine belediye binasını işgal eden işçiler Gebze'nin RP'li belediye başkanını dövdüler. 1 Mayıs'tan bir-iki gün önce gerçekleşen olay, halk arasında sevinç yarattı. 1 Mayıs'ta Özgür Gelecek'in 1 Mayıs bildirisi dağıtıldı. 1 Mayıs kutlamaları sırasında Gebze Sendikalar Platformu, direnişte olan 140 işçiyi destekledi ve 1 Mayıs'ı beraber kutladı.

İşçinin Yolu dergisi toplandı

Haber Merkezi- İşçinin Yolu dergisinin 23. sayısı İstanbul DGM tarafından toplandı. Dergi tarafından 17 Nisan'da yapılan basın açıklamasında konuyla ilgili olarak "Palavra Çok, Sonuç Yok. Bu Kaçınıcı Zafer" başlıklı yazımız TC devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan propaganda yapıldığı, Tutsaklar DGM'yi Protesto Ediyorlar başlıklı yazımız ise terör örgütleri ile ilgili açıklamaların yayınlandığı gerekçesiyle toplandı. Yazı işleri müdürlerinin tutuklandığı, dergi bürolarının basıldığı, kapatıldığı, insanların işkencelerden geçirildiği günümüzde yurtsever, devrimci, sosyalist basına yönelik bu saldırıları kıymıyor ve ilkelerimizden taviz vermeden yolumuza devam edeceğimizi yineliyoruz" dendi.

Azadi kapatıldı

Haber Merkezi- Azadi gazetesi 2 No'lu İDGM tarafından 15 gün kapatıldı. Yaklaşık 2 yıldır Kürtçe ve Türkçe yayın yapan Azadi'nin kapatılması gazete sahibi Behram Alabay tarafından yazılı olarak kınandı. Alabay, yaptığı açıklamada devletin barbar politikalarına değinerek "gazetemiz baskıya girdiği sırada aldığımız bu haber insanlık adına utanç vericidir" dedi.

Adana'da emekçilere ve DKÖ'lere baskılar sürüyor

Adana/ Özgür Gelecek- Adana Anakent Belediyesi önünde işlerinden atılan arkadaşlarının geri alınması istemiyle yaklaşık 100 belediye işçisi toplu oturma eylemine girdi.

Eylemin başlangıcında geniş güvenlik önlemi alındığı, gözden kaçmayan unsurlardan biriydi. Çeşitli sendikaların ve devrimci-demokrat çevrelerin de desteklediği eylemin süresiz olduğu ve işçilerin bu konuda kararlı olduğu tertip komitesi

sözcüsü tarafından bildirildi. Eylem sırasında mesajlar okundu. Mesaj okunması bitmeden, işçiler, biriken öfkelerini "Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "İşçi Kıyımına Son" vb. sloganlarla dile getiriyorlardı. Ayrıca Yüreğir Belediyesi'nden yüzlerce geçici ve kadrolu, Seyhan Belediyesi'nden yine 100'e yakın kadrolu ve geçici işçi çıkarıldı. Son olarak da Adana Anakent Belediyesi'nden 100 kadrolu işçi çı-

Kültür/Sanatta Yapı'ya bir taş daha eklendi!

Yapı Sanat evi 13 Mayıs Cuma günü Kristal Düğün Salonu'nda açılışını yaptı. Devrimci-demokrat-yurtsever cephesinde "açın yüreklerinizi biz getiriyoruz" sloganıyla etkinliklere geçen Yapı Sanat emekçileriyle görüştük.

OG- Yapı Sanatevi hangi amaçla kuruldu?

Yapı Sanatevi Emekçileri- Çalışmalarımız, bizim için ilk değil. Daha önceden farklı farklı yerlerde yürüten çalışmalarımız ve de özellikle Kutup Yıldızı çerçevesinde yürüttüğümüz sanat faaliyetimizi belli bir çatı altında toplamak, işçi sınıfı ve emekçi halkları mücadelesini sanat cephesinde omuzlamak. Ama bunu yaparken tarihin en evrimci sınıfının, en ileri sınıfının bu niteliğine denk düşen sanatsal kültürel ürünleri ortaya koyabilmek gibi bir düşüncemize var.

Sanatı, sınıf mücadelesi açısından nasıl değerlendiriyorsunuz. Bu anlamda bakış açınız nedir?

Sınıf mücadelesi açısından sanat bizce bir silah, ama bu silah belki de diğer birçok silahahtan çok daha iyi bakım yapılması gereken, sık sık sökülüp takılması gereken, yağlanması gereken bir silah. Bu anlamda bir taraftan sınıf mücadelesini omuzlamak gibi bir kaygı taşırken diğer taraftan, yoz değer yargılarıyla; kapitalizmin yoz değer yargılarıyla, kültür emperyalizmiyle uyuşturulan kitlelere, gerçek anlamda devrimci bir sanatla belli bir estetik değerleri verebilmek. "Açın yüreklerinizi Yapı Sanatevi getiriyor!" sloganımızda da ifade ettiğimiz gibi belli bir mekanla sınırlı kalmaksızın direkt olarak kitlenin içerisinde gerçekleştirmek, bunun araçlarını yaratmak, bunun yöntemlerini geliştirmek.

Tarihin çok eski dönemlerinden bu yana, yaratılan ileriye bütün değerleri sahiplenerek, bugün onları daha fazla bir mayayla, daha fazla bir hamurla yoğurarak sınıf mücadelesini, sanat cephesinden omuzlamak.

Sanat sizce neye hizmet etmelidir?

Belli bir yerde kurumsallaşmayı sağlamak. Kendimizi mekanla, dört duvarla sınırlamak gibi bir düşüncemiz yok. Kitlenin içerisinde bunu geliştirmeye çalışıyoruz. Kutup Yıldızı grevlerde, boykotlarda işgallerde bulunmuştu, bu bizi biraz deneyimlendirmiştir. Ancak bir yönüyle "piyasa sanatı" kitlelere özellikle, genç kesimlerin önlerine sunulan alternatiflere baktığımızda kahve köşeleri, futbol maçları vb. Düzenin bu tür dayatmaların karşı, yönlendirmelerine karşı alternatif olabilecek belli toplanma odaklarında zorunlu kılıyor. Diğer taraftan kendi sanatsal faaliyetlerimizi daha düzenli yürütebilmek. Ayrıca ekonomik anlamda yeterli olmayan kesimlerin sanatsal düzeyini geliştirmek isteyenlere burada çeşitli kurslar vasıtasıyla, yardımcı olmak. Sanatsal gelişmelerinin önünün açmak.

Maddi üretim araçlarını elinde bulunduran burjuvazi, entelektüel üretim araçlarını da elinde bu-

lunduruyor. Bu açıdan varolan piyasada bu tür şeylerin ticari olarak yapıldığını biliyoruz. Emekçi kitlelerin kendilerini sanatsal alanda geliştirebilmek konusunda zaten önleri tıkanmıştır. Kendi sanatsal çalışmalarımızı düzenlemek olduğu kadarıyla da, emekçi kitlelere de, bunun içinde öğrenciler, genç işçiler var. Hatta ailelerine kadar uzanan bu kesimlere buradaki olanaklar vasıtasıyla ulaşabilmek, onların da sanatsal üretime katkılarına sağlamak.

Sanat evinde hangi kültürel etkinlikler düzenlenecek, ve hangi bölümlerden oluşuyor?

Gitar, bağlama, fotoğrafçılık, resim ve halkoyunları kurslarımız başlamıştır. Etkinlik olarak dia gösterimi, video gösterimi, şiir dinletileri, müzik dinletileri. Buradaki çalışmalarla bağlı olarak diğer etkinlikler geliştirilecek. Belli konular üzerinde odaklanmış söyleşiler gerçekleştirmeyi düşünüyoruz.

Devrimci-demokrat etkinliklere nasıl bir katkı sunmayı düşünüyorsunuz?

Sanatevi bünyesinde çalışmalarımızı yürüttüğümüzde, çeşitli gruplar faaliyet gösterecek. Bu anlamda bir bütün olarak şiiriyle halk oyunlarıyla, tiyatrosu, müziğiyle bir grev ziyareti, bir program, gece, şenlik vb. bütünlüklü olarak bütün bu alanlarda omuz verebileceğimizi düşünüyoruz. Bu anlamda açığız. Önümüzdeki günlerde DKÖ'ler, sendikalar vs. bu konularda bize başvuracaklarını bildireceğiz. Biz her türlü etkinliğe açığız.

Aranızda teknik bilgisi olan arkadaşlar var mı?

Bu konuda çekirdek diyebileceğimiz kadromuz, bilgilerimiz var. Kurs faaliyetlerimiz onların katkılarıyla ve onlarla yetinmeden daha geniş bir kesime yayılarak daha nitelikli, daha dinamik ürünler ortaya koymak. Daha çok dinamik bir yapıyı oluşturmak hayata geçirmek gibi bir hedefimiz var. Kurslara gelen arkadaşların katılımıyla onların geliştirilmesiyle, hayata geçirmeyi hedeflediğimiz noktalardan birisi. Genel anlamıyla Kutup Yıldızı oturmuş bir yapı kaldı ki kurslarla orayı da besleyecek olan şeyler var. Diğer kurslarımızla da Yapı Sanat Evi bünyesinde bugüne kadar belli bir çekirdeği oluşturan grupların daha da güçlendirilmesi, geliştirilmesi gerekiyor.

Var olan sanatsal kültürel ortamı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Sınıf mücadelesiyle, devrimci savaşım-sanat arasında bağını kurmak açısından sanatsal kültürel ortamda bahsettiğimizde, üzerinde geçemeyeceğimiz, çok somut bir yönde Kürt Ulusal Kurtuluş mücadelesi geliyor. Biz kültürel gelişimi devrimci-demokratlar açısından incelemesi gerek bir durum. Kürt ulusal mücadelesinde dili yasaklanan, kendi sahip olduğu kültürel değerleri yok edilmeye çalışan, folklorik özellikleri asimile edilmeye çalışan bir halkın kendi ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesiyle birlikte sahip oldukları kültürel de-

ğerlerine nasıl sahip çıktığını ve bunları nasıl geliştirdiğini gördük. Kürt halkının kendi kültürel değerlere bakışında tamamen onayladığımız anlamı çıkmasın. Sonuçta verilen devrimci Kürt ulusal mücadelesi, orada sahip olan halkın bağrında varolan kültürel değerleri geliştirme yönündeki potansiyeli açığa çıkaran çok önemli, belirleyici katolizer işlevini gördü. Bugüne dek geliştirilen, silahlı mücadeleye karşı kültürel özerklikle sınırlanan, reformist bir takım önermelerle mücadele açısından verilen net bir yanıt niteliğini taşıyor. Yani Kürt halkı kendi verdiği silahlı mücadelesiyle gerilla mücadelesiyle kültürel özerkliği fiili olarak kazandı. Kültürel özerkli, Kürt sorununda alternatif olarak getirildi.

Türkiye'de sanat sizce ne durumda?

Medyanın rolünü abartmak gibi bir düşünceye sahip değiliz. Bugün pek çok düşünce yapısında medya imp kavramları yerleşecek düzeyde hakim olduğu, yönlendirdiği tarzında bir düşünce var. Medya herşeyi belirliyor düşüncesine sahip değiliz ama belirleyiciliğini de yok sayamayız.

Burjuvazinin sanat olarak kitlelere dayattığı şeyde kendi ilerici boyutunu tükettiği süreden bu yana yozlaşmanın ötesinde bir şey değildir. Maddi üretim ilişkileri yine belirleyiciliğini koruyor, sınıfsallık kendi damgasını vuruyor. Kimileri orada büyük konser salonunda caz dinlerken, kimilerine de Müslüm Gürses'e jilet atmak düşüyor. Böyle bir ortam var Türkiye'de. Herşey ticaret bünyesinde çerçevesiniyor. Sanatsal, bilimsel, gerçek anlamda entelektüel bir üretimi hedeflediğini düşünmemiz mümkün değil. Tamamen kendi çıkarları temelinde bakıyor. Tamamen arabesce kültürü geliştirerek kitleler uysallaştırılıyor. İhtiyacı, yaşam koşullarının getirdiği ihtiyaç potansiyelini ertimeye, işlevi taşımayacak olan bir kültürel yapıyı emekçi kitlelere dayatıyor. Maddi üretim ilişkileri sanatsal anlamda da belirleyici oluyor. Diğer ülkelerde de çok farklı değil. Burjuva devrimlerini gerçekleştirdikleri süreçte, bağlarındaki çıkan o süreçte feodalizme karşı, ilerici dercede sanatçıları Mozart'ı, Beethoven'ın getirdiği bir kültürel yapı hakim.

Ekleme istediğiniz şeyler var mı?

Bir diğer hedefimiz de geçmişte devrimci ürünler ortaya koymuş devrimci sanatçıların burjuvazi tarafından sahiplenilmesi. Onların uysallaştırılmaya, çalıştırılmasına karşı koymak. Bir Nazım Hikmet, Yılmaz Güney bunları sahiplenmek.

Genel anlamda bundan sonraki süreçte bu sanat alanına ilişkin olabilir. Siyasal olaylara yönelik olabilir. İçinde bulunduğumuz alanla da bağlantılı olarak çeşitli kampanyalar düzenlemeyi düşünüyoruz. Emekçi kitlelerin, dostlarımızın yüreklerini bizlere açanların hiç ummadıkları yerlerde, hiç ummadıkları zamanda karşılama çıkabiliriz.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Özgürlüğün bedeli hapistlik!

Gazeteler yazdıkları veya yayımladıkları nedeniyle cezaevlerinde 66 gazeteci, yayıncı ve yazar olduğunu yazıyor. Ankara Ulucanlar'da hapis tutulan aydınların sayısını şaşırıklı Bakan bir liste yaptığımızda kimler var; yazar yazdı diye hapiste tutulan... Başta İsmail Beşikçi bulunuyor. Doç. Dr. Fikret Başkaya, gazeteci Günay Aslan, yazar Edip Polat ve zaman zaman yazı da yazan DEP'in dokunulmazlığı kaldırılan milletvekilleri... Değişik hapisanelerde de birçok gazeteci ve yazar var... Geçenlerde tutuklandığını gazetelerden öğrendiğimiz Güneş ve Özgür Gündem gazetelerinin eski yazışmaları müdürlerinden İğak Yurtçu ile sosyalist gazete ve dergilerin yazışmaları müdürleri ve muhabirleri... Petrol İş Sendikası eski başkanlarından Münir Ceylan, gazeteci-yazar Haluk Gerger ve gazeteci-yazar Rağıp Zarakolu da mahkemelere hapse konulacağı ilan edilen değerler.

Ve gazetelerden yayıncı Ayşe Nur Zarakolu'nun da hapsedilmesine konu olduğunu öğreniyoruz... Zarakolu'nun hapse konulmasının nedeni Yargıtay'ın para cezası olarak verilen "ceza"nın artık "hapis cezası" olarak verilebileceğine dair "yeni" yorumu... Oysa, "Türkiye'de düşünce özgürlüğünün devletin gerçekleştirmesi beklenemez" diyen Zarakolu'nun uygulamalara karşı olan yorumudur önemli olan:

"Yazar ve yayıncılar, bunun bedeli hapisse, bunu göğüslemelidir. Bugün Nazım Hikmet'in şiirleri üzerindeki yasak kalktıysa, bu Kültür Bakanlığının lütuftur değil, mahkeme salonlarında ölen Mehmet Ali Ermiş gibi yayıncıların sayesinde. Sosyalist literatür serbestçe yayımlanabiliyorsa, gözaltında dövülerek öldürülen İlhan Erdost'lar sayesinde. 88 kararnamelerine karşı muhalif basın yayınına süzürüyorsa, bu, her türlü cezaya karşı çıkma cesaretini gösteren yayıncılar sayesinde."

Demokratik hakları yasak sayan zihniyetle dişe diş mücadele ile özgürlükler elde edilir. Türkiye böyle bir ülke.. Beşikçi yazdı diye hapsediliyor, Zarakolu yayıncı diye hapsediliyor... Ancak düşünce özgürlüğü için bir adım daha öne geçiyor...

Özellikle Kürt gerçekliğini satır satır yazan ve onu yayıncılarla hapsedilene atılırken; tarihe "özgürlük mücadelesinde yer alanlar" diye yazılacaklardır. Onları "cezalandıranlar" ise utançlarıyla hatırlanacaklardır...

Bu arada faşist devletin yöneticilerine de şunları söylemek gerekiyor:

Siyasal gazete ya da dergiler; örgüt değildir. Dünyayı anlayıp onu daha adil bir yaşam alanı olarak düzenlemek isteyenlerin dünya görüşlerini ifade ettikleri kitle iletişim araçları siyasal gazete ve dergiler. Ayrıca, siyasal gazete ve dergilerin okurları da örgüt üyesi değildir. Onlar, yükselen ulusal kurtuluş kavgası ve toplumdaki depreme hakkı olarak duyarlılıklarını gösteren kitlelerdir. Duyarlılıklarını ifade edenleri "örgüt üyesi" ve "potansiyel suçlu" diye ilan edip, mücadeleyi durduracağımızı sanıyorsanız yanlıyorsunuz. Düşünce özgürlüğü gibi temel bir hakkı da kolay kolay kitlelere yasak diye anlatamazsınız...

Fazla değil, çok yakında bir şamanın suratınıza inişine tanık olacaksınız ve demokratik hakların ötesinde taleplerin bedelini ödeyeceksiniz.

Çünkü "rüzgar eken fırtına biçer."

Resimlerin dilinden

Emniyet köşesi

EMNİYET'TE EĞİTİM ZİRVESİ

Sadızm Haber Merkezi- Başbakan Mrs. Çiller'in talimatıyla Emniyet Genel Müdürlüğü binasında bir araya gelen İçişleri ve Milli Eğitim Bakanlarıyla Başbakanlık Güvenlik Danışmanı Tümgeneral Edip BAŞAR ve üst düzeydeki polis şeflerinin "Eğitim" konulu bir toplantı yaptıkları öğrenildi.

Toplantıya İnsan Hak(sızlık)larından sorumlu Devlet Bakanı Mehmet KAHRAMAN'ında "Gözlemci" olarak katıldığını belirten ve isminin açıklanmasını istemeyen üst düzey yetkililerden Hüdaverdi AÇIKVERDİ polis, korucu, itirafçı ve subayların hertürlü işkence ve cinayetin uygulamalı eğitimlerini yaptıklarını, "Eğitim toplantısı"

ile daha da geniş alanlara açılarak iyice yaygınlaştırmayı ve buna da okullardan başlayacaklarını karar altına aldıklarını açıklamıştır. Açıklamaya göre alınan "kararlar" şöyle:

- Kopya çeken öğrenciyi falaka, çekmeye "güvenlik" soruşturması,
- Söz almadan konuşan öğrenciyi elektrik,
- Okula izinsiz gelmeyen ya da geç gelen öğrenciyi meydan dayağı (diğer öğretmenlerin de yardımlarıyla ve okul bahçesinde olacaktır.)
- Muhbirliği reddeden öğrenciyi filistin askısı ve;
- Komünist faaliyetlerde bulunan öğrenciyi ise; her zamankinden...

ZAĞAR İTİRAZ ETTİ

Dandikten İtirazlar Haber Bürosu- İşçi sınıfının "Birlik, dayanışma ve Mücadele Günü" 1 Mayıs'ın Ankara'daki bölümünde, polislerin her zaman ki tavırlarını göstermeleri sonucu diğer insanlarla birlikte SHP Milletvekili Salman KAYA'nın da aynı akibete uğrayarak yaralanmasına sert tepki göstererek "Kudurmuş köpekler! İnsanlık düşmanı yaratıklar!" diyen SHP Milletvekili Celal KÜRKOĞLU'nun bu sözlerine Emniyet Genel Müdürü Mehmet ZAĞAR yazılı bir basın açıklaması yaparak itiraz etti. Açıklama aynen şöyle:

"Vatan, millet, ABD ve sermaye düşmanlığının sembol günü olan 1 Mayıs'ta yürüyüş yapan ve canım demokratik devletimize karşı olduklarını açıkça bildirenlerin arasında bulunan, SHP Milletvekili sayın Salman KAYA sırf polisimizi küçük düşürmek için birden bire polislerimizin

arasına girerek kafasını, gözünü polislerimizin telsiz ve yumruklarına hızla vurmaya başlaması sonucu telsizlerden ikisi bozulmuş ve polislerimizden birinin de bileği incinmiştir. Hızını alamayan sayın KAYA sırtını coplara, dizlerini de botlara vurarak üç copun kırılmasına, bir çift botunda boyalarının silinmesine neden olmuştur. Sayın KAYA'nın bu provokatörce tavır karşısında polislerimiz olgunluğu ve alçak gönüllülüğü elden bırakmamışlardır. Tüm bunlara rağmen SHP milletvekili sayın Celal KÜRKOĞLU'nun polislerimize hitaben "Kudurmuş köpekler! İnsanlık düşmanı yaratıklar!" demesini esefle karşıladık. Kendilerine ciddi ciddi teessüf ederiz. Herşey bir yana, bizler "kudurmuş" değiliz.

Mehmet ZAĞAR
Emniyet Genel Müdürü

Kafam karıştı bana da annatin

Bilyonuz geçen ay Umut Yayımcılığın kapısına kilit vurduyduk. Özgür Geleceği kıyıttıktan yargılayarak; Partizanın, Yeni Demokrasinin Gençliyi mi neyi, onları da aynı apartumanda ikametgah etmeleri nedeniyle kapattıydık. Nasıl olsa kapatacağımdan, hazır gelmişken, yani bir daha boşuna gelmiyelim diyerekten kapattıydık. Epey yaygara çıkardılar. Diğer anarşit ve de solcu gasteler de bu yaygaraya katılıncık açmak zorunda kaldıydık. Ama n'oldu? Bir saat sonra gine kapattık. Gerçik bu defa sadece Partizan'ı kapatabildik ama hiç merak etmesinner...

Neyse. Şimdi bende bir tane liste var. Bu listede ne kadar komünis, anarşit bölücü mölücü gas-

te, dergi neyin varsa, hepsinin adı, aldığı ve alacağı cezalar, kaç kerem kapattığımız felan bir, bir yazılı. Dikkat ettim de, iki tanesinin ceza hanelerinde hiçbir şey yok! bir tanesinin ismi "İşçi-Köylü Kurtuluşu", ötekinin de "Kominis"! Bakın, bakın Allahınızı severseniz bakın şunun ismine: "Kominis"!

Lafı fazla uzatmayalım. Hiç mi hiç anıyamadığım yere geliyoruz:

Yav, bu iki komünis derginin ne ayrıcalığı var ki, bunnara hiçbir ceza verilmemiş? Tamam, sayın büyüklerimizin bir bildiyi vardır belki. Ama ya yoksa? Yoksam bu dergileri çikarannarın arkasında vatandaş matandaş mı acep? İşte burayı anıyamadım!

Polis Memuru Ahmet

BASINDAN SEÇMELER

- Atatürk Barış Ödülü bu yıl da verilmiyor.
- * Kimse tenezzül etmiyor kil...
- Sırlardan canlı yayınla katliam.
- * Oohoo! "Bizimkiler isteseler daha kalitelisini (!) yaparlardı."
- Filiz AKIN, MIT'e gelin gidiyor.
- * Yahu, bu kaç kişiyle evlenecek?!
- Ecevit'ten Batı'ya ağır suçlama.
- * Kimbilir kaç kilodur...
- Karayalçın: Sermaye kesiminden vergi almaya çalışıyoruz.
- * Alırsınız anam, alırsınız...
- Terör tımlerimizi CIA ve FBI eğitecekler.
- * Eee, kargadan klavuz olursa...
- ABD'den Akashi'ye fırça
- * Önce astar çek, sonra boya!
- En çok kazananlar üst yöneticiler.
- * İyi de, en çok soyulanlar da hiç kazanamayanlar!
- Mesut YILMAZ: Hükümeti yıkalım
- * Devletin yıkılması şart, efendi!
- Mandela: Zafer kinle yazılmaz.
- * Doğru! Kurşunla yazılır!
- Emniyet'te irtica operasyonu
- * Terfi olmak isteyenlere duyurulur!
- Fikri SAĞLAR: Güreş'in demokrasisi kültürü eksik
- * Olmayan birşey eksik olmaz, Bakan bey!
- Filistinliler özyönetime kavuşuyor
- * Bunun adı "özteslimiyet"tir.
- ABD, dünyayı bir yıldır kandırıyor.
- * Oysa, biz yıllardır kandırıldığını belgeledik!
- Devletin tepesinde kavga var.
- * Yahu şurada kaç kişisiniz ki?! Paylaşıp gidin işte...
- Demirel: Başkomutan benim
- * İyi de, neden askerlerin karşısında esas duruştasın?
- Mısır'a giden Demirel'i kimse uğurlamadı.
- * Merak etmeyin, biz "uğurlayacağız"!
- Washington, Türkiye'den ikinci bir mucize bekliyor.
- * Onu da göstereceğiz, bekleyin...
- İşadamı Halil BEZMEN kaçtı mı?
- * Sanmıyoruz. "Doların emri" ile gitmiştir.

BULMACA

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

SOLDAN SAĞA

- 1) Yerkabuğunun, çürümüş organik cisimlerden oluşan ve canlılara yaşama ortamı sağlayan yüzey bölümü- İnsan ve hayvanlarda yaşamayı sağladığına ve ölümlü vücuttan ayrıldığına inanılan madde dışı varlık.
- 2) Göçebe çadırı-zamkla çilalanmış kitap kapağı.
- 3) İşe yaramayacak derecede bozulmuş- Diyarbakır'ın bölgede anılan adı.
- 4) Atom bombası yapımında kullanılan kimyasal bir element- Demirin simgesi.
- 5) tersi çokun karşıtı- Pop müzik söyleyen aksu soyadlı sanatçı.
- 6) Bir soru eki- Cennette bulunduğu varsayılan melek.
- 7) Tüm özlemlere eksiksiz ve sürekli ulaşılmaktan duyulan kıvanç durumu.
- 8) Kürtçe "ben"- En kısa zaman- Nikelin simgesi.
- 9)

Resim yaparken boyanın konulduğu araç- Bir nota. 10) Seçimlerde tekrar milletvekili seçilemeyince milletvekillerine menfaat sağlanan yer- Yaşamsal içecek.

YUKARDAN AŞAĞIYA

- 1) Umut Yayımcılıktan çıkan; Muzaffer Oruçoğlu'nun yazdığı roman- Mal.
- 2) Çok yiyen- Zararlı.
- 3) Radyo yayınına karışan ses- DYP'den önceki parti, Adalet Partisi.
- 4) Genlerin esas yapısını oluşturan deoksiribonükleik asit- Erkek dadi.
- 5) bir şeyle eğlenme- Eski Türk devletlerinden.
- 6) tersi bir renk- Yöntem- Ters şarkı.
- 7) Afrika'da bir ülke.
- 8) alevilerin ayin yaptıkları toplantı- Anma, hatıra getirme.
- 9) Ege'nin yigitle- Müzik'te "sus" işareti.
- 10) Bir başka olayı ya da durumu doğaran nedenle ilgili.

SOLDAN SAĞA

- 1) İŞÇİ SINIFI 2) ŞAKA- SAV 3) PDA- SIKI 4) ÖV- EK- İRA 5) LAR- SAL- LE 6) ÜRETİM- KAN 7) NE- ENAYI 8) RAN 9) KAZAN- PAT 10) NAZI- ADELE

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- 1) İŞBÖLÜMÜ 2) ŞA- VAR- LA 3) ÇKP- REN- AZ 4) İADE- TERAZİ 5) AKSI- AA 6) İS- AMENNA 7) NASIL 8) İVİR- KAHPE 9) KALAY- AL 10) İSİ- ENİŞTE

SÖZÜN ÖZÜ

Recep AYDIN

Munzur; aman vermez ve isyankardır

Havalandırmaya iniş anını kaçırmak istemezdi Civan. Çünkü günün ezici bir zaman dilimini tek başına hücrede geçirmek, yıpratıcı oluyordu. Kimse gönüllü olarak boş bir mezarda kalmak istemez. O gün yine havalandırmaya çıkış anonsunu duyar duymaz, montunu, ayakkabısını giyip, hücre kapısının önünde, kapının açılışını bekledi. Kapının otomatik olarak açılması birlikte çıkmak gerekiyordu. Yoksa havalandırma şansını kaçırdı. Herşey otomatik çalışan bir dişli gibiydi.

Havalandırmaya çıkar çıkmaz o gün görmediği, Kürt, Türk ve diğer yabancı tutuklularla tokalaşıp, selamlaştıktan sonra iki arkadaşıyla birlikte yürümeye koyuldu. Havalandırma tıpkı bir esir kampı gibi büyüktü. Sağmalcılar havalandırmasına hiç mi hiç benzemezdi. Havalandırmanın ortasında asfalt dönmüş sahada futbol oynayan tutukluların dışında havalandırmanın dört bir tarafını saran genişçe yolda, tutuklular sürekli yürüyerek, dönerler. Yürüyerek sohbet etmenin zevki başkadır. Oturup karşılıklı sohbet etmeye benzemez. Burada yürüyerek sohbet etmek biricik sohbet biçimi haline gelir. Hücreden başka kimse olmayınca eski alışkanlıklardan, karşılıklı sohbet etme kaybolur. Dışarı yaşamına ilişkin bir dizi alışkanlıkların yerini, yeni alışkanlıklar alır. Civan, önceleri neden havalandırma iniş ve çıkışında tutukluların birbirleriyle tokalaşıp selamlaştıklarına bir anlam veremezdi. Bu durumu garip ve anlamsız bulurdu. Öyle ya! Tokalaşmadan ve selamlaşılabilir. Nihayetinde burası bir cezaeviydi. Neden tokalaşarak selamlaşmak? Uzun süre bu konuyu düşünmüştü. Zaman öğreticidir. Yaşamın ilerleyen günlerinde şunu iyice kavramıştı; Bu cezaevinde başdaş olan her bir gün yeni bir gündür. Yeni bir yaşamdır. Her yeni bir günün ardından kaybolan eski günde eski arkadaşını yeni başlayan günde göremeyebilirsiniz. Bir gün önce gördüğün tutuklunun nereye, nasıl gittiğini dahi bilemezsin. Tahliye mi oldu? Hastahane mi kaldırıldı? Mahkemeye mi gitti? Transfer mi oldu? Yoksa öldü mü? Kaldığı cezaevinde intihar eden bir tutuklunun haberini gazete okuyup, öğrenince şoke olmuştu. Tek hücre, tek dünya... habersiz, iletişimsiz, koca bir dünya... Bu koca hapishane dünyasında yaşayan bir insandan kopuk tek bir kişilik mezar dünyası. Civan, bu cezaevinin adını canlı mezarlık koymuştu. Yan yana... üst üste yığılı hücreler... tek başına ya da iki, üç kişiyle yaşanan mezarlık dünyası.

Civan, etrafında olan yüzlerce insana bakıyor ama görmüyordu. O gün oldukça dalgındı. Oysa etrafı siyah, beyaz, sarı her renkten

insanlarla doluydu. Çoğunluğu kara Afrika ülkelerinin çocuklarıydı. Ülkelerinin ağaçları gibi ince ve uzun. Sonra Araplar. Cezayir'in, Tunus'un, Fas'ın, Mısır'ın insanları yoksul, sefil ve bilinçsiz. Tıpkı Alman cezaevlerinde ki Türkler gibi burada da zenciler ve araplar çoğunlukta. Havalandırmanın büyüklüğü artık Civan'a cazip gelmiyordu. Havalandırma, beton duvarlar, beton duvarlar üzerinde yükselen tel örgülü çitler, nöbetçi gardiyan kuleleri..... sıradanlaşan görüntülerdi Civan için. Etrafındaki insanların hergün değiştiğini dikkatsiz bir gözle anlamak mümkün değildi. En fazla değişen şey, insanların yüzleriydi. Bir gün önce gördüğün bir simayı bir gün sonra göremeyebilirsin ya da bir gün önce görmediğin yeni bir simayı rahatlıkla her gün görebilirsin. İnsanlar, kıvrır kıvrır saçlı, siyah suratlarda ölü bir fener gibi parlayan gözler, çekik gözlüler, saman saçlılar, deniz gözlüler... Dünya ülkelerinin coğrafyası, bu cezaevine taşınmıştı. Afrikalı, Asya'lı, Uzak Doğu'lu, Latin Amerika'lı, Orta Doğu'lu... insanlar, yoksul insanlar... Hırsız, ayyaş, toksikoman, kağıtsız, uyuşturucu kaçakçısı, gaspçı, Fransız, baskçı, Kürt, Türk, devrimciler... Harmanlanmış garip bir mozaik.

Civan saatine baktı. Saat 16:20'yi gösteriyordu. Düşüncesi bir noktada yoğunlaşmıştı. "Acaba bugün bana gazete var mı?" Gardiyanların hücrelere mektup ve gazete dağıtma saatiydi. Elinde bir papatya çiçeği olsaydı, çocukluğunda yaptığı gibi yapacaktı. Geldi-gelmedi-geldi-gelmedi... Yine içine bir hüznün düştü. Bugün ayın dokuzu oysa gazete çıkmalı dokuz gün olmuştu. Gazetenin çıkış tarihinden birinci hafta sonrası günler ona dayanılmaz gibi geliyordu. Haber alma güdüsü, okuma güdüsü, öğrenme güdüsü, sabırsızlık bütün düşüncelerini bastırıyordu. Umut, bir parça okuma umudu. Bunca yoksunlukların içinde özgürlüğün geliş anı gibi okuyacağı gazetenin gelişini bekliyordu. Özgür Gelecek'i bekliyordu. Beklemek, umutla beklemek, inadına beklemek ama her gün bıkmadan, usanmadan beklemek. Civan bir an önce hücrelerine çıkmak istiyordu. Havalandırma süresinin bitmesini bekliyordu. İçinden ince bir ses kendisine gazetenin geldiğini müjdeliyordu. "Havalandırma bitti" anonsuyla birlikte arkadaşlarıyla tokalaşıp, merdivenlere doğru yürüdü.

Yukarı çıktığında kapının açılışını sabırsızlıkla bekliyordu. Otomatik açılan kapıdan içeri girmesiyle birlikte mektup kutusunda gördüğü gazetenin sevinciyle bağırma başladı. "Demedim mi sana bugün bana gazete gelecek diye" Bir de ne zaman öleceğimi bilsem?" Kendi kendine bağırarak konuşuyor-

du. Bir çocuk gibiydi. Sanki bir çift yeni ayakkabı almış gibi evirip, çevirip bakıyor, göğsüne yapıstırıp, sonra öpüyor, sonra yine bakıyordu. Gazeteyi okumaya cesaret edemiyordu. Gazeteyi okuyup yine sevince yine hüznüne yine kine boğulacaktı. Kapak sayfasına baktı, sonra çevirip arka sayfasına. Sonra yine ön sayfaya baktı. Yüzünde sevinç tebesümleri belirdi. "Kimbilir bütün bu yaşadığım sevinci yazsam kimse bana inanmaz belki de. Ama bir Abimael yoldaş, o beni anlar. O da benim gibi yalnız. Hatta daha kötü bir durumda yaşıyor. Belki havalandırma, güneş yüzü bile görmüyordur. Eline gazete, dergi, mektup bile geçmiyordu. Yoldaş Abimael! Seni en fazla hücrelerde kalan yoldaşlar, devrimciler anlayabilir. Seni çok iyi anlıyorum yoldaş Abimael! Belki elinde bir kağıdın bir kalemin bile yok. Benim de olmadığım günler oldu. Hücreler bir kafese benzer yoldaş Abimael! Sen dışarda da olsan kafeste de olsan sen bir aslansın Abimael yoldaş! Çünkü sen bir komünistsin! Senin türkülerini yoldaşların gibi Kürdistan dağlarında, Karadeniz dağlarında, Toroslar da yoldaşların söylüyor. Senin türkülerini Bastil hücrelerinde şimdi bizler söylüyoruz. Sen yalnız değilsin And dağlarının ölümsüz kartalı!"

Civan uzun uzadıya gazetede ki Gonzalo'nun kafesteki resmine bakarak başıra başıra konuşmaya devam etti. Hücre sessizliğini böyle kırıyor. "Mutlaka bu hücrelerde bağırarak konuşmalıyım" diyordu kendi kendine. Başkan Gonzalo'yla sohbetinden sonra gazete sayfalarını karıştırmaya devam etti.

Gazete sayfalarını tek tek açıp gözetiyor, gülümsüyor, heyecanlanıyor, kaşları çatılıyor, yine gülümsüyordu. Uzaktan biri onu gözlemlerse, ona kısa bir zaman dilimi içinde bütün bu karmaşık duyguları, bir anda yaşatan şeyin, bir devrimci gazete olduğuna inanmazdı. Gazeteyi bir baştan, öbür başa kadar gözlerinin ucuyla okudu. Hep böyle yapardı. Önce gözlerini doyurmak isterdi. İki eliyle gazeteyi tutup, kaldırırdı. Bir fotoğrafçı nasıl bir fotoğrafı ellerini uzatarak bakar, Civan'da öyle yaptı. Sevinci anlatılacak gibi değildi. Gazeteyi yeniden başlıklar şeklinde okumaya başladı. Okur köşesinden başladı. Sonra işçi haberlerine, gözleri Baba Erdoğan'ın zafer işaretli fotoğrafına takıldı. Derinden bir of çekti. Kaşları yeniden çatıldı. Gözleri bu kez Gerilla Kaleminden Barbara yoldaşın ölümüyle ilgili Partizan İnancı başlığına takıldı. Anlatıyı baştan sona göz ucuyla okudu. Gözleri ağırlaştı ve yavaşladı. Sanki içinden bir şeyler koptu. Giderek durgunlaştı. Tütününden bir sigara sarıp yaktı. Kaşları yeniden çatıldı. Sırtını duvara verdi. De-

rin bir nefes aldı. Dumanını hücrenin ortasına bir küfür gibi savurdu. Gözleri tekrar anlatıya takıldı. Satırları dikkatlice ağır ağır okumaya başladı. Her bir satırı okudukça Barbara yoldaş oldu. Doktor yoldaş oldu. Donan altı can oldu.

Satırları okudukça içinde anlatılmaz bir ürperti başladı. Bu ürperti yazılan her satırı okudukça yerini titremeye bıraktı. Donma olayını gerilla birliğiyle birlikte yaşıyordu. Her satır titremesini daha da arttırdı. Ayağa kalkıp, açık pencereyi kapattı. Yine titriyordu. Eski titreme nöbetlerine benzemiyordu. Asılı duran montunu alıp giyindi. Nafile. Bir kez titreme nöbeti başlamıştı. Gerilla birliğiyle yol alıyordu. Karda yürüyormuş gibi ayakları üşümeye başladı. Ayaklarını katlayıp altına aldı. Anlatıyı okumayı bırakamıyordu. Bir yandan okuyor bir yandan titriyordu.

Gözleri askıda duran ikinci beyaz montuna takıldı. Onu giymek istemedi. Gözleri tekrar Partizan İnancı yazısına daldı. Hücreleri, bedeni doğayla, düşmanla, soğukla göğüs göğüse mücadele veren gerillalarla bütünleşmişti.

Munzur'un aman vermez isyankar dağlarında toz karları yoldaşlarının gözlerine değilde sanki kendi gözlerine çarpıyordu. Eliyle gözlerini ovuşturdu. Kalın kaşları yeniden çatıldı. Gözleri demirci ocağı gibi parladı. Yazının akıcılığıyla gerillaların zorlu yürüyüşünde yer aldı. Hayalle, gerçekler altında ki imajlarla gerçek görüntüler hızla yer değiştiriyordu Civan'ın kafasında. Kavramlar, görüntüler, satırlar kar fırtınasındaki tozlar gibi karışıyordu.

İnsanların soğuktan donuşuna tanık olamıştı. Ama bu kez sanki gerillaların bir bir donuşuna tanık oluyordu. Zeki yoldaşın kaskatı kesilen bedeniyile kendi sırtında bir acı hissetti. Sırtını doğrultmak istedi. Acı daha derinleşti. Gözleri satırların arasında kayboluyordu. Doktor yoldaşın dilinin kırılması satırları, kendi dilini ağırlaştırdı. Civan daha çok titredi. Ayakları üşüyordu. Elleriyle ayaklarını ovuşturmaya başladı. Gözlerini satırlardan ayırmıyordu. Yazıyı bırakıp otur-sanki donup kalacaktı. Köy evlerinin ışıklarını görür gibi oldu. Köyün havlayan köpeklerinin sesi kulağında yankılandı. Gerilla grubunu donmadan köye ulaştırmak isteyen yoldaş olmuştu. Cesaret, cesaret diye bağırırdı. Yürek atışlarının sesini duyar gibi oluyordu. Sonra Barbara yoldaşın ölümü. Bu İsviçreli dağ kızını düşündü. Kürdistan'ın solmaz çiçeklerini hatırladı. Biraz daha irkildi Barbara yoldaşın ölüm satırlarıyla. Sanki Barbara yoldaş ilk kez ölüyordu. Gözleri daha bir parlardı. Yoldaşının ölümünü düşüncesinde bile kabul etmek istemiyordu. Anlatıdaki yazılar toz tanecikleri gibi uçuyordu. Satırları karışırdı. Gözleri dumanlanıyordu gibi oldu. Gözyaşları Alikşan ve Ali Ekber yoldaşlarının ölümüyle damlalar halinde gazetenin üstüne düştü, yoldaşlarını donmadan korumak ister gibi aceleydi.

İki buklüm yatağına uzandı. Ayaklarını altına alıp montunu üstüne attı. Hücre penceresi kapalı olmasına rağmen camları yalayan deli munzur rüzgarlarının sesini işitir gibi oluyordu. Yazılanlara, okuduklarına inanmak istemiyordu. Başını gazetenin üzerine bıraktı. Bu davranışında gerillaları koruma içgüdüğü vardı. Gözleri beyaz montuna takıldı. Boğazı düğümleir gibi oldu. Ona baktıkça daha çok üşüdü. Toz karları çenesine yapışmış gibi elini çenesine atıp, ovuşturdu. Gözleri ağırlaşıyordu. Hücrenin beyaz duvarına buğulu gözlerle uzun süre baktı. Battaniyenin altına girmeden başı gazetenin üzerinde uyuya kaldı.

Sabah ilk havalandırma saatinde bir gün sonra tahliye olacak yoldaşına beyaz montunu uzattı. Sesi sertti. "Yoldaş!" bu beyaz montunu Munzur'daki gerilla yoldaşlara yolla! Yollamazsan bu hücrede donabilirim. "Montu alan yoldaş tereddüt etmeden başıyla "vet" işareti yaptı. Civan'ın, niçin beyaz montunu Munzur'daki gerilla yoldaşlarına yollamak istemesini anlayamadı. Beyaz montu alan yoldaş, Civan'ın ardından içten bir gülümsemeyle baktı.

Civan havalandırma bitimiyle hücrelerine çıktı. Beyaz montunun asılı olduğu yere şimdi rahatlıkla bakıyordu. Oturduğu sandalyesinden ayağa kalkıp, hücre duvarına büyük harflerle "MUNZUR ADIN KALLEŞ ÖLSÜN" diye yazdı. Hücrenin penceresi açıktı. Dışardaki yağmur tanecikleri hücrelerine doluyordu.

Civan üşümüyordu artık...

İBRAHİM KAYPAKKAYA ÖLÜMSÜZDÜR

" O'nun görüşleri sadece direnmek isteyenler için değil, sınıfsız toplum için savaşmak ve kazanmak isteyenlere gereklidir."

Çeşitli milliyetlerden proletaryanın kurmay, TKP-(ML)'nin kurucusu ve önderi İ. Kaypakkaya'yı ancak bugün ayrı bir öneme sahiptir. O'nu ancak sadece ismini sloganlaştırmak, direnişini düşüncelerinden kopartarak efsaneleştirme aziz derecesine yükseltmekle olmaz. O'nu ancak görüş ve tahlillerini yaşamın, mücadelenin somutundan uzaklaştırmak isteyenlere karşı da amansız mücadele içerisinde olmakla mümkündür.

İbrahim Kaypakkaya, sonradan işçi olan bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1949 yılında Çorum ilinin Alaca kazası Karakaya köyünde dünyaya gelir. İlkokulu okuduktan sonra, 1960 yılında Hasanoğlan İlköğretmen okuluna girer. İlerici ve devrimci düşüncelerle ilk defa burada yüz yüze gelir. Okula girdiği ilk yıllardan başlayarak tarihi, siyasi, kültürel vb. konularda ilerici düşünceleri yakından izler. Okulun en başarılı öğrencilerinden biri olarak, 1965 yılında Çapa Yüksek Öğretmen okuluna başlar.

Ülkemizde devrimci düşüncelerin genel olarak halk kitleleri, özel olarak öğrenci gençlik arasında önemli destek gördüğü ve giderek yayılma gösterdiği yıllarda İbrahim yoldaş, bu mücadeleye aktif olarak katılır. Sosyalizmi benimseyen gençlerin yönetiminde Fikir Klüpleri Federasyonu'na, öğrencinin ilk yıllarında üye olur. İbrahim yüksek öğrenim gençliğinin ezici bir çoğunluğunu kucaklayan

Kavganın Güncesi

FKF içerisinde bir yandan anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleyi yükseltmeye çalışırken, diğer yandan FKF içerisinde çöreklenmiş revizyonistlerin uzantısı aydınlarla karşı da mücadelesini sürdürür. 1967 yılında FKF'nin Çapa Yüksek Öğretmen Okulu şubasını kurar. Bu arada TIP'e üye olur. Burada da revizyonist anlayışlara karşı mücadele verir. Anti-faşist, anti-emperyalist eylemlerde öne çıkan İbrahim okuldan atılır. 1969 ve 70'li yıllara gelindiğinde İbrahim yoldaş, yalnızca öğrenci gençliğin içinde değil, fabrika grevlerinde işçilerle, toprak işgallerinde köylülerle, kalem tutan ellerle omuz omuza, yani hayatın her alanında kitlelerin içerisinde ve kitlelerin ölümlerindedir. ML'i kitlelere götürürken, önderlik yapısı pekişiyordu.

'70'li yıllardaki şanlı 15-16 Haziran Büyüklüğü Direnişi içinde bizzat yer alır ve direnişin yenilgisini değerlendirerek, ülke koşullarına uygunluk arzeden dersler çıkarır. Sol hareket içinde ayrışmaların netleştiği bir dönemde PDA içinde yer alır. Aradan uzun zaman geçmeden PDA'nın sağcı, revizyonist çizgisini parti içerisinde yürüttüğü mücadeleyle mahkum etmeye çalışır. Örgüt içinde mücadelenin yolları tıkandığı koşullarda revizyonistlere karşı proletaryanın kızıl bayrağı dalgalandırarak cepheden mücadeleye geçer. Şubat 1972 DABK kararı olarak bilinen kararlı TİKP revizyonizmine ML kadroları da yanına alarak ayrılık ilan etti. Nitekim Nisan 1972'de bizzat İ. Kaypakkaya önderliğinde TKP-(ML) kurulu. Mustafa Suphi TKP'sinin mira-

sını devralarak bu miras üzerinde yükselen TKP-(ML)'nin kuruluşu bir dönüm noktası olmuştur. Devrim tarihine yeni değerlerin ve zengin deneyimlerin tohumlarının atıldığı bir dönemin başlangıcı da olmuştur.

24 Ocak 1973'de Dersim'in Vartnik mezrasında bir kömde ihbar sonucu azılı faşist Fehmi Altınbilek komutasındaki jandarmalar kömü kuşatır. Düşmanın kahpe kurşunları ALİ HAYDAR ve İBRAHİM'e isabet eder. Diğer yoldaşları düşman çemberinden uzaklaşmayı başarır. İbrahim'e Hüseyin Güngör adındaki bir ihbarcı elindeki kırımsıyla ateş ederek, boynundan yara almasına neden olur. Düşman öldü zannederek İbo'yu bırakarak diğerlerinin ardına koyulur. İbo, bu firsattan yararlanıp yaralı olarak oradan uzaklaşır. Yarı vaziyyette 5 gün 5 gece gizlenir. Fakat yöreyi fazla bilmediği için fazla uzaklaşamaz. Düşmansa operasyonlarını yoğunlaştırmış, her yerde İbo'yu arıyordu. 29 Ocak günü yol sormak için gittiği bir köyde gerici bir öğretmen tarafından düşmana teslim edilir. Yakalandığı yöredeki köy karakolu ve Tunceli-Elazığ işkencehanelerinde düşmanı yenilgiye uğratır. Buradan Diyarbakır'a götürülür. Diyarbakır'da hastaneye kaldırılan İbo kısa sürede iyileşmeye yüz tutar. Fakat karda yürütüldüğünden ayak parmakları donduğu için kesilir. İyileşmesi beklenmeden işkenceye alınır. 3,5 ay süren işkence sonucunda güçlü sandıkları içinde düşmanı yenilgiye uğratır. 'Ser verip sır vermeyen' komünist önder olarak devrim tarihine geçecek Kızıl Direnme tavrı gösterir. Acze düşen düşman Mayıs ayının 17'sini 18'ine bağlayan gece çareyi İbo'yu kurşuna dizmekte bulur.

İbo düşünceleriyle her an her dakika mücadelemizde yaşıyor ve yaşacaktır.

İbrahim diyor ki

Kemalistler, halk kitlelerini insafsızca sömürdüler

Devlet gücünü tamamen eline geçiren Kemalistler, bu gücü, alabildiğine zenginleşmek, palazlanmak için kullandılar.

"...Hükümet, bir sürü ticaret tekeli kurarak satılan maddelerin vasıtalı vergilerini, durmadan arttırmaktadır. Tanınmış bir gazeteci, 'tekel kelimesi Türk halkı için, yasallaşmış soygun anlamına geliyor'demektir. Almanya'da çıkan Bergweg-Zeitung, 26 Eylül 1927 tarihli sayısında, tekelcilik politikasının nasıl bir soygun olduğunu ve vergilerin korkunç hacmini gösteren rakamlar yayınlamıştır. Buna göre, gazyagının İstanbul'a teslim fiyatı 4,8 kuruştur (litresi), satış fiyatı ise 16,5 kuruş; yani fiyat dört misli artıyor. Benzin fiyatı 7 kuruştan (ahş fiyatı) 11,5 kuruş aymcalıklı satış fiyatına çıkıyor. (Fabrika, atölye, vs... için) Şekerin fiyatı yarı yarıya artıyor. Bu vasıtalı vergiler, tekellerle birlikte 1927-1928 yıllarında devlet gelirinin beşte üçünü oluşturuyor tüccar ve kapitalistler bu vergilerden mağdur oluyor. Çünkü bu vergiler, satış fiyatlarının artırılması ile tüketiciden tahsil ediliyor. Bu vergilerin tüm ağırlığını emekçiler taşıyor. Çünkü, yoksul insanların gelirinin en büyük kısmı yiyecek ve diğer birinci derece gerekli maddelere harcanıyor. (Şurov, Türkiye Proletaryası, s. 31-32)

"Kemalist hükümeti, fabrika ve tesis sahiplerini korur, çünkü Kemalist olan ticaret burjuvazisi, sermayesini, henüz gelişen sanayi kollarına yatırır... birçok girişimler ve ticari kurumlar, hükümet bankalarından aldıkları para ile kurulmuştur. Birçok tesisin sermayesi, yalnız kısmen özel sermaye sayılabilir. Bu sermayenin büyük kısmı, özel şahıslar elinde fazla sermaye bulunmadığından, hükümet tarafından ödenir."

"Kemalist hükümet de bir sürü tekel kurdu: Tütün işleme ve ihraç etme tekeli, şeker, gazyagı, kibrit, tuz, barut, iskambil kağıdı, liman işleri vs..."

Kemalist burjuvalar, devlet tekelileri yaratarak ve bunları kendi hizmetine koşarak, bu alanlarda rekabeti geniş ölçüde ortadan kaldırıyor, böylece işçi ve köylüleri yüksek tekel karlarıyla daha da insafsızca sömürüyordu... Öte yandan tekelci devlet kapitalizmi, Şurov'un da işaret ettiği gibi girişimcilikle hükümet üyeliğini birleştirerek, burjuvaziye bürokratik bir karakter kazandırıyor, yani bürokrat-burjuvaziyi doğuruyor. Komprador büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının iki siyasi kampı arasında "Devletçilik" - "Hür Teşebbüscülük", "Tek Parti" - "Çok Parti" üzerinde yürütülen mücadelenin özü nedir?

İktidarı elinde tutan birinci kampın, devlet aygıtına tamamen egemen olduğunu, devlet tekelleri atarak, bu tekelileri kendi hizmetine koşarak ve böylece, rekabeti büyük ölçüde ortadan kaldırıp rakiplerini ezerek, gittikçe büyüdüğünü ve zenginleştiğini gördük.

Egemen sınıfların ikinci kampta yeralan kesimi ise, devlet aygıtı içinde zayıf olduğundan onu dilediği gibi kullanmadığından, hatta devlet aygıtına kuvvetle egemen olan birinci kamp tarafından, yine "devletçilik" yoluyla rekabet edemez hale getirildiğinden, bir yandan devlet aygıtını kendi amaçları için kullanmak uğruna mücadele ederken, öte yandan ekonomik alanda "hür teşebbüs"ün, "devletçilik" aleyhtarlığının bayraktarlığını yapmıştır.

Ekonomik alanda "devletçilik" - "Hür Teşebbüscülük" şeklinde kendini gösteren mücadele, siyasi alanda da buna benzer bir şekilde yürütülmüştür.

Birinci kamp, devlet aygıtına ve onun temel dayanağı olan orduya kesin olarak egemendir. Bu nedenle, birinci kamp, öteden beri egemenliğini orduya dayanarak, ordu aracılığıyla sürdürmüştür. Kemalist diktatörlük gerçekte askeri bir diktatörlüktür.

İkinci kamp ise, bir yandan devlet güçlerini ve orduyu hizmetine koymaya çalışırken, öte yandan, asıl gücünü taşradaki toprak ağalarından, tefeci bezirganlardan ve din adamlarından aldığı için ve bunlar aracılığıyla geniş köylü kitlelerine hükmettiği için "çok partililik" ten ve "seçim"lerden yana olmuştur. Elbette bunların istediği "çok parti"nin içine proletaryanın partisi dahil değildir. Bunların istediği "seçim", gerici ittifaklar arasında halkı seçim yapmak zorunda bırakmaktan başka bir şey değildir. Bu iki kamp arasındaki, ekonomik alanda "devletçilik" - "hür teşebbüscülük" şeklinde kendisini gösteren mücadele, siyasi alanda da bu şekilde yansıyor.

Bu noktayı iyice aklımızda tutmalıyız ki, egemen sınıfların hiçbir kanadı, ezeli ve ebedi olarak "devletçi" veya "hür teşebbüscü", "tek partici" veya "çok partici" değildir. Hangisi iğne gelirse onu savunur. Devlet aygıtına kesinlikle egemen olan, onu kendi amaçları için dilediği gibi kullanabilen kanat, bu durumu devam ettirebildiği sürece "devletçi"dir; bu durumdan zarar gören kanat ise, "özel teşebbüscü"dür. Orduya kesinlikle egemen olan gerici kanat, bu durumu devam ettirebildiği sürece, göstermelik demokrat şekillerle kamufle edilmiş bir askeri diktatörlükten yanadır; gücünü daha çok sivil faşist güçlerden alan kanat ise, doğal olarak buna karşı çıkar; kendi iktidarını garantiye alacak yolların savunuculuğunu yapar. Sorun budur. Türkiye'de egemen sınıflar arasında öteden beri sürüp gelen mücadelemiz de özü budur. CHP'nin devletçiliğinden ilerlilik, devrimcilik keşfedilen "sosyalist" (!) Hitler faşizminin de "devletçi" olduğunu görmeyecek kadar kör ve kafasız budalaların tekidir.

İ. K. Seçme Yanlar
Umut Yayıncılık S. 149-155

Kazım Çelik

20 Mayıs 1987. Bir komünist önder daha düştü toprağa. Adı, bilinç, adı, inanç, adı kavga KAZIM ÇELİK. O daha genç yaşta Demokratik Halk Devrimi kavgasına katılmış, kısa sürede proletaryanın partisinin kurmayları arasına katılmış; önderi durumuna gelmişti. 12 Eylül askeri faşist darbesinin en azgın saldırlarından olduğu dönemde örgütlü mücadeleyi bırakmamış 1981'de düşmana esir düşmüştü.

Ama O proletarya partisinde önder İbrahim'den kalan "Ser verip sır vermeme" geleneğini en iyi şekilde sürdürmüş, kimliğini düşmandan gizlemeyi başarmıştı. Hiçbir şey öğrenemeyen düşman O'nu bırakmak zorunda kalmıştı. O proletarya partisinden en zor dönemlerinde önder olma vasfını yerine getirerek, proletarya kurmayının toparlanmasında belirleyici rol oynamıştı.

Yıl, 20 Mayıs 1987'yi gösterdiğinde Dersim dağları bir kez daha tanık oluyor; TIKKO gerillalarının şanlı direnişine. TKP (ML)'nin III. Genel Sekreteri Türkiye proletaryasının komünist önderi Kazım ÇELİK aramızdan ayrılıyordu. O şimdi dilimizde türkü, elimizde silah, dağda, savaşta, fabrikada, köyde direnişte, okulda yürüyüşte önmüzdü yürüyor. Bu ay içerisinde proletarya partisinden üye ve savaşçıları; Hasan Toy, Aydın Yıldırım, A. Ekber Atmaca, Hıdır Aykır, Cihan Taş, Müslüm Emre, Ali Kayadoğan, Refik Yaşar, Kureyi Cihan, Yusuf İkinci, Yılmaz Sağdıç, Mehmet (Kod adı), Kumru...., Mehmet Yaşar şehit düştü.

Varoşların Çetin devrimcisi

İşkencecilerin korkulu rüyası, halkın sevgili evladı, devrimin usta örgütçüsü, usta taktisyen,

Komünist önder İsmail ORAL

ölümsüz komünist önder İsmail Oral, 21 Mayıs 1991'de Kadıköy-Hasan paşa'da, Hatice Dilek'le birlikte sağ ele geçirilmiş ve işkenceci polislerce oracıkta kurşuna dizilerek infaz edilmiştir. İsmail Oral, hiç istemediği bir zamanda ve anda böyle savunmasız bir şekilde ele geçmişti. En çok istediği, savunmasız ele geçmeme arzusu ve çatışarak, dövülerek şehit düşme arzusu yerine getiremedi. Çünkü cellatlar, O'nun kolay yutulur lokma olmadığını çok iyi bildikleri için kitle ilişkisinin evinde ele geçirmeyi daha uygun bulmuşlardı. O'ndan hiçbirşey alamayacaklarını, çünkü defalarca yenilgiye uğradıklarını bildikleri için yok etmeyi kendilerince kurtuluş saydılar.

İsmail gençlik örgütlenmesini ayakları üzerine dikmiş, proletarya partisi önderliğinde gençlik faaliyetinin nitel sıçramasının köşe taşlarını atmıştır. Bununlada yetinme-

yerek proletarya partisinden örgütlenme çalışmalarının teorisini ve aynı zamanda pratiğini oluşturmuştur. Her damla kavganın güncelerinde O'ndan öğrenilecek ve anılacaktır.

1871 Paris Komünü

18 Mart 1971 günü Paris'te devrim gerçekleşmişti. Bu öncelilerden çok farklı bir devrimdi. İktidar, işçilerden, emekçilerden oluşan Ulusal Muhafız Merkez Komitesi'nin eline geçmişti.

Komün, iktidarı el geçirdikten sonra eski burjuva devlet aygıtını değiştirmeye yönelik kararlar aldı ve bunları uyguladı, kendi iktidar organlarını kurdu.

28 Mayıs 1871 günü karşı-devrim zafer kazandı ve komün düştü. Bu hafta tarihe "kanlı Hafta" adıyla geçmiştir.

Paris Komünü tarihte eşi bulunmayan olaylardan biridir. 73 gün gibi kısa bir süre için alan bu eylemin sonuçları ve etkileri çok büyük olmuş, dünya tarihinde geniş yankılar uyandırmıştır.

17 Mayıs 1982

PKK davasından yargılanan Ferhat Kutay, Eşref Anyık, Mahmut Zengin, Necmi Özer Diyarbakır cezaevinde uygulanan faşist terörü kendilerini yakarak lanetlediler. Devrim tarihine "dörtler" olarak geçerken yaktıkları ateşle halkların yüreğine oturdular.

Nurhak sana güneş doğmaz

Nurhak dağlarında 31 Mayıs 1971'de şehit düşen, Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan devrim mücadelesinde yaşıyor.

Devlet tarafından tecavüze uğrayan, öğretmen korkusuyla intihar eden genç kızlarımız!

F.Y Kocasinan Lisesi'nde okuyan ve üniversitelere sınavsız girilmesini talep eden, bunu, aynı görüşü savunan arkadaşlarıyla birlikte kamuoyuna açıklayan bir genç kızımız. Ama böylesi bir talepte bulunmak dahi patron-ağa devleti nezdinde suç sayılmakta. F.Y eğitim-İş sendikası üyesi öğretmen Mustafa Erçekin tarafından polise teslim edilmiştir. Öğrencinin gelişip güçlenmesine katkıda bulunması gereken öğretmen polisle işbirliği yapmakta, öğrenci, disiplin kuruluna dahi verilmeden okuldan atılmaktadır.

Şeffaf karakol vaatleriyle iktidara gelen hükümet karakollarında dahada yoğun işkencelerin yapılmasına ön ayak oldu. Günde yüzlerce kişinin gözaltına alındığı ülkemizde- zira en masumane talepler dahi gözaltına alınma nedeni olabilmektedir- herkesin 1. şubeyi meşgul etmemesi !!! için karakollarla sorumluluk!! paylaşılmış ve her karakol işkencehaneye çevrilmiştir. İnsanlara maddi-manevi işkence yapılmakta, gözdağı verilmekte, tehdit edilmekte ve sonuçta savcılığa dahi çıkarılmadan serbest bırakılmaktadır.

Bu genç kızımız karakolda gördüğü yoğun maddi-manevi baskı ve uğradığı tecavüz yüzünden duyduğu utanç nedeniyle ilk günler adli tıbbı gidip rapor almada çekimser davranıyor. Daha sonra gidiyor ve savcılığa suç duyurusunda bulunuyor.

Burda utanç duygusu üzerinde bir kez daha durmak istiyoruz. Zira ülkemiz koşullarında sıkça yaşanan bu insanlık dışı davranıştan, çok olumsuz etkilenmemek, yıkım içine girip düşmanı sevindirmemek, için ideolojik olarak sağlam, siyasi olarakta kafamızın net olması gerekmektedir.

Devlet halkın değer yargılarını iyi bildiği için işkencede cinsel taciz yada tecavüz yöntemlerini oldukça sık kullanmaktadır. Helede bundan sonuç olacağını bilirse- ki genç kızlar yada feodal değer yargılarının et-

F.Y'ye yapılan işkence ve tecavüz duyarlı kesimler tarafından çeşitli yerlerde protesto edildi.

kisi altında kalanlar çok daha fazla etkilenmektedir- hemen uygulanmaya geçmektedir. Dışarıda saygın bir yaşam içindeyken orada birden bire böylesi aşağılayıcı bir ortamda bulunmak belli bir moral bozukluğu, mide bulantısı yaratsada asla yıkıma uğramamak gerekir. zira bu onların kendi acizliklerinin, kendi çürümüşlüklerinin, bir göstergesidir.

Sarkıntılık yaptıklarında çekişen davranıp, köşeye büzülme yerine tavir alınmalı, hak-sızlıklarını yüzlerine haykırılmalıdır. "Tüm bu yaptıklarınızla

asıl onursuz sizlersiniz" deyip onlardan etkilenmediğimizi göstermeliyiz.

Sınıf bilincini yeterince alamayan insanlarda bu durum yıkım haline gelebilir. Bu tür durumlarda akıld tutulması gereken şey "Altın çamura düşse de değerinden bir şey kaybetmez" anlayışı olmalıdır. Burada onursuz olan tecavüz yada cinsel tacize uğrayan insan değil onu yapan yada yapmaya yeltenen insanlardır. Tamda bu uygulamalar karşısında direnen ve düşmanın istediğini yapmayan, çözülmeyen insan onurludur.

Bu tür durumlarda utanıp yaşananları saklama yerine kamuoyunu nezdinde teşhir ve mahkum etmek gerekir. Ve bilinmelidir ki asıl suçlu bu işi uygulayan tek tek işkenceciler değil onlarla birlikte işkenceyi sistem olarak savunan, uygulayan, uygulatan devlettir. Baskı, zulüm, terör, işkence, tecavüz devletin varlık koşullarıdır. Ve onu ayakta tutan dayanaklarıdır.

"15 yaşında ortaokul 3. sınıf öğrencisi S.A tuvalette sigara içerken öğretmene yakalanınca korkudan kendini 3. katın penceresinden atıyor." (13.5.

'94- Hürriyet) Bu olay nasıl bir sistemde yaşadığımızında göstergesidir. Bunalımın girdabından, geleceğimiz, umudumuz olan çocuklarımız, gençlerimiz. Ve bunları aydınlatan eğiten değil, korkutan büyüklerimiz.

Tüm bu yaşananlar her yönüyle çürümüş, yozlaşmış baskı ve zulümle örülü bu sistemin değişmesini mutlak bir zorunluluk olarak önümüze koymaktadır. Bunun içinde yaşamın her alanında örgütlenmeli ve yeni bir güç olarak bu sistemin karşısına dikilmeliyiz.

Toplumsal çöküntünün yoğunlaştığı evişi ekonomisi

İşsizlik ve pahalılığın atbaşı ve dörtüneli gittiği ülkemizde emeğin sömürülmesi gün geçtikçe daha yoğun yaşanmaktadır. Ev emekçisi kadınlarımız aile bütçesine çok kısmide olsa katkıda bulunabilmek için evde el işi yapma işine hız vermiştir. Burada sömürü en yoğun şekilde yaşanmaktadır. Kadına hiçbir sosyal hak tanınmadan çok büyük ücret verilmektedir. Örneğin piyasada 1 milyona satılan bir kazağın örülme işine 50.000 yada 75.000 lira verilmektedir. Haftada bir yada en fazla 2 tane örülen kazakla kazanılan gelirin hiçbir kıymeti harbiyesi olmamasına rağmen "hiç yoktan iyidir" diyen kadın bütün gün o işi yapmak zorunda kalmaktadır.

Evde el işi yapan kadınlar ücretlerini artırma noktasında en örgütsüz, en dağınık kötü konumda olurlar. Bunun altında yatan gerçek hak isteme bilincinin olması artı ülkedeki yoğun işsizliktir. 75.000 liraya itiraz ettiği 50.000'e yapacak yığın-

la insanın bulunması işverenleri pervasızlaştırmakta, rahatlıkla "beğenmiyorsan çalışma" diyebilmektedir. Çalışmaktan tek düze yaşama mahkum olan kadın, sosyal yaşamın hiçbir ortamda yer almamakta, ev işleri bittiği an oturup saatlerce el işi yapmaktadırlar.

Bu koşullarda yapılması gereken nedir? En zor hak talep edilecek alan olmasına rağmen yine de kadercı davranıp boyun eğmemek gereklidir. Çok zorda olsa dönem dönem direnişler örgütlenmelidir. Bunun yolu aynı işverene çalışan kadınlar arasında bir diyalogun, bir dayanışmanın olmasıdır. Toplu olarak tavir konulduğunda azda olsa hak alma şansı doğabilmektedir. Direniş gösterildiğinde işverilmeyse başka alanlara yönebildiğinizde ise o alanlara gidip oradakileri bu kadar az ücrette çalışmaması noktasında ikna edilmelidir. İşverenin insafına bırakılan ücret artışları pek mümkün olmamaktadır. Zira sermayenin mantığı kar, daha

çok kar ve daha çok kârdir.

Demokratik kadın hareketinin hedef kitesinden biride bu ev emekçisi kadınlar olmalıdır. Ki bunların çoğunluğunun geçtikten semtlerinde oturmasında önem taşımaktadır. Zira aydınlanmaya en çok ihtiyaç duyan kesimlerden biri de bu kadınlarıdır. Bütün yaşamları 4 duvar arasında önce ev işleri sonrada TV'nin alkışladığı ortamda el işleri yapmakla geçmektedir. Küçük, karanlık, yaşamdan kopuk dar bir dünyaları vardır.

Onlara demokratik bilincin kazandırılması ve örgütlenmeyi emekçi kadın cephesini güçlendirecektir. İlk başlarda onlara ev yaşamının dışına çekmek oldukça zor olacağından onlara gitmek, onları kendi ortamlarında örgütlemeye çalışmak en objektif durum olacaktır. Evden dışarı çıkma gerekliliğini, bilincinde yüreğinde az da olsa duymamasayan bir kadından dışarı çıkmasını beklemek hayalçilik olur. Bu tür kadınlar hem zaman harcamak istemezler

hemde yol parası vermekte zorlanırlar. Semt yada kadın çalışması yapanların bu durumu gözönüne alarak, ev emekçisi kadınlara yönelmesi daha sağlıklı yöntem olacaktır.

"Özgürlük, zorunluluğunun bilince çıkarılmasıdır." Özgürlüğe adım atmak, sosyal bir varlık olabilmek için ev dışına çıkmamın gerekliliğine inanmayanlar, istemeyenler dışarı çıkamazlar. Ya da göstermelik bir iki defa çıkar sonra 4 duvar arasına döner, dışarda mahkum hayatı yaşar. Kadınlara sosyal bir varlık oldukları bilinci verilmediği müddetçe, süreç içinde onlar ev dışına çıkarılmadığı müddetçe oralara gitmenin, emek vermenin öncada kıymeti harbiyesi yoktur. Aksi taktirde bu çalışmada kullanılmadan öteye bir "kazanç." sağlanmamış olur. "Kadınlar değişik simalar görüp değişik sohbetler- yaşamın zevkini tadarlar hepsi o kadar. Zira büyük çoğunluğunun anlayışı gelin gidin bizimle sohbet edin. Biz yine evimizde oturmuş

olalım. Hepsi o kadar. Böylesi bir çalışma bizi Güzin ablacılığa döner, dertlerini dinler, o an için rahatlamalarını sağlarız, ama aynı tas aynı hamam devam eder.

Bu kadınları örgütlenme noktasında dikkat edilecek hususlar; düzensiz ve kırk yılda bir gitme tarzına düşülmemelidir. Düzenli periyotlarla gidilmeli. Sadece okuyup tartışmakla kalmamalı, görsel yada sanatsal etkinliklerle onları aydınlamaya ve etkilemeye çalışmalıdır.

Bir slayt gösterimi yada düşündürmeye sevk eden, kendi yaşamlarından kesitler buldukları tiyatro gösterimleriyle karşılamak onları etkilemekte ortak bir ruhun şekillenmesine hizmet etmektedir. Kısacası onları örgütlenmenin yöntem ve araçları zenginleştirilmeli, devrim mücadelesine kazanılmalı, süreç içinde kavganın orta yerine çekme hedeflenmelidir.

Bettino Craxi

Eski başbakan kaçtı

Dış Haberler Servisi- İtalya'da, faşist Forza Italia Partisi lideri ve başbakanının sebep olduğu çalkalanmalar devam ederken, eski başbakanlardan "sosyalist" Bettino Craxi'nin yurtdışına kaçtığı bildirildi. Craxi, Milano Başsavcılığı tarafından, Temiz Eller Operasyonu çerçevesinde Ambrosiano Bankacılık kuruluşundan rüşvet almak, görevini kötüye kullanmak, partisine bağış adı altında para toplamak, oy satın almak vb. ile suçlanıyordu. Parlamenterliği düşürüldükten sonra savcılığın pasaportuna el koyduğu Craxi'nin kaçması üzerine, pasaportuna el koyulan ve hakkında suç duyurusunda bulunulan politikacı sayısı 18'e yükseldi. Bunların arasında eski Adalet Bakanı Claudio Martelli, Sosyal Demokrat Parti eski başkanı Carlo Vizzini, Liberal Parti eski başkanı Renato Altissimo, Eski Dışişleri Bakanı Gianni de Michelis, eski Turizm Bakanı Carlo Tognoli, eski Ulaştırma Bakanı Claudio Signorile de bulunuyor.

İki Fransız öldürüldü

Dış Haberler Servisi- Cezayir'de iki Fransız öldürüldü. Radikal İslamcılarının yoğun olarak yaşadığı Kazbak semtinde öldürülenlerin 64 yaşındaki rahip Barthelemy ile 67 yaşındaki rahibe Paul Helene Raymond oldukları açıklandı. Fransız hükümeti, 8 Mayıs günü gerçekleşen olayı şiddetle kınarken, Fransız vatandaşlarından Cezayir'i terketmelerini istedi. Cezayir polisi, Fransızları İslamcı radikallerin öldürdüklerini tahmin ettiklerini açıkladı.

Gerginlik devam ediyor

Dış Haberler Servisi- ABD Savunma Bakanı William Perry, Kuzey Kore'nin sadece geçen hafta içerisinde 4 veya 5 nükleer bomba yapacak kadar Uranyum'u nükleer santrallere taşıdığını belirtti. Kuzey Kore'nin bir nükleer deneme reaktörüne yakıt doldurmaya başlaması ise gerginliği daha da artırdı. Bu arada Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı yetkililerinin, reaktörde kullanılan yakıtın atom bombası üretmeye uygun olup olmadığını tespit etme istemleri Kuzey Kore tarafından reddedildi. Kuzey'in hükümet yetkilileri, yaptıkları açıklamada, "Bir süre önce Japonya tarafından Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'na gönderilen 70 kilogram ağırlığındaki Plütonyum anlaşılabilir şekilde ortadan kayboldu. Bu şartlar altında ajansa ve uzmanlarına güvenimiz yoktur." diyerek, yine nükleer bomba yapımında kullanılan Plütonyum'un Güney Kore'ye ajans tarafından gönderildiğine dair şüpheleri olduğunu dile getirdiler.

Rusya'da 1 Mayıs, "Sonuna Kadar Mücadele!"

Dış Haberler Servisi- Moskova'da 1 Mayıs, saat 10'da Ekim Meydanı'nda başladı. Miting, Rusya Komünist İşçi Partisi (Viktor Turkin, Viktor Anpilov), Rusya Emek Cephesi (Viktor Anpilov), Rusya Komünist Partisi (Kruşkov), Birlik Komünistler ve Bolşevik Parti (Nina Andreyeva) tarafından düzenlendi. Mitinge, enternasyonal dayanışma amacıyla Yunanistan KP, Brezilya KP, İspanya KP, İngiltere KP, Amerika KP ve Kanada KP katıldılar. Bu partiler, genel olarak dünya proletaryasının birbirlerine destek vererek komünizme kavuşacağını ve bu amaçla burada bulduklarını dile getirdiler.

Yaklaşık 35 bin kişilik kitlenin katıldığı miting, Ekim Meydanı'nda 1 saat devam etti. Daha sonra kitle 1 Mayıs 1993'te çatışmaların olduğu Gagarin Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Kitle yürürken, bir binanın çatı katından kitlenin üzerine "Anti Komünist" imzalı bildiri atıldı. "Sizi Yeni Baştan Aldattılar" başlıklı bildiride, "Komünizm kendi devrini tamamladı. Komünistler ne zaman yeni baştan başlıyorlarsa daha çok kan ve gözyaşı bırakıyorlar. Artık onlara kanmayın!" yazıyordu. Bu bildiri karşısında bütün kitle "Sonuna Kadar Mücadele!" sloganını atarak tepkisini dile getirdi. Atılan bildiriler kitle tarafından parçalandı.

Gagarin Meydanı'na gelen kitle, geçtiğimiz yıl burada katledilenle-

Rusya'da 1990 1 Mayıs'ından bir görüntü

rin anısına saygı duruşunda bulundu. Burada marşlar okundu ve çiçekler bırakıldı. Daha sonra kitle Lenin Tepesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yaklaşık olarak 6 km süren yürüyüş boyunca marşlar söylendi. Lenin Tepesi'nde yapılan konuşmalardan sonra 1 Mayıs mitingi saat 16'da sona erdi.

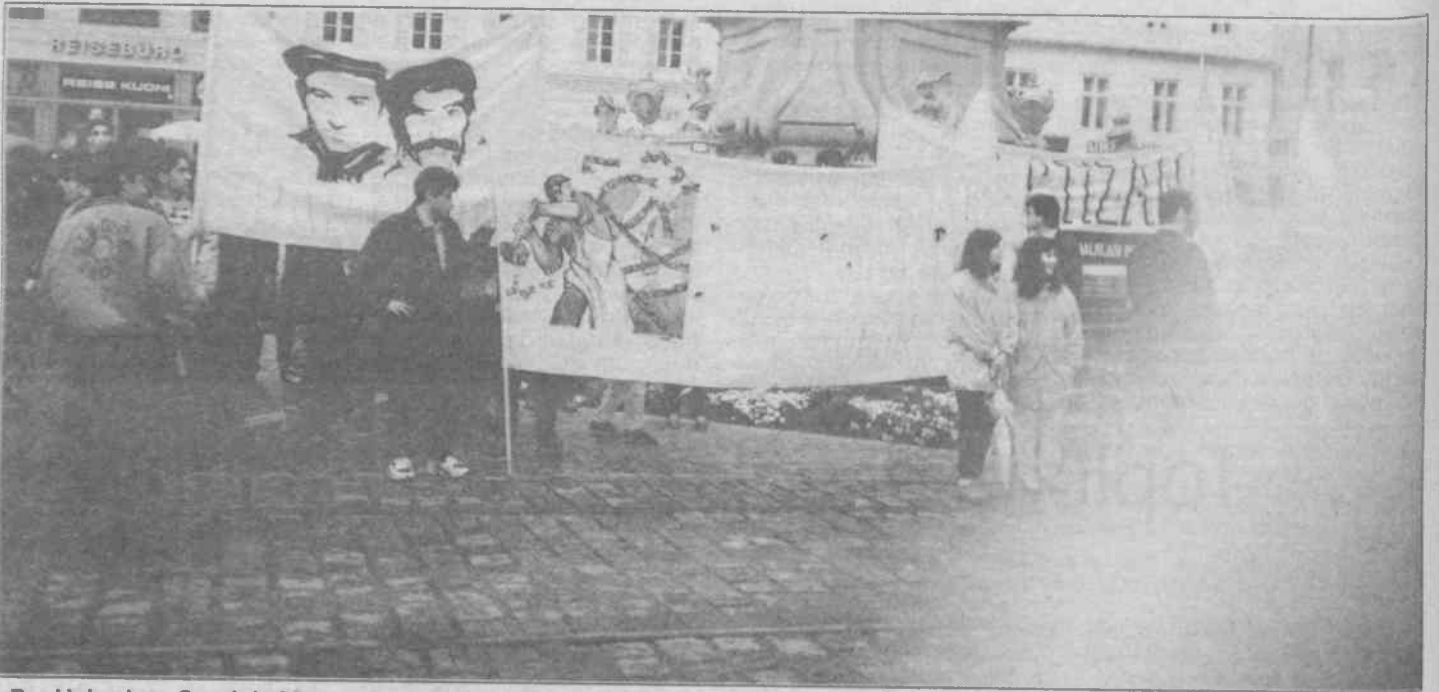
Daha önce yaptıkları açıklamalarda, komünistlerin düzenledikleri

1 Mayıs kutlamalarına kesinlikle katılmayacaklarını söyleyen sendikalar ve oportünistlerin düzenledikleri miting saat 10 civarlarında Mayakovsky Meydanı'nda başladı.

Bu mitingi örgütleyenlerin başında Zuganov oportünisti dikkat çekti. Kitlenin az olması ve kutlamaları komünistlerle beraber yapma istemleri oportünistler tarafından engellenemedi. Böylece buradaki kitle, Le-

nin Caddesi'nde komünistlere katıldı. (Bu arada, devletin oportünistlere Kızıl Meydan'a yürüme hakkı tanıdığını belirtelim). Bunun üzerine Zuganov çaresiz kalarak kitleyi takip etmek zorunda kaldı. Ancak çok istemesine rağmen komünistler tarafından düzenlenen mitingte kendisine söz hakkı verilmedi. Sadece bir izleyici olarak mitingte katılma hakkı vardı.

Linz'de 1 Mayıs kutlaması

Dış Haberler Servisi- Avusturya Linz kentinde, 1 Mayıs, kitle katılımının az olmasına rağmen alabildiğine coşkuyla kutlandı. Kitle katılımının az olması;

1 Mayıs öncesi çalışmalarında yeterli duyarlılık gösterilmemiş olmasından ve yer yer yağın yağmur nedeniyle insanların yürüyüş alanına gelmemesinden kaynaklandı.

Konu hakkında gazetemize yazan Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik okurları, "Bizler bugün var olan objektif ve subjektif olumsuzlukları ve eksiklikleri aşarak daha sonraki 1 Mayısların daha kitlesel ve coşkulu geçmesini sağlamak hedefindeyiz ve bu hedefe sadece 1 Mayıs için değil genel faaliyetlerin daha coşkulu ve kitlesel olmasını sağlamak amacıyla yürüyoruz." dediler.

"İran ambargoyu deldi"

Dış haberler Servisi- The Washington Post gazetesi, İran'ın, Bosna'ya BM tarafından uygulanan silah ambargosunu deldiğini açıkladı. Gazetenin verdiği habere göre, 4 mayısta İran Hava Kuvvetleri'ne ait Boeing 747 tipi bir nakliye uçağı Zagreb'e inerek, havan topu ve mermisi yapımında kullanılan malzeme ile 40 konteyner dolusu patlayıcı maddeyi boşalttı. Bunları uçaktan hemen boşaltan Hırvat gö-

revliler, mühimmatı "İnsani Yardım" ve "Sigara içmeyiniz" yazılı kutulara yerleştirdiler. Malzemeyi yüklenen kamyonlar, Adriyatik kıyılarından Bosna'ya hareket ettiler. İran ve Hırvatistan bu konudaki iddiaları reddetti ancak, İran Dışişleri Bakanı Ali ekber Velayeti, Saraybosna ziyaretinde BM'nin petrol ambargosunu da delerek, Müslümanlara 10 bin ton akaryakıt ulaştırma vaadinde bulundu.

Rusya'dan TC'ye nota

Dış Haberler Servisi- Rusya Dışişleri Bakanlığı sözcülerinden Mihail Dimurin, 12 mayısta yaptığı basın toplantısında 29 nisanda Türkiye Moskova Büyükelçiliği'ne nota verildiğini ve cevabın beklenildiğini söyledi. Türkiye'nin, Boğazlar tüzüğünde tek tarafı değişiklik yaptığını belirten sözcü;

"Boğazlardan Karadeniz filosuna

ait gemiler geçiş yapıyor. Yeni uygulamaya göre, 1 Temmuz'dan itibaren Türk görevlileri bunları istedikleri gibi denetleyebilecek. Rusya buna müsaade etmez." dedi. Öte yandan TC de Rusya'ya nota verdi. TC Moskova Büyükelçisi Ayhan Kamel tarafından, Rusya Dışişleri Bakanlığı'na iletilen notada, TC'nin yaptığı değişikliklerde ısrarlı olduğu belirtildi.

DEVİRİMCİ ENTERNASYONALİST HAREKET'TEN 1 MAYIS MESAJI

"Yaşasın Kızıl 1 Mayıs!"

"Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecek birşeyleri yoktur. Kazanılacak dünyaları vardır." Devrimci Enternasyonalist Hareket'in 1 Mayıs 1985 afişi

Dış Haberler Servisi-Devrimci Enternasyonalist Hareket'in gazetemize gönderdiği 1 Mayıs mesajını okurlarımıza aynen sunuyoruz

1 asırdan fazla bir zamandır, 1 Mayıs, sınıf bilinçli proletaryanın kendi gücünü göstermeye ölçüt olarak kabul ettiği, kendi mücadelesinde odaklaştığı, kendi hareketinin gücünü denediği ve bütün dünyada sınıfsız toplum veya komünizmin zaferini yeniden teyit ettiği bir gün olagelmıştır.

Bugün neyle karşı karşıyayız? Dünya hâlâ eski Sovyet blokunun çöküşünden önemli ölçüde etkilenmiş durumda. Batılı emperyalistler yerlerinden zıplayarak, bu olayın dünyada komünizmin yok olduğuna dair bir kanıt olduğunu ileri sürüyorlar. Fakat Doğu Avrupa olsun, eski SSCB olsun bunlar sadece sözde "komünist"tiler. Ve bu ülkelerde aynen Batılı ülkelerde olduğu gibi çalışan insanların emekleri üzerinde küçük bir sömürücü sınıfı vardı ve bunlar sömürü ağlarını dünyanın uzak köşelerine kadar yayıyorlardı. Mao Zedung, bunların maskesini uzun zaman önce düşürmüştü, bu rejimlerin sadece sözde sosyalist ama gerçekte kapitalist ve emperyalist olduklarını söylemişti.

Devrimci Enternasyonalist Hareket'in içerisindeki gerçekten komünist grupları, çöken Doğu bloku caydıramamıştır. Aksine, bizler çok sevinçliyiz. Çünkü buradaki gerici sınıfların çöküşü Batılı egemen sınıfları da çok etmiş, krize sokmuştur. Ve bu, Batılı egemenlerin ve uşak rejimlerinin sarsıldığının müjdecisidir.

Ve gerçekten durum böyledir. ABD emperyalistleri tarafından ilan edilen "Yeni Dünya Düzeni"; anlaşmazlıkları, kargaşaları ve bunalımları getirmiştir. ABD'nin Irak işgaliyle büyük bir suç işlemesi bile halkların mücadelesini engellememiştir. Peru'da gittikçe güçlenen Peru Komünist Partisi (ki DEH'in üyesidir) ABD emperyalizmi destekli gerici rejime karşı Halk Savaşı'nı, Parti'nin lideri Başkan Gonzalo'nun yakalanmasına rağmen daha güçlü sürdürmektedir.

Meksika'da, Chiapas'taki silah-

lı köylü isyanı ülkeyi sarsmış, dünyanın her tarafından milyonlarca insanın dikkatini üzerine çekmiştir. Türkiye Kürdistanı'nda, yığınlar barbar Türk gerici rejiminin gerici savaşına karşı direnmeyi sürdürüyorlar. İran'da İslami Cumhuriyet saltanatının terörüne karşı iki yıldır ilk kez periyodik ayaklanmalar patlak veriyor. Emperyalizmin baskı altında tuttuğu diğer ülkelerde de isyanlar patlak veriyor.

ABD'nin kendi içinde, Los Angeles'te meydana gelen yığın-sal patlamalar, emperyalistlerin göbeğinde kendisini gömecek mezar kazıcıları yetiştirdiğini gösterdi.

Filistin'de ABD emperyalistleri, sürgünü zorla kabul ettirme uğraşlarıyla Filistin halkının vatana dönme umudunu kırdı ve Ortadoğu'daki ileri karakolu İsrail'i ilelebet kutsadı. Fakat buradaki çok hain plan çok büyük zorluklarla karşılaşacak. Kitleler Hebron katliamıyla beraber Arafat'ın ihanetini ve iki tarafı aynı olan hileli paralar gibi anlaşmayı yapan iki tarafın gerici yüzünü gördü.

Tüm dünyada durum, insanların büyük çoğunluğunun gittikçe daha büyük zorluklarla karşılaşacağını gösteriyor. Birçok yerde insanlar baskılara dayanamıyor ve kendilerini ezenlere karşı silahlanmayı arzuluyorlar. İnsanlar mücadeleye zorlanıyorlar. Dünya emperyalizmi sadece daha fazla sömür, daha fazla baskı, açlık, hastalık ve dünya nüfusunun büyük kesimine daha fazla sefalet sunabilir. Dünyanın birçok yerinde, birçok ülkesinde ve birçok zaman sürecinde, insanlar yaşayabilmek için gittikçe artan saldırılara maruz kalıyorlar.

Neden bugünün dünyasında mücadele edenlerin pek azı gerçekten devrimci bir perspektife sahiptir? Tabii, en büyük sebep halkın mücadelesine liderlik ettiğini söyleyen ama uşaklık masasında çığırkanlık yapanlardır. Bunların bir çoğu emperyalistlerin eski düşmanları olan ama bugün açıkça onların çıkarlarına hizmet edenlerdir. Devrimin birçok eski arkadaşı sınıf düşmanlarının şiddetli anti komünist barajı

karşısında ruhlarını kaybettiler.

Fakat biz; oportünistler, revizyonistler ve hainlerin kendi devletleri içerisinde yaptıklarını ayıplayarak rahata kapılamazdık...

Devrimi yükseltmek için, ileri bir örgüt ve ileri bir ideoloji zorunludur. Bugün, bunun anlamı sadece Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir. Bu, proletaryanın ideolojisidir. Karl Marks, V. I. Lenin ve Mao Zedung'un milyonlarca işçi ve köylüyü dünya çapında

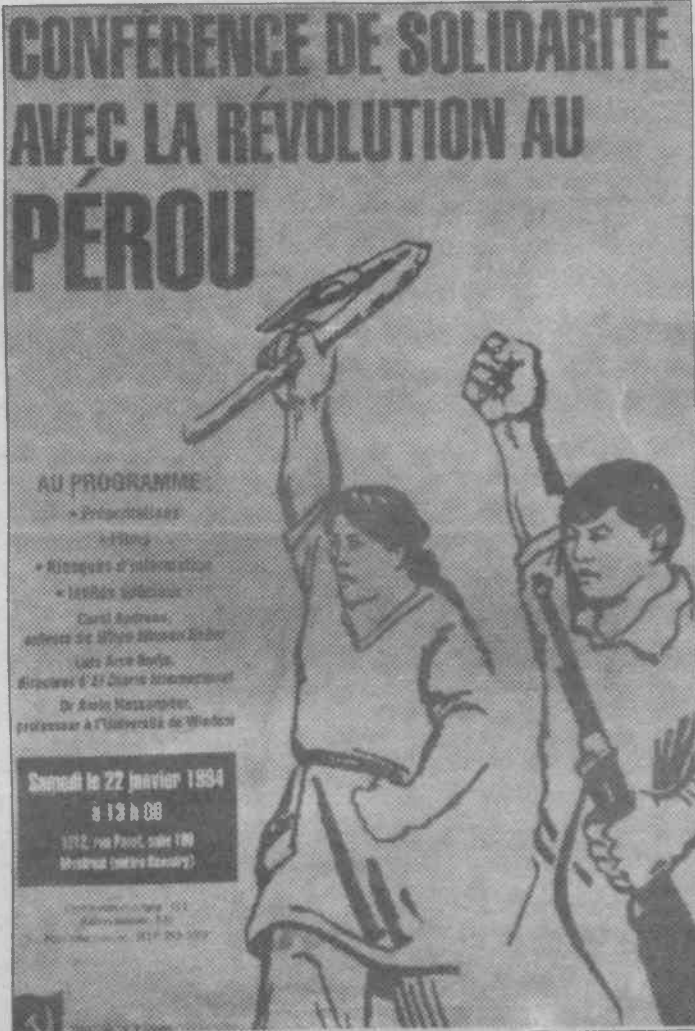
devrimci mücadeleye yönlendirerek ortaya koyduğu bilimsel bir ideoloji. Bu ideoloji, bize, nasıl savaşılacağını ve nasıl kazanılacağını gösterir. Bu ideoloji, bize, komünizmin zaferi ile bugünkü mücadelemiz arasındaki bağları gösterir. Bu ideoloji olmaksızın dünyayı değiştiremeyiz ve düzletemeyiz.

Devrimci Enternasyonalist Hareket; Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde dünyanın birçok ülkesindeki komünist partilerinin biraraya gelmesiyle oluşmuş biricik uluslararası harekettir. Bu uluslararası hareket, kurulduğundan bu yana, emperyalistlere, revizyonistlere ve oportünist yalancılara karşı direnmekte kararlı tek uluslararası harekettir. Bugün gücümüz; hem kuvvetlenerek, hem ideolojik ve politik olarak gelişiyor. Peru'daki silahlı mücadelenin başını çektiği iktidar mücadelesi diğer ülkeler için de uygulanabilir ve her ülke koşuluna değişik ahenkle uygulanabilecek bir devrim stratejisidir.

Devrimci Enternasyonalist Hareket'i desteklemek, her sınıf bilinçli proleterin ve her devrimcinin ödevidir...

- YAŞASIN MARKSİZM-LLENİZM-MAOİZM!
- DEH'İN 10. KURULUŞ YIL-DÖNÜMÜ KUTLU OLSUN!
- DEH'E BAĞIŞ YAP!
- DEH İÇERİSİNDE MAOİST PARTİ BİRLİKLERİNİ İNŞA ET VE GÜÇLENDİR!
- PERU HALK SAVAŞINI DESTEKLE!
- BAŞKAN GONZALO'NUN HAYATINI SAVUN!
- YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ, YAŞASIN KIZIL 1 MAYIS!

Mayıs 1994
Devrimci Enternasyonalist Hareket Komitesi

"Peru devrimini destekle!" Konferansı afişi

PKP'nin üç aylık eylem bilançosu

Dış Haberler Servisi- El Diario Internacional'in Nisan '94 tarihli 23. sayısında Peru Komünist Partisi'nin üç aylık eylem bilançosu açıklandı. Buna göre aralık ayında 43, ocakta 18 ve şubatta 14 olmak üzere PKP tarafından toplam 75 eylem gerçekleştirildi. Aralık ayı içerisinde yapılan eylemlerden 23'ü, ocak ayında yapılan eylemlerden 7'si ve şubat ayında yapılan eylemlerden 10'u başkent Lima'da meydana geldi. Eylemlerden birçoğunda bomba ve dinamit kullanıldı. Ocak ve şubat aylarında eylem sayısı düşmekle beraber, eylemlerin daha büyük hedefleri, korucuları ve askerleri imhaya yönelik ve daha planlı olduğu dikkat çekti.

Maden kazasında 38 ölü

Dış Haberler Servisi- Dünyada maden kazaları nedeniyle ölümlerin en çok yaşandığı ülke Çin. Ülkenin güneyindeki Çiangsi eyaletinde bulunan bir madende grizu patlaması sonucu 38 işçi öldü. Renmin Ribao (Halkın Günlüğü) gazetesini, kazanın kötü tasarımı ve hatalı yapımdan kaynaklandığını yazdı. Çin'de geçen yıl meydana gelen maden kazalarında 5 binden fazla maden işçisi ölmüştü.

Bangladeş'te kasırga can aldı

Dış Haberler Servisi- Bangladeşliler için nisan ve mayıs ayları çok zalim aylardır. Bu aylarda hemen her yıl, ekvator bölgesindeki Bengal Körfezi'nde fazla ısınan hava boşluklarına dolan rüzgar hızla dönen siklonlara evrilir.

Üç yıl önce bir kasırga Bengal Körfezi'ni vurmuş, korkunç rüzgarın biçiciliği ve oluşturduğu gel-git dalgaları 130 bin insanın canını almıştı. Geçtiğimiz haftalarda ülke tekrar böyle bir faciayla yüzyüze geldi. Ölü sayısı şimdilik 233.

Macaristan'da bürokratlar kazandı

Dış Haberler Servisi- Macaristan'da, 8 mayısta parlamento seçiminin ilk turu yapıldı. Konuya ilişkin olarak Ulusal Seçim Dairesi'nin verdiği bilgilere göre, ilk turu eski Dışişleri Bakanı Gyula Horn önderliğindeki Macaristan "Sosyalist" Partisi kazandı. Horn'un partisi 1990 seçimlerinde oyların %10.89'unu alırken, yapılan seçimlerde oy oranını %32.48'e yükseltti.

61 yaşındaki Horn 1950-54 yılları arasında SSCB'de maliye eğitimi görmüş, 1959'da Macaristan Maliye Bakanlığı'nda çalışmıştı. Horn, 1969'da "Komünist" Partisi Dışişkililer Bölüm Başkanlığı'na getirildi. 1989'un sonlarına doğru eski "Komünist" Partisi'nin bürokrat kadrolarıyla Macaristan "Sosyalist" Partisi'ni kuran Horn, tecrübeli kadrolarının olduğunu seçim çalışmalarında özellikle vurguluyor.

Kosta Rika polisi işçileri dövdü

"Çikita" işçisi isyan etti

Dış Haberler Servisi- Kosta Rika'da muz toplayan işçiler, insanlık dışı ücret uygulamaları ve çalışma koşulları nedeniyle isyan ettiler. Ülkenin başkenti San Jose'nin yaklaşık 100 kilometre doğusundaki San Jose de Sarapiquí'de bulunan muz plantasyonlarında çalışan işçilere, polislerin saldırması sonucu çatışma çıktı. Karayip-İngiliz Muz Şirketi'ne bağlı tarlalarda çalışan işçilerden üçü polis tarafından yaralanırken çok sayıda işçi tutuklandı.

Bilindiği gibi Kosta Rika, dünyanın en büyük muz ihracatçısı ülkelerinden biri.

Ruanda'da 500 bin ölü

Dış Haberler Servisi- Geçtiğimiz haftalarda Hutu ve Tutsi kabileleri arasında körüklenen çatışmalar sonucu, Ruanda'da 500 bin insanın öldüğü bildirildi. Sadece başkent Kigali'de 60 bin cesedin kent dışına çıkarılarak yakıldığı ve sokakların cesetten geçilmediği BM tarafından açıklandı. Ülkede çatışmalar ve toplu katliamlar bütün hızıyla sürerken, BM, bölgeye takviye birlikler gönderme konusunda bir karara varamadığını açıkladı (!) BM Güvenlik Konseyi'nin son toplantısında, ülke 5 bin 500 Afrikalı askerden oluşacak "Barış Gücü" askeri gönderilmesi ele alındı, ancak emperyalistlerarası görüş ayrılığı yüzünden bir karara vanlamadı.

Bu arada katliamlardan kaçarak, Tanzanya'ya geçiş için sınıra giden ve sınırın kapanmasıyla açıkta kalan 250 bin kişinin gün geçtikçe daha perişan hale geldiği ve salgın hastalıklar yüzünden toplu ölümler başladığı gelen haberler arasında.

24 bin öğretmen sokağa

Dış Haberler Servisi- İktidara gelir gelmez 1 milyon kişiye iş vereceğini vaadeden İtalya'nın yeni Başbakanı Silvio Berlusconi, resmen göreve başladığı gün 24 bin öğretmenin işine son verilmesi talimatını verdi. Berlusconi, ilk bakanlar kurulu toplantısında bu talimata "Ülke nüfusu azalmış, bu nedenle öğretmen ihtiyacı kalmamıştır" şeklinde gerekçe gösterdi.

İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, İtalya'da ilk kez faşist bir hükümet işbaşında. Bu hükümetin başkanı Berlusconi, başkanlıktan "ilginç" şeyler istiyor. Örneğin, bakanların basınla hiçbir şekilde tartışmasını istiyor. Roma trafiği yoğun olduğu için parlamentoya yürüyerek veya bisikletle ya da motosikletle gelmesini istiyor. Bakanların koyu renk ve şık elbiseler giymemesini isteyen başbakan, kabine üyelerinin "özel yaşantılarında dikkatli olmaları ve paparazilere yakalanmamaları gerektiği"ni belirtiyor.

Küba'da "Castro sosyalizmi" gelişiyor

"Burada herkesin ne kadar zor olduğunu tahmin edemezsiniz... Hazır çorbaya ihtiyacım var. Çocuklar için vitamine ihtiyaç var. Antibiyotik gerekli boğaz ağrısı için. Çünkü kızın feci boğaz ağrısı var. Bunları elde edemiyorum.

Ben utanarak bu mektubu gönderiyorum... Eğer doların yoksa hiçbir şeyin yok demektir...

Biz ecelle karşı karşıyayız. Sizinle tanışan oğlan, anemiden rahatsız ve onu iyi beslemek imkansız. Eğer sizin gibi biraz vitamin alabilseydik, biraz yiyecek mesela konserve et, süt tozu gibi..."

Bugünlerde Amerika'daki Kübalıların bu kadar ümitsiz mektuplara boğuluyor. Amerika'daki akrabalarına anavatandan mektup yazanlar, yaşamak için yardım istiyorlar.

ABD'de, 1 milyon 100 bin Kübalı, politik sürgün olarak yaşıyor. Böylece yeni bir ticaret de gelişmiş oluyor. Çantalarını tüketim maddeleriyle doldurup haftada 11 kez Miami ile Havana arası uçan binlerce Kübalı, adayı yeyip bitiren ABD ambargosunun kaldırılmasını istiyor. Bu yılın başında yurtdışından Küba'ya giren para yaklaşık yarım milyar dolar ve sürgün topluluk ister istemez "döviz getiren kaynaklar" olarak Küba'nın öncelikli vatantaşları olma yolunda.

Küba'nın ekonomik sıkıntıları gittikçe artıyor. Sovyet yardımının 1989'da kesilmesi ve ABD ambargosunun 1992'de azgınca bir düzeye varması ülke ekonomisini iflas ettirdi. Küba'daki fabrikaların %65'i, hammadde yokluğu ve yakıt için kaynak bulamadığı için çalışmaz duruma geldi. Şeker üretimi (ki Küba'nın bir numaralı ihracat ürünüdür) toplam olarak 4.3 milyon tona düştü. Bu rakam 1960 sonlarında üretilen şeker ürünlerinin toplam miktarının dahi yarısı!

Ülkede bütün tüketim kalemleri karneye bağlanmış ve sadece özel tıbbi bakım yapılan insanlar 9 gün- de 226 gram et yiyebiliyor. O da eğer devletin deposunda varsa...

Ekonomistlere göre şu anda karaborsa en az devlet ekonomisi kadar büyük hacimli. Eski günlerde dolar taşıyanlara hapis cezası verilirken şimdi en temel gıda maddeleri bile dolarla temin edilebiliyor.

Castro "sosyalist" modeli "onar-maya" çalışıyor. Yabancı kapitalistlere on yıllarca küfredildikten (ancak bağlar devam ettirildikten) sonra, Küba şu anda onları ayartmaya çalışıyor. Varadero yarımadası boyunca (bu yarımada'nın 20

km uzanan beyaz kumlu plajı var) Kanadalı ve Avrupalı işadamları yeni oteller yaptırıyor. ABD'nin Küba pazarına girilmemesi için baskı yapmasına rağmen nikel mendenciliği gittikçe kuvvetleniyor ve bir Fransız firması adanın kuzeyindeki körfezden petrol çıkarma hazırlığı içerisinde.

Yiyecek karneye bağlanmış. Fabrikalar kapanmış, makinelerini çalıştıracak yakıt ve ürün üretecek hammadde yok. Bitki kökleri tarlalarda çürümüş.

Şu anda Castro'nun "sosyalizm teorisi" kapitalizmi kabul ediyor. Fakat Kübalılar hâlâ Castro'nun devriminin, kaybettikleri bir şeyleri verdiğine inanıyorlar. Halk; ekonominin iflas ettiğini anlıyor fakat kendilerini yoksulluktan Fidel'in kurtaracağına inanıyor.

SOVYET MODELİ VE PATATES HİKAYESİ

Bugün, Rus sosyal emperyalizminin çökmesiyle doruğa ulaşan bir ekonomik kriz yaşıyor Küba'da. Halihazırda, Havana'nın ithalatı 8 milyar dolardan 1.7 milyara düşmüş durumda.

Geçen sene Temmuz başlarında Castro, ekonomiye nefes aldracağını duyurdu. Doları serbest bıraktı. Kapitalist çiftlik sahiplerine özel mülkiyetlerindeki topraklarda çalışmaları için daha çok yardım yapılacağını belirtti. 135 özensiz işkolunda, insanların kolektif değil kendileri için çalışmalarına (berberlik, ayakkabı tamirciliği gibi) izin verdi. Castro şöyle diyor: "30 yıldır böyle bir şey yapmamıştık. Fakat bugünün gerçekleri bize bunu dayattı. Bu çok acı verici. Fakat başka şansımız yok."

Ve "büyük değişimler" geldi. Ekonominin çarı Carlos Lage, son zamanlardaki vergi sistemi üzerindeki değişiklikleri gündeme getirdi. Hükümetin kamusal iş hacmini küçülttü ve tarım sektörünü yeniden düzenledi. Bu, halk arasındaki yoksulluğu artırdı. Ve böylece hükümetin icraatları eşliğinde adada yaşayanlar arasındaki gelir farkı uçurumu olağanüstü artmış oldu.

Bereketli kırsal alanda görülenler hiç de şaşırtıcı değil. Ülkenin kendi besin kaynakları kendisine yetmiyor. Bunlar Sovyet tipi bürokratik tarım işletmelerinin Küba köylüsüne mirası.

Rus petrolüyle değişim yapmak için, Castro, ülkenin tarıma elverişli arazisinin hemen hepsini şeker kamışı tarlalarına dönüştürdü. Bu da yetmedi. Ülkenin yiyecek kay-

Varadero Plajı Batista döneminde de Castro döneminde de aynı: Doları olanlara açık

naklarını "sosyalist yardım" adı altında tamamen Rus ekonomisine bağladı. Örneğin Rusya'da havalar soğukken, Küba patates yetiştiriyor ve hepsini gemilerle Rusya'ya gönderiyordu. Sonra, aradan altı ay geçince Rusların hasat mevsimi geliyordu. Moskova, patateslerin yıllık değeri oranında patatesi Küba'ya geri gönderiyordu. Küba da, bu patatesleri büyük soğuk hava depolarında saklıyordu. Çünkü şeker kamışına çakılı kalmış bir ekonomi için patates, bir yiyecek olarak oldukça önemliydi ve karneye dağıtılıyordu.

Şu anda RSE çökmüş durumda. Küba'daki depolar ise bomboş ve kullanılmıyor.

Noel Prado, 37 yaşında. Havana'nın güneydoğusundaki Vegas'ta 40 hektarlık arazi üzerinde çiftçi. Hükümetin kendisine ayırdığı alan üzerinde şeker kamışı yetiştiriyor. Prado, Castro'nun politikalarından hoşnut görünmüyor. "Yiyecek burada sorun değil" diyor. Kendi fazlası olan fındık, patates, kahve, domuz ve koyunları satıyor. Şehirdeki bol dolarlı arkadaşları, onun sebze ve etlerini satın almak için başkentten 40 km süren bir yolculuk yapıyorlar. Fakat onun hâlâ gübresi, böcek zehiri ve motorlu sulama pompası için elektriği yok.

Prado örneği, yiyecek dahi bulamayanların yanında iyi sayılır. En azından bay Noel aç değil. Ancak bu orta çiftçi örneği bile kapitalizmin nasıl serpiştiğini gösteriyor.

Küba'da bir toprak devrimi gerçekleşmediği gibi, siyasi bir devrim de gerçekleşmemiş. Kübalılar-

rın birçoğu ne politik çıkarlarıyla ilgileniyor ne de kendi ülkelerinin problemleriyle. Babaeril aile modeli ise tüm katlılığıyla ayakta. En gelişkin iki sektör, fuhuş ve turizm sektörü birbirine bağımlı olarak büyüyor.

Son gelişmeleri, Küba Ankara Büyükelçisi Jorge Castro'nun dilinden verelim: "Bir yıldır özel girişimcilik özendiriliyor. Gene bir yıldır dış ticarete devlet tekel kalktı. Yedi aydır, Küba'da başta dolar olmak üzere her türlü yabancı para hareketleri serbest bırakıldı. Beş aydır tarım işletmelerinin tümü özel sektöre devredildi."

Castro, bu ekonomik programın sonuçlarını ise büyük bir sahtekarlıkla şöyle özetliyor: "Yeni ekonomik uygulamalarla kimilerinin eline çok para geçti. Ama bu paralar yatırıma dönüşmedi, dönüşmüyor. Böylece hesapta olmayan, öngörmediğimiz bir ekonomik kriz patlak verdi. Bunun sonucu olarak da hirsızlık, fuhuş arttı, karaborsa ve işsizlik arttı. Bunlar Küba için çok ciddi sorunlar."

İyi ama, bu ekonomik paketin "kimilerinin eline" çok para geçmesi için yapılmadığını kim garanti edebilir? Ve rantiyeci komprador sınıflar tabii ki yatırım yapmazlar. Fuhuş, hirsızlık, karaborsa ve işsizlik ise Küba'nın yeni sorunları değil.

Peru halkı için koka neyse Küba halkı için de şeker odur. Küba halkı şeker kamışı tarlalarını ateşe vermeli ve Maoist halk savaşını başlatarak "kendi gücüne güven" temelinde ekonomisini inşa etmelidir.

Emesto Arteaga 46 yaşında (soldaki resim). Bir yıl önce ABD'ye politik mülteci olarak kabul edilmiş. O, Küba'da direniş gösterilerine katıldığı için dört kez hapse atılmış. Şimdi, Hialeah'ta (Miami) bir fabrika'da çalışıyor. O ve karısı, haftada bir Küba'daki ailelerine 311 dolar gönderiyor. Geçen yıl vitamin, ilaç ve nakit para olarak toplam 2 bin dolar göndermişler. "Bir süpermarke- te girip de birçok yiyeceği gördüğümde ve ailemin aç olduğunu düşündüğümde göz yaşlarımı tutamıyorum." diyor Arteaga. Arteaga'nın Havana'ya bağlı politik bir yan da taşıyor. Oğlu Ariel (22), kardeşi Alexi (29) ve kızkardeşi Dania (35) devlet destekli sendika ve politik organizasyonlardan istifa etmişler (sağdaki resim). Arteaga'nın 69 yaşındaki annesi Elverista Hernandez bile Castro'ya bir muhalefet manifestosu vermiş...

Arteaga gibi 1 milyon 100 bin Kübalı ABD'de politik sürgün olarak yaşıyor. Bu insanların pek çoğu, sosyalizm yerine kapitalizmi tercih etmiş insanlar değil. Sadece sömürü oranı üzerinde bir tercih yapmışlar. Küba daha fazla sömürülmek yerine, ABD'de daha az sömürülmeyi seçmişler.

